

Een nieu devoot geestelijck lietboeck

Nicolaes Janssens

bron

Nicolaes Janssens, *Een nieu devoot geestelijck lietboeck*. Gheleyn Janssens, Antwerpen 1605

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/jans065nieu02_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Voor-reden.***Aen die Eersame Ouerheyte van Roosendael,****En die goede Gemeente int Generael,*

Van die desolate Kercke tot Roosendale.
 Aen u eersame Ouerheyte altemale,
 Die de vrijheyte van Roosendael altemale,
 Aen u goede ghemeijnte int generale,
 Heb ick wt liefden dit boecxken ghededeceert,
 Dat ick ter eeren Godts heb gecomponeert,
 En tot stichtinge van alle gode menschen claer,
 Ick bid u ootmoedelijck dat ghyt accepteert,
 Van my uwen Coster onweerdich voorwaer,
 Om dat ick ben een ingheboren eerbaer,
 Van die afghebrande Vrijheyte Roosendael soet,
 Soo bemin ick u alle salicheyte gheluck en voorspoet,
 Godt de Fonteyne en oorspronck van allen goet,
 Moet u verlichten met zijn gratie ghemeene,
 En oock beschermen bewaren in zijn behoet,
 Dat ghy meucht blyuen woonen vreesamich by eene,
 Dit wensch ick u inwoenders *van* Roosendael reene.

Mijn eerweedighe Heeren zeer hooch ghepresen,
 En goede ghemeente die ick dienst moet bewijsen,
 Wilt dit boecxken gebruycken doorsoecken en lesen,
 Het sal u droenighe Gheesten met vreuchden spijsen,
 Want gheestelijcke liekens doen blijschap rijsen,
 In die herten die met droefheden zijn bevaen,
 Dus wilt in u droefheyte den Heere prijsen,
 Met soete lofsangen na Jacobus vermaen,
 Den booch en mach altoos niet ghespannen staen,
 Men mach wel somtijts wat vreuchden pleghen,
 Met geschickte maniere en eerbaerheyte saen:
 Als de plaetse en tijt bequaem is ghelegen,
 Gheestelijcke liedekens die hereen bewegen,
 Tot soete deuotie in alle plecken,

Die de natuere der menschen is meest gheneghen,
 Met hemelsche soeticheynt tot Godt te trecken:
 Ick hoop het sal die ionghe dochters verwecken,
 Haer maechdelijcke reynicheyt wel te bewaren,
 Om te dienen den Bruydegom om reyn sonder vleckten,
 Den Heere en Coninck van die Engelsche scharen:
 Met gheestelijcke liedekens machmen verclaren,
 Godts lof en glorie tot allen daghen,
 Fantasye, ghedachten, die t'herte beswaren,
 Canmen door gheestelijcke liedekens veriaghen:
 Want als Daud speelden, tot Sauwels behaghen,
 Gheestelijcke liedekens op die herpe zijn,
 Den Duyuel en const dat niet langher verdraghen,
 Hy heeft Sauwel verlaten op dat termijn,
 Daud vermaent ons dickmael in zijn Psalmen fijn,
 Dat wy Godt souden singhen lofsanghen excelent,
 Singt den Heere in uwer herten met blijden schijn,
 Na Paulus beschrijuen seer pertinent,
 Hierom heb ick dit boecxken laten comen in prent,
 Dat ick u dedicere wt liefden saen,
 Goede Heeren en gemeynte van Roosendael ient,
 Tot uwen dienst begheer ick altoos bereyt te staen,
 Wilt dese cleyne gifte in dancke ontfaen,
 Ick hoope het sal u wesen seer aengename,
 Dat ick dit tot u eer en faueur heb ghedaen,
 Eerwerdighe Heeren en ghemeynte eersame,
 Ick wensch u salicheyt aen siel en lichame,
 Mijn lieue broeders en susters verheuen,
 Leeft sober Godtvruchtich in deuchden bequame,
 Dat ghy namaels meucht comen int eewich leuen,
 Dit wil u Godt door zijn Heylighe goetheyt gheuen.

A M E N.

Prologhe.**Totten goetwillighen Leser, oft Sangher.**

*Hier vvt sult ghy vveten mijn meyninge bequame
 VVaerom dat ick gemact heb dese liedekens claer,
 Niet om eer van de vveirelt oft groote fame,
 Maer ter eeren Godts, en zynen heylighen name,
 En tot een stichtinghe van alle menschen voorvvaer,
 Bysonder voor die gheestelijcke Maechden eerbaer,
 Om tot soete deuotie haer herten te trecken,
 Dat sy Godt souden louen met die Engelsche schaer.
 Met die Hemelsche Gheesten reyn sonder vlecken.
 Om die droeuighe herten tot vreucht te vervvecken,
 Dat sy haer inden Heere oock souden verblyden,
 Hier toe dese gheestelijcke liedekens strecken,
 En om Godts lof en Glorie daer me te belyden,
 VVantmen Godt moet louen tot allen tyden.*

*Looft Godt vanden Hemel nae Dauids verclaren,
 VVilt hem gebenedyen zynen lof openbaren,
 Singt den Heer in uvvet herten na Paulus vermaen,
 Gheestelijcke Liedekens bly sonder besvvaren,
 Met orghelen, Musiken, en soete snaren,
 Met alle Hemelsche melodye saen,
 Hierom heb ick mijn vvterste neersticheyt gedaen,
 Om dese liedekens te componeren,
 Op dat Godt, lof, eere, en glorie daer door sou ontfanen,
 Van alle goede menschen dit is mijn begheren,
 Als ghy niet en cont bidden oft contempleren,
 Door traecheyt, verstroytheyt, daer ghy my zyt omhangen.
 Dan moechdy den Heere vvel dancken en lauderen
 Met gheestelijcke liedekens en lof-sanghen:
 Daer hy lof en glorie door mach ontfanghen.*

*Ghy benaude van herten gequelde sinnen,
 Die dicvvils besvvaert zijt met droefheyte van binnen,*

*Singt den Heere lofsanghen soo Iacobus verhaelt,
 Op dat ghy v droefheyte met vreucht meucht vervvinnen,
 Met vrolycker herten den Heere beminnen,
 Die met een eeuwighe blyschap zijn dienaers betaelt,
 Op dat v droeuich herte mach vvorden doorstraelt,
 Met gheestelijcke vreucht en melodye,
 Soo singt dese liedekens vry ongefaelt,
 Sy sullen veriaghen v melancolye,
 V vremde gedachten en fantasye,
 En soete deuotie int herte dringhen,
 Diese vveld aendachtich deuotelijck singhen.*

*Vviltse doch singhen deuotelijck aendachtich
 Dat bidde ick v vriendelyck met smeecken clachtich,
 Niet in ydelheyte oft lichtueerdighe seden,
 Maer tot lof en glorie van Godt almachtich,
 Om soete deuotie te cryghen vvaerachtich,
 Hier toe sult ghyse singhen met vveerdicheden,
 Op dat ick sou cort maken en sluyten myn reden,
 Soo begeere ick van v goede herten ghepresen,
 Dat ghy my vvilt ghedencken in v ghebeden,
 Die dese Liedekens sult singhen oft lesen,
 De Heere vvil ons van alle quaden genesen,
 En verstercken in alle deuchden verheuen,
 Op datvvuy oprechte dienaers van hem mogen vvesen,
 Om naermaels te comen in zyn eeuwighe leuen,
 Tot sijnder eeren is dit gemaect en gheschreuen,
 Tot stichtinghe van alle menschen generale.
 Soo is dit cleyn boecxken in prent vvtgegeuen,
 Door my NICOLAES IANSEN een minnaer loyale,
 Van die vvitte Roosierkens tot Roosendaee.*

Gheestelijcke Liedekens ende Leysenen.

Een nieu Gheestelijck Leysliedeken, op de wijze alsoot begint.

Syon wilt u verblyden,,
 Sedt allen druck besijden,
 Weest nu vrolijck, verheucht u inden Gheest,
 Laet alle droefheyt varen,,
 Met die Engelsche scharen,
 Singt nu lofsanck, in dese hooghe feest.
 Den Hemel is ontsloten,,
 Godts soon is neer ghevloten,
 Dat eewighe woort is gheworden vleeschs certeyn,
 Sijn weelde is te wesen,,
 Met die menschen ghepresen,
 Daerom heeft hy ghewoont met haer ghemeyn.
 Wten wortel van Jesse,,
 Na Esaias lesse,
 Is ons een rieckende blome voort ghebracht,
 Daer Adam onsen Vader,,
 Zijn kinders allegader,
 Seer langhe iaren na hadden ghewacht.
 Die Werelt was in vreden,,
 Alle menschen beleden,
 Keyser Augusto te wesen onderdaen,
 Sy werden al beschreuen,,
 Om haer tribuyt te gheuen,
 Soo dat ghebodt deur de wereltdt was ghegaen.
 Joseph en Maria quamen,,
 To Bedlehem naet betamen,,
 Om datmen haer daer oock beschrijven sou,
 Daer wert die Maghet moeder,
 Van Jesus onsen broeder,
 Die sy ghebaert heeft sonder wee oft rou,
 Sonder droefheyt oft pijn,,
 Soo heeft Maria fijne
 Haer eenighen zoone op den Kersnacht ghebaert,
 Als een Bruydegom reyne,,
 Soo quam hy voort certeyne,
 Wt zijn slaepcamer pure, soo David ons verclaert.
 Ghelijck den groenen doren,,
 Die Moyses sach te voren,
 Dat hy stont en branden, en hy bleef euen schoon,
 Soo is oock Maecht ghebleuen,

Maria hooch verheuen,
 Nochtans is sy moeder van eenen ionghen soon.
 Ghelijck de sonne crachtich,,
 Die niet en quets warachtich,
 Met haer claer stralen, t'ghelas daer sy door schijnt,
 Soo is van haer geboren,,
 Den Sone Godts vercoren,
 Die met zijn claerheden, ons duijsterheyt verdwijnt.
 Daer de herderkens laghen,
 Een claerheyt die zy saghen,
 Tot haer soo heeft die Enghel Godts geseyt,
 In Bedlehem wilt hem soecken,
 Hy is in arme doecken,
 Ootmoedelijck in een Cribbeken gheleyt.
 Die Engelen inden troone,,
 Singhen lofsanghen schoone,
 En zy vercondighen een groote blijchap fijn,
 Sy brengen inder eerden,,
 Den peys van grooter weerden,
 Den menschen die van goeden wille zijn
 Die herders naer verclaren,,
 Van die Engelsche scharen,
 Ginghen te Bedlehem, soo ons Lucas seyt,
 Daer hebben sy gevonden,,
 Hem in doecken ghewonden,
 Die Hemel en aerde vervult met vrolijckheyt.
 Laet ons nu oock bereyden,,
 En gaen sonder berbeyden,
 Inde stadt van David al inden armen stal,
 Ons broeder is daer comen,,
 Certeyn tot onser vromen,
 Die ons van sonden gheheel verlossen sal.
 Wy moghen hem wel louen,,
 Den Coninck van hier bouen,
 Die voor ons mensche gheworden is voorwaer,
 Door zijn goetheyt verheuen,,
 Is ons verdoen ghegeuen,
 Van ons groote sonden en misdaden swaer.
 Hierom soo laet ons prijsen
 Lof en eer bewijsen,

Laet ons hem nu prijsen den iongen Coninc schoon,
 Die ons nu is gheboren,,
 Van een Maghet vercoren,
 Gloria sy hem inden hooghen troon.
 Glorie lof en eere,,
 Sy Jesus onsen Heere,
 Die van Maria gheboren is, certeyn
 Sijn liefde is seer crachtich,,
 Hem looven wy eendrachtich,,
 Met geestelijcke sanghen in dit aertsche pleyn.

Een nieuw vrolijck Leysliedeken: op de wijze: In dulce iubilo, singet en weset vro.

GHy die in droefheyt zijt,,
 Staet op tis nu den tijt,
 Om wt den slaep t'ontspringhen,
 V sonden maeckt nu quijt,
 Aenhoort dees soete dinghen,,
 Sy brenghen ons iolijt,
 D'engelen sonder nijt,,
 Zijn gheheel verblijt,
 Hierom sy lofsanck singhen,,
 Den Heere ghebenedijt.
 Een maecht heeft voort ghebracht,,
 Godts soon van grooter macht,
 Door den Gheest Godts ghepresen,,
 Wt Coninck Davids gheslacht,,
 Hy sal ons Leytsman wesen,,
 Al door zijn eyghen cracht,
 Dese suyuer dracht,,
 Was soo langhe verwacht,
 Dat sy ons sou ghenesen,,
 Beuryen van den nacht.
 Laet ons nu vrolijck zijn,,
 Met dit cleyn kindekijn,,
 Het welck ons is ghegeuen,,
 Van Godt den Vader fijn,,
 Door hem sullen wy leuen,,
 Eewelijck sonder pijn,
 Teghen doots fenijn,,

Gheeft hy olie en wijn,
 Hierom wilt hem aenclouen,,
 Hy is ons Medecijn.
 Hy is den Pellicaen,,
 Die met zijn bloet seer saen,
 Sijn iongeren sal spijsen,,
 En haren dorst versaen,
 Tis recht dat wy hem prijsen,,
 Hy heeft voor ons voldaan,
 Comt die zijn belaan,,
 Bidt ghy sult ontfaen,
 Hy sal v troost bewijsen,,
 Als den Samaritaen.
 Lof sy den Prince net,,
 Die nae der Jootscher wet,
 Eerlijck wert besneden,,
 Soo Lucas ons dat set,
 t'Serpent heeft hy vertreden,,
 Onder die voet verplet,
 Broeders hier op let,,
 Eert Godt doort ghebedt,
 Looft hem met vrolijkheden,,
 Want hy is sonder smet.

Een nieu Gheestelijck Leysliedeken, van de gloriose maget ende Moeder Maria, en gaet op de wijze: Dry Coningen wt Orienten, quamen te Jerusalem.

VVeest ghegroet Coninginne,,
 Maria suyver Maecht,
 Die daer vanden beginne,,
 Den Vader hebt behaecht,
 Hy hadde v wtghelesen,,
 O Maghet schoon,
 Om een Moeder te wesen,,
 Van zijnen Soon.
 Hier toe zijt ghy vercoren,,
 Vanden Vader bemint,
 Om dat sou worden gheboren,,
 Van v zijn liefste Kint,
 Want ghy waert reyn van sonden,

O Maghet fijn,
Gratie hebt ghy gheuonden,,
Voor Godts aenschijn.
Tot v soo wert ghesonden,,
Den Enghel Gabriel
Om dat hy sou verconden,
Die groote bootschap snel,
Daer sy langhe na verwachten,,
Die Vaders wijs,
O Maecht alle gheslachten,,
Gheuen v prijs.
V Prijzen wy met lofsanghen,,
O edele Maghet schoon,
Om dat ghy hebt ontfanghen,,
Den Sone Godts wten troon,,
Door v ootmoedicheden,,
Waert ghy bequaem,,
Quamt eewich woort beneden,,
In v Lichaem.
Als ghy hem hadt ghedraghen,
Wel neghen maenden lanck,
Sonder droefheyte oft claghen,,
Teghen der natueren ganck,
Soo wert ghy maghet moeder,,
En baerden hem,
Den Sone Godts ons broeder,,
In Bedlehem.
Sonder droefheyte oft pijn,,
Soo hebt ghy hem ghebaert,
Des sondaers medecijne,,
Soo die schrifture verclaert,
Den Sone Godts verheuen,
Wt des Hemels Choor,
Maghet zijt ghy ghebleuen,,
Soo nae als voor.
Gelijck den brandenden doren,,
Die groene stont gheplant,
Die Moyses sach te voren,,
Dat hy niet en wert verbrant,
Alsoo zijt ghy ghebleuen,,

Onghecorrumppeert,
 Ghelijck het was voorschreuen,,
 En ghepropheteert.
 Ghelijck de roep van Jesse,,
 Lieflijck heeft ghebloeyt,
 Soo is wt v expresse,,
 Een suyuer bloem ghegroeyt,
 Daer den Gheest Godts op daelden,
 Als een Duyue saen,
 Doen hem Johannes doopten,,
 In die Jordaen.
 Als een Bruydegom reyne,,
 Soo is hy wt ghegaen,
 Wt v slaepcamer certeyne,,
 Soo Daud doet vermaen,
 Ghelijck der sonnen stralen,,
 Schijnen door t'ghelas,
 Soo quam hy van v dalen,,
 Die ons ghenas.
 Ghy zijt den wortel crachtich,,
 Die daer hebt voort ghebracht,
 Het eewich licht warachtich,,
 Dat langhe was verwacht,
 Heeft nv in ons gheschenen,,
 Seer claer een licht,
 Ons duysterheyte verdwenen,,
 Door zijn aensicht.
 Princersse van groeter weerden,,
 Die Moeder en Maghet zijt,
 Wy eeren v opter eerden,,
 Nv en tot alder tijt,
 Om dat ghy sout verweruen,,
 Aen uwen Soon,
 Voor ons die Hemelsche eruen,,
 Godts rijcke schoon.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, op de wijze: Suyuer maget van Israel.

AVe Moder ons Heeren,
 Maria Maghet bly,

Met vreucht tot uwer eeren,
 Lofsanghen singhen wy,
 Om v lof te vermeeren,
 Hier op der aerden vry,
 Weest ghegroet Maghet vry,
 Schoon lelie puere,
 Godts lieue Moeder goet,
 In ons leste ure,
 Neemt ons in v behoet,
 Ghy zijt alleen een moeder,
 Van Godt seer hooch gheacht,
 Verlosser en behoeder,
 Vant menschelijck gheslacht,
 Den sone Godts ons broeder,
 Die hebt ghy voort gebracht.   Weest gegroet, etc.
 In v suyuer lichame,
 Soo is hy neer ghedaelt,
 Den sone Godts eersame,
 Die ons schult heeft betaelt,
 Hier toe waert ghy bequaeme,
 Vanden gheest Godts doorstraelt,   Weest.
 Wy groeten v met sanghen,
 In dese hooghe feest,
 Om dat ghy hebt ontfanghen,
 Vanden heylighen Gheest,
 Hem daer wy met verlanghen,
 Naer haecken aldermeest,   Weest.
 Met vreucht hebt ghy ghedragen
 Uwen sone vermaert
 Sonder droefheyte of claghen
 Soo hebt ghy hem ghebaert
 Dus wordt tot allen daghen
 V lof en eer verclaert.   Weest.
 Voor het baren verheuen
 Waert ghy een maecht eerbaer
 Ghy zijt oock maecht ghebleuen
 Naer het baren voorwaer
 Ghelijck het was gheschreuen
 Door Esaïam claer.   Weest.
 Van Godt waert ghy te voren

Verciert met alle deucht
 O Maghet wtvercoren
 Hoe seer waert ghy verheucht
 Doen van v was gheboren
 V soon met groote vreucht.   Weest.
 Als dese uwen Jonghen
 Sone, gheboren was
 Lofsanck wart daer ghesonghen
 Tot Betlehem op dat pas
 Van die Enghelsche tonghen
 Die hem aenbaden ras.   Weest.
 Met grooter vrolijkheden
 Knielden ghy op dat pleyn
 Ghy hebt hem aenghebeden
 Vwen Sone certeyn
 Ghedeckt zijn teere leden
 Met witte doecken reyn.   Weest.
 Certeyn met grooter weerden
 Danckten ghy Godt den Heer
 Ghy naemt hem vander eerden
 V Jonghe sone teer
 Hy was die ghy begheerden
 Ende oock beminde seer.   Weest.
 Denckt hoe ghy v verheuchde
 Van dese blijschap groot
 Als die fonteyn van deuchden
 Daer lach op uwen schoot
 En ghy custen met vreuchden
 Zijn soet mondeken root.   Weest.
 Dus zijn wy met v blye
 Wy asschen, eerdt en stof
 Om dat nu die partije
 Borghers vant hemels hof
 Singhen met melodije
 Godt inden hoochsten lof.   Weest.
 Och met wat soete ooghen
 Aensaecht ghy hem altijd
 Godt Coninck vanden hooghen
 V soon ghebenedijt
 Die hebt ghy moeten sooghen

Op voeden met iolijt.   Weest.
 Ghy zijt die vrou warachtich
 Die Maghet excellent
 Die door v saet warachtich
 Verplet hebt dat serpent
 Dus eeren v eendrachtich
 Alle gheslachten ient.   Weest.
 Eere wy v bethoonen
 Onse Princersse wijs
 Want eeuwich sult ghy woonen
 Int Hemels Paradijs
 Hierom alle persoonen
 Gheuen v lof en prijs.
 Weest ghegroet Maghet soet etc.

Een nieu Leysliedeken: op de wijze van den cleynen,, *Dies est letitiæ.*

GHy dochter von Sion reyn,
 Siet v Coninck comt certeyn,
 Seer ootmoedich slecht en cleyn,
 Is hy gheboren,
 Van een suyuer Maghet wtuercoren.
 Siet den Enghel Godts voorwaer,
 Brengt v dese blyde maer,
 Dat v Salichmaker claer,
 Is gheboren,   Van een etc.
 Loopt tot hem treet op den pat,
 Tot Bedlehem in Davids stadt,
 Sult ghy vinden desen schat,
 Die is gheboren,   Van een etc.
 Soeckt hem met die Herders ras,
 Die hem vonden daer hy was,
 In Bedlehem op dat pas,
 Is hy gheboren,   Van een etc.
 Aensiet zijn armoede groot,
 Ghewonden in doecken snoot,
 Leyt hy in een Cribbe bloot,
 Die is gheboren,   Van een etc.
 Knielt en valt voor hem te voet,
 En aenbidt hem met ootmoet,

Desen ionghen Coninck soet,
 Die is gheboren, Van een etc.
 Ontfanckt hem met weerdicheyt,
 Die nv in een Cribbe leyt,
 Seer hoogh is zijn Maiesteyt,
 Die is gheboren, Van een etc.
 Die Hemelsche gheesten bly,
 Louen hem met melody,
 Die ons al sal maken vry,
 Is nv gheboren, Van een etc.
 Gloria is haren toon,
 Sy Godt inden hooghen troon,
 Onsen ionghen Coninck schoon
 Die is gheboren Van een etc.
 Vrede op aerden fijn
 Die van goeden wille zijn
 Den peysmaker op dit termijn
 Is nv gheboren Van een etc.
 Een seer groot wonderlijck licht
 Schijnt nv claer in ons ghesicht
 Die de weirelt heeft ghesticht
 Is nv gheboren Van een etc.
 Door dees gratieuse deucht
 Sijn wy in Godt seer verheucht
 En wy louen hem met vreucht
 Die is gheboren Van een etc.
 Nu in dese hooghe feest
 Eeren wy hem aldermeest
 Met lofsanghen inden gheest
 Die is gheboren Van een etc.
 Salicheyt heeft hy ghebracht
 Hem sy lof hoocheyt en cracht
 Die op den Heylighen Kersnacht
 Is gheboren Van een etc.
 Gloria lof prijs en eer
 Sy den ionghen sone teer
 Onsen Coninck Godt en Heer
 Die is gheboren Van een etc.

**Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de wijze: Waer is de
 Dochter van Syon.**

Slon Gods wtuercoren bruyt
 Wilt uwen schepper louen
 Die door v is ghecomen wt
 Den troone van hier bouen.
 Van bouen is hy neder gedaelt
 Hier in dit aertsche pleyne
 Ons groote rantsoen heeft hy betaelt
 Dus looft hem al ghemeyne.
 Bewijst hem lof hoocheyt en cracht
 Den ionghen Coninck teere.
 Hy heeft ons salicheyt ghebracht
 Dus gheeft hem glorie en eere.
 Hy is den eenighen Sone claer
 Van den Vader gheboren
 Die mensche geworden is voorwaer
 Van een maghet vercoren.
 Ons menscheyt heeft hy aengedaen
 Een knecht wert hy ghelijcke
 Armoede is hy aenghegaen
 Om ons te maecken rijcke.
 Hy was voorwaer in weelden groot
 In zijnen troon verheuen
 Na der sielen waren wy doot
 Hy comt ons brengen t'leuen.
 En waer hy niet ghecomen siet
 Wt zijnen hooghen troone
 Wy waren eewich int verdriet
 Dit was der sonden loone.
 Maer nu is hy gecomen hier
 Om ons hier af te vrijen
 Al van dat eeuwich helsche vier
 Dus wilt zijn eere belijen.
 Die Hemelsche Geesten louen hem
 Met soete lofsanghen schoone
 Die nu is gheboren in Bedlehem
 Die eeren sy inden troone.
 Sy singen Godt inden hoochsten lof
 Sy vercondighen op der eerden,
 Van bouen wt dat Hemelsche Hof
 Den peys van grooter weerden.

Den ewighen vrede wort nv vertelt
 Alle goetwillige menschen
 Den Vader is nv te vreden ghestelt
 Wat souden wy meer moghen wenschen.
 Hierom zoo laet ons danckbaer zijn
 Den Coninck wtvercoren
 Die van een suyuer maghet fijn
 In Bedlehem is gheboren.
 Gloria lof en danckbaerheyt,
 Laet ons altoos betoonen,
 Die heylighe hooghe Triniteyt,
 Een Godt en dry persoonen.
 Hem loouen wy in dese feest,
 Den Vader Godt almachtich,
 Den sone en den heylighen gheest,
 Die louen wy eendrachtich.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de wijze: *Puer natus in betleem, oft Conditor alme fiderum.*

VERblijt v nv ghy Abrahams zaet,
 Die droeuch waert door Adams quaet,
 Siet nv een suyver licht op gaet,
 Bekeert v die in sonden staet.
 Die roey van Jesse heeft ghebloeyt.
 Wt haer is een schoon bloeme ghegroeyt,
 Die ons met haren reuck bespoeyt,
 Als een fonteyn die ouervloeyt.
 Een wonder sake is openbaer,
 Een maecht is Moeder nv voorwaer,
 Die Godtheyt en die menscheyt claer,
 Sijn nv vereenicht beyde te gaer.
 Het woort dat is nv vleesch certeyn,
 Gheboren van een Maghet reyn.
 Hy heeft ghewoont met ons ghemeijn,
 Hierom verblijt v groot en cleyn.
 Een blijde maer wort ons verclaert,
 Een suyuer Maghet heeft ghebaert,
 Den Sone Godts van hooger aert,
 Comt en aenbidt hem onueruaert.
 Al is hy in een Cribbe gheleyt,

Dat is zijn groote ootmoedicheyt,
 Hy is soo die Schriftuere seyt,
 Een Heer van alle heerlijkheyt.
 Die Engelen voor zijn aenschyn staen,
 Sy zijn hem altoos onderdaen
 Wy die met sonden zijn belae
 T'is recht dat wy hem bidden aen.
 Als nv soo comt den Herder coen
 Die daer zijn Schaepkens sal behoen
 Hy sal haer voen met weyde groen
 En gheuen dat haer is van doen.
 Tis nv den soeten gulden tijt
 In welcken dat wy zijn verblyt
 Met dit cleyn kint ghebenedijt,
 Dat ons van sonden heeft beurijt.
 Dit kint is schoon en suyuerlijck
 Van deuchden oueruloedich rijck
 Sijn machte streckt in alle wijck.
 Op eerde en in Hemelrijck.
 Hierom soo eert ons moeder wel
 Dit soete kint met Hemels spel,
 Laet ons oock doen na haer beuel
 En louen hem met herten snel.
 Gloria lof hoocheyt en cracht
 Moet zijn dit kint van grooter macht
 Het heeft ons salicheyt ghebracht
 Die alsoo lange was verwacht.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, Op de wijse: Een kint is ons geboren, een Sone ghepresenteert.

Broeders wilt v verblyden,, verheucht v inden geest
 Sedt alle druc besyden,, nv in dees hooge feest
 Want ons is nv gheboren
 Den Sone Godts wtvercoren
 Hy stilt des vaders toren.
 Een licht is op gheresen, soo Esaias seyt
 Laet ons nv vrolijck wesen, in Godt ons salicheyt,
 Hem sullen wy altoos eeren
 Sijn lof en prijs vermeeren,

Den grooten Heer der Heeren.
 Want wt des Hemels troone,, is hy neder gedaelt,
 In een suyuer machdeken schone,, ons schult heeft hy betaelt,
 En wilt wten slaep verrysen
 En wilt hem eer bewysen
 Met die Hemelsche Gheesten prysen.
 Van hem was te voren,, seer lange geprofiteert
 Maer nv is hy gheboren,, so die Schriftuere doceert
 In hem wilt v verblyden
 Wilt hem ghebenedyden
 Nv en tot allen tyden.
 Als hy dan was geboren, al binnen Bethleem,
 Die Engelen wtuercoren,, songhen met soeter stem
 Gloria lof en eere
 Moet wesen onsen Heere
 Van leden is hy teere.
 Die Herderkens daer sy lagen,, by haer schapen op t'velt,
 Een claerheyd die sy sagen, tot haer soo wert vertelt
 Gaet en wilt v vercloecken
 In Bethleem wilt hem soecken
 Hy leydt in arme doecken.
 Die Herders na vermondnen,, van die engelsche schaer
 Gingen in corter stonden,, tot Bethleem voorwaer,
 Daer hebben sy hem gheuonden
 In arme doecken ghewonden
 Die ons heeft verlost van sonden.
 Och met wat vrolijckheden,
 Danckten sy Godt den Heer,,
 En hebben aenghebeden,,
 Dat kint van leden teer,
 Dat daer was by zijn moeder,
 Joseph was zijn behoeder,
 Hy is ons menschen broeder.
 Dit kint wert oock besneden,,
 In zijn teere lichaem,
 Al naer der Jootscher zeden,
 Jesus was zijnen naem,
 Die hem daer was ghegeuen,
 Vanden Vader verheuen,
 Alsoo daer stont gheschreuen.

Laet ons dan glorie gheuen,,
 Den Vader excellent,
 Die zijnen Soon verheuen,,
 Beneden heeft ghesent,
 Om dat hy ons soude ghepresen,
 Lof moet hem altoos wesen.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de wijze: *Fit porta Christi peruia.*

ONs is een Kint gheboren fris,
 Hem eeren wy met melody,
 Den soon die ons ghegeuen is,
 Looft hem met herten bly,
 Want hy sal ons maken vry,
 Van des duyuels tijranny.
 Daerom is hy ghecomen hier,
 Dus looft den Heer, met herten seer,
 Die voor ons is soo goedertier,
 Tot hem neemt uwen keer,
 Gheeft hem lof hoocheyt en eer,
 Desen ionghen Coninck teer,
 Hy is ons salichmaker goet,
 Dus weest verblijdt wie dat ghy zijt,
 Ons Coninck en ons leytsman zoet,
 Looft hem tot alder tijt,
 Met lofsanck vreucht en Jolijt,
 Desen soon ghebenedijt.
 Hy sal regneren eeuwelijck,
 Aenbidt hem al int aertsche dal,
 In Jacobs huys in Daidts rijck,
 Looft hem met bly gheschal,
 Die ons vanden grooten val,
 Wederom oprichten sal,
 Van die toecomende werelt claer
 Is hy certeyn een Vader reyn,
 Een Prins des vreeds is hy voorwaer,
 Dus looft hem al ghemeyn,
 Met lofsanck int aertsche pleyn,
 Onsen Godt is hy alleyn.

Seer wonderlijck is zijnen naem,
 Dus looft hem snel met Hemels spel,
 Een stercke Godt is hy bequaem,
 Leytsman van Israhel,
 Laet ons doen na zijn beuel,
 Want hy is Emanuel.
 Eeuwich wort nv zijn eer verclaert,
 Met loff en prijs den Coninck wijs,
 Die ons een maghet heeft ghebaert,
 Looft hem nae mijns aduijs,
 Want hy is een soet spijs,
 Voor die zielen seer propijs.

**Een nieu Liedeken, op de wyse: Adam was een verloren Man, oft
 Het voer een schipken ouer den Rijn.**

ADam onsen eersten vader playsant,
 Nae Godts beelt gheschapien seer triumphant,
 Met Godts gratie verlicht van binnen,
 Seer wijs en doorluchtich was v verstant,
 Om uwen schepper te beminnen.
 Siet ghy waert gheschapien onsterffelijck,
 Verciert met veel gemelsche goeden rijck,
 Aensiet hoe ghy waert verheuen,
 Want ghy waert by na de Engelen ghelijck,
 Met Godt den Heer eeuwich te leuen.
 Ghy waert een Heer bequame en wijs,
 Van Godt geset in dat Paradys,
 Certeyn een playsantighe stede,
 Siet wat Godt geschapien heeft seer propijs,
 Tot v playsiere en voetsel mede:
 Den Hemel en aerde verstaet wel mijn,
 Met veel beesten en vruchten die daer in zijn,
 Daer mocht ghy v voetsel af rapen,
 Ook visschen en menige dieren fijn,
 Heeft Godt tot v voetsel gheschapien.
 Als ghy in soo grooten eer waert gheset
 Onnoosel en simpel gheheel sonder smet
 Van uwen schepper vol vromen
 Doen hebt ghy gebroken zijn heylighe Wet

In groot verdriet zijn wy ghecomen.
 Doen wert ghy berooft van veel gauen groot
 En oock onderwarpen die bitter doot,
 Die wy alle nv moeten smaken
 Vant cleet der onnoselheyt zijn wy bloot
 En ghecleet met veel droeughe saken.
 Adam onsen Vader seer onbedocht
 Ghy hebt soo veel droefheyt op ons ghebrocht
 Veel benautheyt ouer ons allen,
 Ghy hebt de vrientschap van v vrouwe gesocht
 In Godts thoren zijnt ghy gheuallen.
 Eua onse Moeder heeft v versot
 Dat ghy teghen des Heeren gebot
 Inden appel oock hebt ghebeten
 Ghy meynden te wesen ghelijck als Godt
 Wten Paradijs zijt ghy ghesmeten.
 Wy hadden verdient die helsche pijn
 En eeuwich te deruen Godts claer aenschijn
 Die van Adam waren gheboren
 En waer niet gecomen ons medecijn
 Wy waeren altemaal verloren.
 Maer Christus de Heere seer goedertier
 Is wten hemel ghecomen hier
 In dit dal der tranen certeyne
 Hy heeft ons verlost van dat helsche vier
 Dus wilt hem louen al ghemeyne.
 Alsoo lief heeft Godt de Werele gehad
 Dat hy heeft ghegeuen den grootsten schadt
 Sijnen eenighen Sone verheuen
 Om ons te brenghen in die hemelsche stadt
 In vreuchden met hem daer te leuen.
 Is dit niet een groote liefde eerbaer
 Dat Godt zijnen eenighen Sone claer
 Inder aerden heeft ghesonden
 Om ons te verlossen van sonden swaer
 En te ghenesen onse wonden.
 Aensiet oock de groote liefde soet
 Dat Godt den eenighen Sone goet
 Gheworden is onsen broeder
 Hy heeft ons ghecocht met zijn heylich bloet

Ons Salichmaker en behoeder.
 Siet hy quam ons soecken wy waren verdwaelt,
 De schulden van Adam heeft hy betaelt
 Den Hemel heeft hy ontsloten,
 Hy heeft ons met gratie en liefde doorstraalt
 Daer den Gheest Godts in ons gevloten.
 Ghy kinderen van Adam niet meer en treurt
 Want nu des duyvels hantschrift is gescheurt
 Aen den boom des Cruycen warachtich
 Looft Godt van dees gratie die ons is gebeurt
 Door Jesum onsen heere crachtich.
 O Godt onsen Prince ghebenedijt
 Die Heere van Hemel en aerde zijt
 V rijcke dat sal eeuwich duren
 Dus moeten wy v lonen tot alder tijt
 Alle salighe creaturen.
 Amen.

Een nieuwe Jaerliedeken, op de wijze: Venus Venus met uwer stralen.

Hoort Sion wat ick ons heb vernomen
 Van een Hemels bode die my heeft verclaert
 Hoe dat onsen Salichmaker is gecomen
 En een suyuer maget heeft hem nv ghebaert
 Dus en weest niet meer beswaert
 Gaet met vreucht tot Bethleem waert
 Met v stemmen seer claer
 Met v stemmen claer
 Singt den ionghen Coninck lof int nieuwe Jaer.
 Emanuel is nv ons behoeder
 Want hy is gecomen in dit aertsche pleyn,
 Den sone Godts is nv onsen broeder
 Siet hy is gheboren van een maget reyn
 Hierom looft hem al gemeyn
 Met lofsangen groot en cleyn
 Met die Engelsche schaer
 Met die Engelsche schaer
 Singt den ionghen Coninck lof int nieuwe Jaer.
 Laet ons hem gaen soecken sonder flouwen
 En besien waer onsen iongen Coninck woont
 En laet ons deutelijck aenschouwen

Met wat croone hem zijn Moeder heeft gecroont,
 Ootmoedicheyt hy bethoont,
 Denckt hoe dat ghy v dan hoont
 Ghy hooueerdighe schaer
 Ghy hooueerdighe schaer
 Singt den iongen Coninck lof int nieuwe Jaer.
 Tot Bethleem moeten wy hem soecken,
 Inde Stadt van Daudid soo den Enghel seyt
 Ghewonden in arme cleyne doecken,
 Is hy in een enghe cribbeken gheleyt
 Aensiet zijn ootmoedicheyt
 En zijn hooghe Maiesteyt,
 En aenbidt hem daer
 En aenbidt hem daer
 Singt den ionghen Coninck lof int nieuwe Jaer.
 Princersse Sion door dese dinghen
 Inden Heere weest verblijt met groote vreucht
 En wilt eenen nieuwen lofsanck singhen
 Desen Coninck die v alsoo heeft verheucht
 Want ghy hem wel louen meucht
 Van zijn gratieuse deucht
 En zijn liefde eerbaer
 En zijn liefde eerbaer
 Singt den iongen Coninck lof int nieuwe Jaer.

**Een nieuwe Jaerliedeken, inden persoone vanden Hemelschen
 Bruydegom, die spreekt tot de minnende siele zijn geestelijcke
 bruyt, op de wijze: O last o pijn.**

O Syon mijn bruyt,
 Wilt neerstelijck aenhooren,
 Mijn seer liefelijck gheluyt,
 En mijn claer beduyt,
 Laet comen tot v ooren,
 Tis veel soeter dan eenich cruyt,
 Ghy zijt mijn liefste spruyt,
 Want ick voor v ontsluyt,
 Mijn schatten en tresoren,
 Die zijn voor v te voeren,
 Om v tot my te trecken.

Soo com ick v seer naer, mijn caer,
 Tot mijn liefde laet v verwecken,
 Nu met desen Nieuwen Jaer.
 Hoort mijn bruyt ydoon,
 Wt liefden tot uwer vromen,
 Com ick wt des Hemels troon,
 En voor v persoon,
 Soo heb ick aenghenomen,
 Menschelijcke nature schoon,
 Al ben ick een Keysers soon,
 Der Enghelen vreucht en croon,
 Mijn goetheyt sonder falen,
 Die dede my neder dalen.
 Om u mijn lief te soecken,
 Want ghy waert verloren daer, seer swaer,
 Tot mijn liefde wilt v vercloecken,
 Nv met desen nieuwen Jaer.
 O mijn bruyt bekennt,
 Mijn goetheydt wtghelesen,
 En mijn liefde excellent,
 Hier in swerels tent,
 Com ick om v te ghenesen,
 Van die eeuwighe swaer torment,
 Ghy staet in mijn handen gheprent,
 Mijnen Vader heeft my ghesent,
 Om dat ick v soude bevryden,
 Dus wilt v mijn lief verblyden,
 Want voor v sal ick steruen
 Daer deur sult ghy allegaer, mijn schaer
 Dat eeuwighe leuen verweruen,
 Lief met desen nieuwen Jaer.
 Lief wilt oock tot my
 Oprechte liefde draghen
 Ghelijck als ick draghe tot dy
 Want ick seg v vry
 Die Engelen hebben behaghen
 In mijn schoonheyt verheughen sy,
 Dus neemt v melody
 In my v bruydegom bly
 En wilt my v herte bereyden

Daer in sal ick my vermeyden
 Het is mijn weelde te rusten
 In reyne hertekens claer, eerbaer
 Daer in heb ick mijn wellusten
 Lief met desen nieuwen Jaer.
 O Princersse teer,
 Wilt toch mijn goetheyt prijsen,
 En mijn liefde met lof en eer
 Soo sal ick v meer
 Liefde en gratie bewijsen
 Doet toch altoos nae mijn leer
 Ick ben v Godt en Heer
 Tot my neemt uwen keer
 Ten sal v niet berouwen
 Voor mijn bruyt sal ick v trouwen,
 Met my sult ghy eeuwich leuen
 In die Hemelsche vreuchden claer, voorwaer
 Al mijn goedt sal ick v gheuen
 Lief voor uwen nieuwen Jaer.

Een nieu geestelijck nieuwe Jaerliedeken

Op de wijze: alsoot beghint.

Syon wilt v verblijden,,
 Besijden set alle droefheyt snel,
 Siet nv in dese tijden,,
 Belijden so hoortmen Hemels spel,
 Want ons is gheboren waerachtich,
 Emanuel,
 Een Coninck vercoren seer crachtich,,
 In Israhel,
 Doot duyuel ende hel,,
 Sal hy verwinnen daer,
 Dus en weest hem niet rebel,,
 Maer doet na zijn beuel,
 Hy is ons middclaer,,
 Nv in dit nieuwe Jaer.
 Hy is oock onsen broeder,
 Zijn moeder dat is een maghet fijn,
 Oock is hy ons behoeder,,
 Een voeder van die daer hongherich zijn,

Wilt desen beminden gaen soecken,,
 Op dit termijn,
 Ghy sult hem nv vinden in doecken,,
 Ons Medecijn,
 Sijn liefelijck aenschijn,,
 Is bouen maten claer,
 Teghen des doots fenijn,,
 Gheeft hy olie en wijn,
 Aenbidt hem allegaer,,
 Nv in dit nieuwe Jaer.
 Comt doch en spoet u seere,
 Met eere aenbidt zijn Maiesteyt.
 Hy is ons Godt en Heere,,
 Seer teere hy in een Cribbe leyt,
 In doecken ghewonden mits desen,
 Ootmoedicheyt,
 Hy sal onse sonden ghenesen,,
 Soot was voorseyt,
 Hier toe is hy bereyt,,
 Al zijne groot en swaer,
 Niet langher en verbeyt,,
 Sijn eere nv verbreyt,
 Met die Engelsche schaer,,
 Nv in dit nieuwe Jaer.
 Looft hem met vrolijckheden,,
 Vertreden heeft hy den vyant quaet,,
 Hy is nv besneden,,
 Gheleden heeft hy voor ons misdaet
 Hy is onsen Coninck wtghelesen,,
 Ghy Abrahams saet,
 Veel soeter dan honich ghepresen,,
 Tot onser baet,
 Tot desen Coninck gaet,,
 Die seer goet is voorwaer,
 En weest niet desperaet,
 Hy is ons aduocaet,
 Knielt voor zijnen Outaer,,
 Nv in dit nieuwe Jaer.
 Hebt desen Prince voor ooghen,,
 Wilt booghen v knien voor zijnen naem,

Een maghet moet hem sooghen,,
 Den hoogen Coninck ons Godt eersaem,
 Hy daelden van bouen certeyne,,
 In haer lichaem,
 Dus laet ons hem louen ghemeyne,,
 Met Lof bequaem,
 Die sonder smet oft blaem,,
 Quam van dees maecht eerbaer,
 Seer Heerlijck is zijn faem,,
 Dus ick my niet en schaem,
 Hem lof te singhen naer,,
 Nv in dit nieuwe Jaer.

Een ander gheestelijck nieu Jaerliedeken, Op de wijze alsoot beghint.

Ghy Kinderen van Syon wilt nv opstaen,
 Wten slaep der sonden gaen,
 Soo v Paulus doet vermaen,
 En wilt in v sonden niet versmooren,
 Maer doet nu Christum den Messiam aen,
 Die een suyuer Maghet saen,
 Door den gheest Godts heeft ontfaen,
 En van haer in Bethleem gheboren,
 Ghesproten wt Abrahams saet,
 Hy is onsen Advocaet,
 Een ghetrouwe middclare,
 By den Vader delicaet,
 Daer versoet hy ons misdaet,
 In desen nieuwe Jare.
 Nu is de belooft des Vaders volbracht,
 Die soo langhe was verwacht,
 Van het menschelijcke gheslacht,
 Is nv in die werrelt ghecomen,
 Den duyuel is nv berooft van zijn macht,
 Door dees suyuerlijck dracht,
 Die verlicht heeft ons herten ghedacht,
 En die duysterheyte van ons ghenomen,
 Hy is dat waerachtich licht,
 Door zijn liefelijck aensicht,
 Alle donckerheyte wort clare,

Nv tot zijnder eeren dicht,
 Gheestelijcke sanghen sticht,
 In desen nieuwe Jare.
 Den ewighen vrede wort nv vertelt,
 Van die Enghelen vermelt,
 By die Herders op het velt,
 Hierom laet ons in Godt vrolijck wesen,
 Den Vader is nv te vreden ghestelt,
 Sonder siluer oft ghelt,
 Sijn wy wt des vyants ghewelt,
 Door het bloet van desen Soon ghepresen,
 Die daer als een Pellicaen,
 Sijn iongheren sal versaen,
 Met zijn dierbaer bloet eerbare
 Comt tot hem die zijn belaan,
 Soeckt en bidt ghy sult ontfaen,
 In desen nieuwe Jare.
 Princelijcke Princen dees gratie bekennt,
 Die ons als nv is ghesent,
 Van Godt onsen Vader excellent,
 Wilt hem lof en danckbaerheyt bewijsen,
 Hy heeft ons verlost van dat helsche torment,
 En die oude wet ghe ent,
 Door zijnen lieuen sone ient,
 Wilt hem met die Seraphinen prijsen,
 Hem sy lof hoocheydt en eer,
 Die ons arme kinderen teer,
 Verlost heeft allegare,
 Laet ons swijghen nemmermeer,
 Om te loouen onsen Heer,
 In desen nieuwe Jare.

Noch een ander gheestelijck Jaerliedeken, Op de wijze: Een vrolijck liet heb ick ghedicht, Met een soo droeuen sinne.

Heft op v stem, bruyt Syon teer,
 Singt nieuwe lofsanck schoone,
 Jerusalem, looft Godt den Heer,
 Den Coninck inden troone,
 Die neder is ghedaelt,

Sijn liefde die straelt,
 Op ons seer soet en clare,
 Want hy heeft betaelt,
 Ons schult onghefaelt,
 Van zijn wegghen niet en dwaelt,
 In desen nieuwe Jare.
 Gaat nv tot hem, treet op den pat,
 Met die herders wilt hem soecken,
 Tot Bethleem, in Davids stadt,
 Leyt hy in arme doecken,
 Den Coninck vermaert,
 Van Hemel en aert,
 Ist niet een blijde mare,
 Die den Enghel verclaert,
 Met vreucht openbaert,
 Weest nu vrolijck onbeswaert,
 In desen nieuwe Jare.
 Weest nv verheucht van herten bly,
 Door dese soete dinghen,
 Met grooter vreucht en melody,
 Die Enghelen nv singhen,
 Op dit aertsche dal,
 In den armen stal,
 By onsen middelare,
 Die ons vanden val,
 Weer oprechten sal,
 Laet ons hem iouen al,
 In desen nieuwe Jare.
 Looft metter spoet ons Aduocaet,
 Met die Hemelsche Baroenen,
 Die door zijn bloet, ons sonden quaet,
 Aen den Vader sal versoenen,
 Daerom comt hy hier,
 Int aertsche quartier,
 Wten Hemel eerbare,
 Te zijn goedertier,
 Dat is zijn manier,
 Bewijst hem liefde fier,
 In desen nieuwe Jare.
 Lof moet hem zijn,, hoocheyt en cracht,

Den Prince wtuercoren,
 Die sonder pijn op den Kersnacht,
 Van een Maghet is gheboren,
 Hem sy eer en prijs,
 Dit Kindeken wijs,
 Godts Soon is hy voorware,
 Een salighe spijs,
 Der sielen propijs,
 Gheeft hem lof nae mijn aduijs,
 In desen nieuwe Jare.

**Een nieu gheestelijck Liedeken, op de wijze: Tis heden den dach
 van vrolijckheyt, oft, *Dies est letitiæ*.**

JErusalem wilt opstaen,
 wordt verlicht door desen,
 Want v licht is opgegaen.
 Wt Jacob ghepresen,
 Schijnt een sterre schoon en claer,
 Die de Heydenen voorwaer,
 Sien in hare Steden,
 Den Coninck van hoogher aert,
 Is ons nv gheopenbaert,
 Op den dach van heden.
 Dese Sterre triumphant,
 Staet tot zijnen prijse,
 Schoon in Orienten lant,
 Verlicht sy de wijze,
 Dat sy comen soecken ras,
 Die gheboren Coninck was,
 Met vrolijcke seden,
 In die Stadt Jerusalem,
 Vraechden sy neerstich nae hem,
 Op den dach van heden.
 Waer is gheboren fris,
 Was haerlieden vraghen,
 Die Coninck der Joden is,
 Sijn sterre wy saghen,
 Schijnen claer in oostenrijck,
 Tis een teecken wonderlijck,

Vanden Heer der vreden,
Wy comen met gauen sier,
Om hem te aenbidden hier,
Op den dach van heden.
In Bethleem slecht en cleyn,
Hebben sy gheuonden,
Met wat grooter vreuchden fijn,
Saghen sy dat kindedijn,
Schoon en reyn van leden,
Met zijn lieue Moeder bly,
Haer schatten openden sy,
Op den dach van heden.
Met wat grooter weerdicheyt,
Vielen sy ter eerden,
Voor zijn hooghe Maiesteyt,
Die groot is van weerden,
Goudt, Wierrooc, en Myrrhe goet,
Offerden sy met ootmoet,
Sy hebben aenbeden,
Dat cleyne kindeken teer,
Als haer Coninck Godt en Heer,
Op den dach van heden.
Heden is gheopenbaert,
Christus onsen Heere,
Den Vader heeft hem verclaert,
Met hoocheyt en eere
Door zijn Vaderlijcke stem
Den Geest Godts daelden op hem,
Int water beneden,
Heeft hy zijn Doopsel ontfaen,
Den Hemel is gheopent saen,
Op den dach van heden.
Jesus eerste teecken siet,
Dat hy dede seer crachtich,
Is als heden oock gheschiet,
In Cana waerachtich,
Daer hy quam ter bruyloft soet,
Met zijn lieue iongeren goet,

Wel terecht met reden,
 Wort zijn glorie nu vermeert,
 Water is in Wijn verkeert,
 Op den dach van heden.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de wyse: Venus der minnaers Goddinne.

Siet nu wt Orienten lande,
 Commen dry wijsen van verstande,
 Ghereden als vrome valiane,
 Met offerande.
 In des Conincx Herodes daghen,
 Soo ons Matheus doet gewagen,
 In Jerusalem comen sy vragen,
 Sonder versaghen.
 Seght ons waer hy is gheboren,
 Der Joden Coninck wtvercoren,
 Wy saghen zijn sterre voorware,
 In Osten clare.
 Daerom soo comen wy ghereden,
 Wy soecken hem in dese steden,
 Om dat wy hem souden aenbeden,
 Met weerdicheden.
 Herodes hoorden dese reden,
 Turbaci heeft zijn hert doorsneden,
 Hy was verstoort vol onvrede,
 Die borgers mede.
 Daerom soo heeft hy doen vergaren,
 Princen der Priesters die daer waren,
 Dat sy souden openbaren,
 De plaets verclaren.
 Die waerheyt wou hy van haer weten,
 Wt die schriftuere der Propheten,
 Waer Christus gheboren sou werden,
 Op deser aerden.
 Die schrift gheleerde hooch ghepresen,
 Sy seyden hem die plaets midts desen
 In Bethleem moet het wesen,
 Alsoo wy lesen.
 Doen ginck Herodes neerstich vragen,

Die Wijse op wat tijt en daghen,
 Dat sy die sterre sagen,
 Hy was verslagen.
 In Bethleem heeft hy haer gesonden,
 Hy sprack als ghy dat kint hebt vonden,
 Soo willet my oock vermonden,
 In corten stonden.
 Op dat ick comende ter steden,
 Dat Kindeken oock mach aenbeden,
 Die Coninghen goet van seden,
 Sijn wech ghereden.
 Buyten Jerusalem sy quamen,
 Haer sterre die sy weer vernamen,
 Sy waren vrolijck te samen,,
 Bly nae betamen.
 Die sterre ginck voor haer van passe,
 Bouen het huys daer t'kint in wasse,
 Daer vonden sy hem seer rasse,
 Die ons ghenasse.
 Sy gingen in dat huys certeyne,
 Daer vonden sy het kint seer cleyne,
 Met Maria zijn moeder reyne,
 Was daer alleyne.
 Sy vielen neder opter aerden,
 Haer schatten die sy openbaerden,
 Voor dat kindeken groot van weerden,
 Dat sy begheerden.
 Dat cleyne Kindeken seer teere,
 Aenbaden sy met groter eere,
 Voor haren Coninck en Heere,
 Met vreuhden seere,
 Sy offerden dat kint eendrachich,
 Goudt Wieroock en Mirrhe waerachtich,
 Dat cleyne Kindeken crachtich,
 Was Godt almachtich.
 Denckt toch hoe dat sy haer verblijden,
 Dat Kindeken gebenedijden,
 Laet ons oock in dese tijden,
 Sijn lof belijden.
 Laet ons dit cleyne kint oock geuen,

Het gout der liefden hooch verheuen,
 Op dat wy worden gheschreuen,
 Int eewich leuen.
 Laet ons oock Offeren met reden,
 Bysonder in des Tempels steden,
 Wierook van deuote ghebeden,
 Met innicheden.
 Oock Myrrhe bitter van consernen,
 Dat is ons quade seden steruen,
 Op dat wy die Hemelsche eruen,
 Moghen verwerven.
 Laet ons Godt danckbaerheyt bewijzen,
 Met Hemelsche lofsanghen prijsen,
 Dat hy ons met gratie wil spijsen,
 In deuchden rijzen.
 Gloria sy Godt inden troone,
 En onsen iongen Coninck schoone,
 Hy is ons glorie en croone,
 Ons vreucht en loone.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de Wijse: Waer is de Dochter van Syon. Op Lichtmis.

AVe Maria reyn Maghet schoon,
 Ootmoedich en simpel,
 Bracht ghy uwen lieuen Soon,
 Als nv inden Tempel.
 Die daghen der suyering,
 Hebt ghy onderhouwen,
 Ghehoorsaemheyt sonderling,
 Leert ghy alle Vrouwen.
 Gheheel suyuer onbeuleckt,
 Sijt ghy Maecht ghebleuen,
 Nochtans volbracht ghy perfect,
 Die wet Godts verheuen.
 Simeon had seer verlanckt,
 Na v kint met kermen,
 Dat hy als heden ontfanckt,
 Met vreucht in zijn armen-
 Met herten gheheel verblijt,

Heeft Symeon schoone,
 V Moeder ghebenedijt,
 Met v lieue Sone.
 Tot v heeft hy oock gheseyt,
 Niet tot v verblijden,
 Dat het sweert van droeuicheyt,
 V siel sou doorsnijden.
 Ghy offerden uwen Soon,
 Met wijsen verstande,
 Godt den Vader inden troon,
 Tot een offerande.
 Met twee Tortelduyfkens soet,
 Hebt ghy Maghet teere,
 Weer ghelost v Sone goet,
 Jesum onsen Heere.
 Alle dinck nae Moyses wet,,
 Volbracht ghy bequame,
 Na v stadt van Nazaret,
 Keerden ghy eersame.
 Weerdighe princersse reyn,
 Moeder Godts idoone,
 Bidt voor ons alle ghemeyn,
 Jesum uwen Sone.
 Die ghy hebt ghepresenteert,
 In des Tempels Steden,
 Den Vader gheoffereert,
 Op den dach van heden.

Een nieu Leysliedeken, op de wyse: Venus der minnaers Goddinne.

JErusalem wilt v bekeeren,
 Want heden comt den Heer der Heeren,
 Tot zijnen Tempel vol eeren,
 Wilt vreucht vermeeren.
 Al was Maria hooch verheuen,
 Een suyuer maechdeken ghebleuen,
 Nochtans wou sy ghehoorsaem leuen,
 Na de Wet gheschreuen.
 Wilt haer gehoorsaemheyd aenschouwen,
 De dagen der suyuering sonder flouwen,

Die heeft sy oock onderhouden,
Als andere vrouwen.
Hierom van droefheyt wilt ontspringhen,
Met soete vreucht tot Godt op dringhen,
Als ghy aenhoort dese dighen,
Hoe dat sy ginghen.
Joseph en Maria te samen,
Die haren Sone met haer namen,
In Jerusalem dat zy quamen,
Reyn sonder blamen.
Om haren iongen Sone teere,
Al daer te offeren voor den Heere,
Dat sy deden met grooter eere,
Nae Moyses leere.
Sy waren edel van geslachten,
Maer als lieden van cleijnder machten,
Twee tortelduyfkens sy brachten,
Wilt hier op achten.
Siet in Jerusalem eersame,
Was een rechtveerdich mensch bequaeme,
Simeon was zijnen namen,
Van goeder fame.
Desen vreesden den Heer ghestadicht,
Den gheest Godts was in hem ghenadich,
Messias den Heer der crachten,
Hy seer verwachten.
Daerom heeft hy antwoord verweruen,
Dat hy den doot niet en sou steruen,
Voor hy Christum ghesien had certeyne,
In aertsche pleyne.
Door den gheest Godts is hy ghecomen,
Inden Tempel tot zijnder vromen,
Daer heeft hy dat kint vernomen,
Bly sonder schromen.
Sijn vierich haecken hy doen blusten,
Als Jesus in zijn armen rusten,
Seer vriendelijck dat hy custen,
Dat kint met lusten.
Denckt toch hoe dat hy hem verheuchden,
Doen hy ontfinck met grooter vreuchden,

Dat cleyne kindeken iechdich,
 Seer soet en deuchdich.
 Van vreuchden hem zijn hert verblijden,
 Als hy dat kint ghebenedijden,
 Met zijn moeder na Lucas belijden,
 In desen tijden.
 Doen sprack Simeon wtghelesen,
 Nu laet Heer uwen knecht ghepresen,
 Na v woort in vrede wesen,
 In rust midts desen.
 Want mijn ooghen hebben certeyne,
 Ghesien den Salichmaker reyne,
 Die ons sal verlossen ghemeyne,
 Int aertsche pleyne.
 Die ghy bereyt hebt Heer almachtich,
 Voor alle volcken aensicht crachtich,
 Een schoon licht der Heydenen clare,
 Is hy voorware.
 Voor die geloouige idoone,
 Israel v volck in persoone,
 Is hy een glorie en croone,
 In s'hemels troone.
 Anna die Prophetersse pure,
 Een weduwe goet van nature,
 Was daer op de selfde ure,
 Binnen den mure.
 Anna heeft claer den Heer beleden,
 Dat desen Soon die was besneden,
 Den Vader sou stellen te vreden,
 Voor ons boosheden.
 Men mach wel dencken dat sy seyden,
 Dit is het kint dat wy verbeyden,
 Laet ons zijn glorie verbreyden,
 In hem vermeyden.
 Siet die geloouige met reden,
 Loofden Godt in des Tempels steden,
 Een processie die sy deden,
 Met vrolijkheden.
 Joseph en Symeon eerbare,
 Maria en Anna voorware,
 Sy gingen met vreuheden te gare,

Voor den Outare.
 Doen heeft maria seer aendachtich,
 Gheoffert haren Sone crachtich,
 Godt zijnen Vader almachtich,
 Voor ons waerachtich.
 Doen alle dinck met grooter eeren,
 Volbracht was na de Wet des Heeren,
 Na Nazaret sachmen haer keeren,
 Simpel van cleeren
 Laet ons den Heere nv aenhanghen,
 Daer zy na wachten met verlanghen,
 Die hebben wy heden ontfanghen,
 Looft hem met sangen.
 Alle salighe creatueren,
 Moeten Godt louen sonder treuren,
 Sijnen lof moet eeuwich dueren,
 Tot allen uren.

Een nieu gheestelijck Liedeken, Op de wijze: Tis heden den dach van vrolijckhey

ISrael Godts volck soet,
 Ootmoedich en simpel,
 Comt de Heer der Heeren goet,
 Tot zijn heylighe Tempel,
 God, die eewich triumpheert,
 In Heerlijckhey domineert,
 Is ghedaelt beneden,
 Int midden des Tempels saen,
 Hebben wy hem nv ontfæen,
 Op den dach van heden.
 Joseph en Maria claer,
 Ginghen naer betamen,
 In Jerusalem voorwaer,
 Sy als heden quamen,
 Om haer eenige Sone teer,
 Daer te offeren voor den Heer,
 In des Tempels Steden,
 Nae de wet des Heeren siet,
 Dat met weerdicheyt is gheschiet,
 Op den dach van heden.

Siet daer was een mensch eersaem,
 In Jerusalem weerdich,
 Symeon was zijnen naem,
 Seer goet en rechtueerdich,
 Den heylighen Gheest voorwaer,
 Was in hem met gratie claer,
 Hy had lang ghebeden,
 Om den Salichmaker reyn,
 Die hy als nv sach certeyn,
 Op den dach van heden.
 Symeon van goeder aert,
 Is als nv ghecomen,
 Door Godts Geest een Tempel waert,
 Wel tot zijnder vromen,
 Want hy vant aldaer present
 Onsen Salichmaker ient,
 Met vrolijcke seden,
 Ontfinck hy dat kindeken soet,
 In zijn armen met ootmoet,
 Op den dach van heden.
 Met herten gheheel verblijt,
 Ontfinck hy ons broeder,
 Hy heeft Godt ghebenedijt,
 Het Kint met zijn moeder,
 Hy sprack met woorden oprecht,
 Heere laet nv uwen knecht,
 Na v woort in vreden,
 Mijn ooghen hebben ghesien,
 Uwen Salichmaker fijn,
 Op den dach van heden.
 Siet een Prophetersse snel,
 Anna vol van deuchden,
 Die dochter van Fanuel,
 Was daer oock met vreuchden,
 Sy sprack op dat selue pas,
 Dat hy den verlosser was,
 Heeft sy claer beleden,,
 Sijn glorie heeft sy verbreyt,
 Lof en eer van hem gheseyt,,
 Op den dach van heden.

Maria gaf haren Soon,,
 Met wijsen verstande,
 Godt zijn Vader inden troon,,
 Tot een offerande,
 Met twee tortelduyfkens cleyn,,
 Losten sy haer Sone reyn,
 Alle dinck sy deden,,
 Seer bequam nae Moyses wet,
 Nae haer Stadt van Nazaret,,
 Keerden sy als heden.
 Gloria hoocheyt en cracht,,
 Sy den eenighen Sone,
 Die als heden is ghebracht,,
 In den Tempel schoone,
 Van zijn lieue moeder fijn,,
 Die wy oock eerende zijn,
 Wel te recht met reden,,
 Nu in dese hooge feest,
 Met lofsanghen in den Gheest,,
 Op den dach, etc.

Een nieu gheestelijck Liedeken, van die heylighe Passie en bitter lijdten ons Heeren Jesu Christi, op de wijze: Na liefde comt groot lijdten.

O Heere mijn Godt verheuen,
 Mijn lieuen Bruydegom reyn,
 Wat lof sal ick v gheuen,,
 Hier in dit aertsche pleyn,
 Voor alle v pijn en lijdten eersaem,
 Die ghy hier hebt geleden,,
 In v teere Lichaem.
 Seer veel hebt ghy gheleden,,
 Int Hofken mijn Bruydegom soet,
 Uwen Vader hebt ghy ghebeden,,
 Ghy sweeten water ende bloet,
 V siele was droeuich tot inden doot,
 Een Engel quam v troosten,,
 In v benautheyt groot.
 Ghy hadt soo grooten verlanghen,,
 Na onse salicheyt goet,
 Daerom liet ghy v vanghen,,

Al van die Joden werwoet,
 Sy werpen v neder ter aerden wreet,
 Hoe dat sy v trackteerden,
 Niemand te recht en weet.
 Sy hebben v daer ghebonden,,
 Met harde coorden fel,
 V Apostelen die daer stonden,,
 Sy vloden van v seer snel,
 Alleene moest ghy die wijnpersse treen,
 Wie sout wtspreken connen,,
 Wat ghy daer hebt gheleen.
 Sy leyden v voorts met crachten,,
 Sy quamen met groot ghedruys,
 Tot Annas sy v eerst brachten,
 Daer na in Caiphas huys,
 Daer die Princen der Priesteren waren vergaert,
 Van slagen en tormenten,,
 En wert ghy niet ghespaert.
 Daer wert ghy seer beloghen,,
 Beschuldicht met logenen vals,
 Begeckt, bespot, bespogen,,
 Gheslaghen in uwe hals,
 Sy verbonden v aensicht en riepen quaet,
 Nu propheteert ons Christe,,
 Wie ist die v daer slaet.
 Van daer ginghen sy v leyden,,
 Tot den Rechter Pilatum coen,
 Een wreede doot sy verbeyden,,
 Die sy v aen souden doen,
 Van daer wert ghy na Herodem gheleyt,
 Van Herodes tot Pilatus,
 Wert v valscheyt op gheseyt.
 Och hoe veel hebt ghy verdragen,
 In v maechdelijck lichaem teer,
 Met gheesselen en met slaghen,
 Doorwonden sy dat soo seer,
 Daer ghy naeck aen een colomne stont,
 Van den hoofde tot den voeten,
 Waert ghy gheheel doorwont.
 Mijn lieue Bruydegom schoone,

Hoouerdicheyt in my verdooft,
 Een sware doornen Croone,
 Die druckten sy in v hoofd,
 Soo wert ghy van Pilatus den Joden vertoont,
 Met eenen Purpuren mantel,
 En doorne Croon ghecroont.
 O rechtveerdichen Rechter pure,
 Die alle menschen oordeelen sult,
 Van Pilatus den rechter sture,
 Soo waert ghy om onse schult,
 Onrechtueerdich verwesen, verdoemt totter doot,
 Datmen v soude Cruycen,
 Als een Moordenaer boos en snoot.
 V eyghen Cruys moest ghy draghen,
 Dat noyt moordenaer heeft ghedaen,
 Men hoorden schreyen en clagen,
 Die vroukens met droefheyt beuaen,
 Doen ghy na den berch Caluarien ginckt,
 Metten swaren Cruys geladen,
 Daer ghy namaels aen hinckt.
 Op desen berch onrene,
 Daer hebben sy v ontcleet,
 Sy setten v op eenen steene,
 Tot dat het Cruys was bereet,
 Met v maechdelijc lichaem vol wonden doorstraemt,
 Voor alle die dat saghen,
 Waert ghy soo seer beschaemt.
 O ghy Lammeken sonder vlekken,
 Wt oprechter liefden voorwaer,
 Liet ghy allen v leden wtrecken,
 Op dat weerdighe Cruys eerbaer,
 V heylighe handen en voeten minioot,
 Sloeghen sy aenden Cruyce,
 Met plumpe naghelen groot.
 Met wtghereckten armen,
 Hinckt ghy leuendich aen het Cruys,
 Om die sondaren te ontfermen,
 Beryden ws Vaders huys,
 Daerom zijt ghy gheoffert op desen Outaer,
 Om den Vader te versoenen,

Voor onse sonden swaer.
 Die Joden seer blasfemeerden,
 V edele Maiesteyt,
 Grooten laster en schimpicheden,
 Hebben sy teghen u gheseyt,
 Maer ghy Heere badt voor v vyanden coen,
 Vader willet haer vergeuen,
 Sy en weten niet wat sy doen.
 Door dit ghebedt seer crachtich,
 Riep den Scheeker ootmoedichlijck,
 O Heer weest my ghedachtich,
 Als ghy comt in v rijck,
 Voorwaer spraeckt ghy met woorden wijs,
 Heden sult ghy noch wesen,
 Met my int Paradijs.
 In grooter bangicheden,
 Hinckt ghy aen het Cruyce bloot,
 Uwen Vader hebt ghy ghebeden,
 Ghy waert in soo groote noot,
 Heloi Heloi riept ghy certeyn,
 Waer toe hebt ghy my ghelaten,
 Mijn Godt mijn Vader reyn.
 V Moeder die weerdighe Vrouwe,
 Die daer by v Cruyce stont,
 Met droefheynt en grooten rouwe,
 Was haer Moederlijck hert doorwont,
 Ghy spraeckt tot haer, Vrouwe aensiet uwen Soon,
 Daer na tot v Discipel,,
 Siet hier v moeder schoon.
 Om te volbrenghe alle,,
 My dorst riept ghy terstont,
 Een sponsie met edick en galle,,
 Brochten sy aen uwen mont,
 Met edick en galle wert ghy ghelaeft,
 O soete claer fonteyne,,
 Die leuende water en gaeft.
 Als ghy desen Dranck smaecten,,
 Van die Joden dat boos gheslacht,
 Die bitter doot v ghenaeckten,,
 Ghy riept het is al volbracht,

Dat in de Schriftuere van v was gheseyt,
 Dat hebt ghy al te samen,,
 Volbracht met lijdsaemheynt.
 Die Sonne verduysterde seere,
 Daer was aertbeuinge groot,
 Want ghy haer Schepper en Heere,
 Waert inden wtersten noot,
 Ten lesten riept ghy int aertsche foreest,
 Vader in uwen handen,,
 Beueel ick mijnen Gheest.
 O edele Prince verheuen,,
 Ghy Herder sonder smet,
 Die v heylige siele en leuen,,
 Voor v schaepkens hebt gheset,
 V sy lof en eere victorie groot,
 Die voor ons zijt ghestoruē,
 Den schandelijcken doot.

*Dit leideken moetmen singhen verstaet mijn leere,
 Nota, Met aendachtighe deuotie danckbaerheynt en eere.
 Anders waert een geckspel voor onsen Heere.*

Dit geestelijck Liedeken gaet op de wijze: *Victimæ pascali Laudes.*

Laet ons in Godt vrolijck wesen
 Die als nv is verresen.
 Glorioos van lichame *Agnus redemit.*
 Schoon blinckende bequame
 Gheheel onsterfelijck
 Van vreuchden rijck.
 Och met wat grooter vreuchden *Agnus redemit.*
 Die Vroukens haer verheuchden
 Doen sy hem saghen daer
 Verresen claer.
 Siet met vrolijckheden *Dic nobis.*
 Hebben sy hem aenbeden
 Neder gheuallen ter eerden
 Voor zijn voeten reyn met grooter weerden.
 Laet ons oock met die Vrouwen *Mors & vita.*
 Hem louen sonder flouwen

Die nu verresen is
 Certeyn ghemis.
 Hy is het Lam Godts crachtich *Mors & vita.*
 Die de schapen waerachtich
 verlost heeft met zijn bloet
 Wt liefden soet.
 Lof moet hy ontfanghen *Dic nobis.*
 Die voor ons heeft ghehanghen
 In het Cruys heeft hy verslonnen
 Hel, duyuel, en doot gheheel verwonnen.
 Hem sy hoocheyt en glorie *Mors & vita.*
 Die ons door zijn victorie
 Een plaetse heeft bereyt
 Van vrolijckheydt.
 Door zijnen doot verheuen *Mors & vita.*
 Sullen wy eewich leuen
 Met hem in vreuchden schoon
 In shemels troon.
 Hierom laet ons prijsen *Dic nobis.*
 Hem lof en eer bewijsen
 Die leeft en regneert hier bouen
 Met Hemelschen sanck wy hem nu louen.
 Gloria lof en eere, *Mors & vita.*
 Sy v Godt onsen Heere,
 Die nu verresen zijt,
 Op desen tijt.
 Nu inder Paesschen feesten, *Mors & vita.*
 Met die Hemelsche gheesten,
 Singhen wy vroech en spa,
 Alleluya.

Een geestelijck Meyliedeken, op de wijze: Den tijt is hier, datmen sal vrolijck wesen.

Comt en laet ons gaen,
 Den groenen Mey in draghen,
 Daer den Pelicaen,
 Jesus op heeft gherust,
 En voor ons voldaan,
 Nae zijn goet wel behaghen,
 Onse sonden saen,

Door zijn bloet wtgheblust,
Na desen Meyboom,
Had Christus grooten lust,
Om dat hy brengen sou te niet,
Die Euam door den boom verriet.
Triumphe en accoort,
Brengh desen meyboom voort.
Ghy traghe wilt v spoen,
Desen mey in te halen,
Want hy can ons voen,
Met alle weelden fijn,
Ons schult en ransoen,
Wou Christus oock betalen,
Aen desen boom groen,
Dat was den wille zijn,
Desen groenen meye,
Is ons een Medecijn,
Sijn costelijcke vruchten goet,
Des vyants machte vluchten doet,
Triumphe en accoort,
Brengh desen meyboom voort.
En wordt niet vermoeyt,
Van desen mey ghepresen,
Want wt hem soo vloeyt,
Alle ghenuchte soet,
Liefelijck hy bloeyt,
Van bloemkens wtghelesen,
Want hy is bespoet,
Met Christus dierbaer bloet,
Laet ons glorieren,
In desen meyboom goet,
Die voor ons is victorieus,
Van crachten seer glorieus,
Triumphe en accoort,
Brengh desen meyboom voort,
Desen mey playsant,
Als heden is gheuonden,
Met eere triumphant,
Binnen Roomen ghebracht,
Hy is een seker pant,

Van vergiffenis der sonden,
 Die Joden tot een schant,
 Die hem hebben veracht,
 Veel verscheyde deuchden,
 Heeft desen mey ghebracht,
 Die desen mey wel draghen wil,
 Moet wesen sonder claghen stil,
 Triumphe en accoort,
 Brengt desen meyboom voort.
 Princen al ghemeyn,
 Laet ons nv contempleren,
 In desen meyboom reyn,
 Daer is ons salicheydt,
 Hy is den wech certeyn,
 Daermen door moet passeren,
 In het Hemels pleyn,
 Dat Christus ons heeft bereyt,
 Tot die dore des leuens,
 Anders gheen pat en leyt,
 Dan door het Cruys ons Heeren saen,
 Daer hy ons heeft door leeren gaen,
 Triumphe en accort,
 Brengt desen meyboom voort.

Een nieu Gheestelijck Liedeken van die Gloriose, Hemeluaert ons Heeren, en gaet op de wijze: Ghy kinderen van Syon wilt nu opstaen.

Opten feestdach van heden soo wort ons verclaert,
 En met vreucht gheopenbaert,
 Hoe dat onsen Heere hooch vermaert,
 Glorioos inden Hemel is gheuaren,
 Sijn Apostelen waren by hem vergaert,
 Saghen na die locht waert,
 Door die vrolijcke Hemeluaert,
 Vanden Heer en Coninck der heirscharen,
 De benedictie certeyn,
 Gaf hy haer alle ghemeyn,
 Met handen opgheheuen,
 Voer hy wt dit aertsche pleyn,
 Inden hoochsten Hemel reyn,

Daer hy eeuwelijck sal leuen.
Hierom zijn wy vrolijck van herten verblijt,
En wy louen met iolijt,
Desen Coninck ghebenedijt,
Die als nv inden Hemel is ghecomen,
Met gheluyt van Trompetten soe Daudid belijdt,
Singt hem lof tot deser tijt,
Want hy heeft ghewonnen den strijt,
Victorieus zijn gheuanghen me ghenomen,
Hy heeft door zijn eyghen macht,
Verlost dat salich gheslacht,
Die langhe geuanghen waren,
Heeft hy nv in vreucht ghebracht,
Hem sy lof hoocheyt en cracht,
Die ten Hemel is gheuaren.
Die Hemelsche Gheesten verwonderden haer,
Doen sy saghen dese schaer,
Vande oude Vaders eerbaer,
Soo vervult met grooter vrolijckheden,
Want den eewighen Coninck der glorien claer,
Leyden haer met vreuchden daer,
Door den onbekenden wech voorwaer,
Die noch noyt van iemant was berreden,
Hy verhief hem als een Gigant,
Om te loopen den wech playsant,
Na Daudids propheteren,
Aen des Vaders rechter hant,
Daer regneert hy triumphant.
Eewelijck sonder cessen.
Och wat vreucht moest daer zijn inden Hemelschen troon.
Doen desen eenighen Soon,
Quam t'huys tot zijnen Vader schoon,
Vriendelijck is hy van hem ontfangen,
Al die salighe sielen en gheesten idoon,
Loofden hem met blijden toon,
Al die Chooren der Enghelen schoon
Eerden hem met hemelsche lofsanghen,
Sy knielden met Weerdicheyt,
Voor zijn hooge Maiesteyt,
Sy hebben hem gepresen,

Die door zijn genadicheyt,
 Dese plaets ons heeft bereyt,
 Eer en glorie moet hem wesen.
 O Princelijcke Prince lof moet ghy ontfaen,
 Die daer zijt die rechte baen,
 Tot het eeuwege leuen te gaen,
 V sy lof en hoocheyt bouen maten,
 Ghy zijt het Lam Godts na Joannes vermaen,
 Die daer open heeft gedaen,
 Den boeck met zijn seuen segels saen,
 En wilt ons gheen arme weesen laten,
 Maer uwen heyligen Gheest,
 Seynt toch in ons herte meest,
 Reynicht ons van alle blamen,
 Tot die schoone soete feest,
 In v Hemelsche foreest,
 Wilt ons brenghen altesamen.

**Een nieu Liedeken van die gloriose Hemelvaart Marie, op de wijze,
Cupido triumphant, Aenhoort mijn lamenteren,**

Godts lieue Moeder reyn,
 Wy mogen v wel prijsen,
 Die Engelen certeyn,
 V groote eer bewijsen,
 Alle gheslachten vroet,
 Groeten v met ootmoet,
 Aue Maria maghet soet.
 Wy zijn geheel verheucht,
 In Godt het sal ons vromen,
 Die v met groote vreucht,
 Heden heeft opghenomen,
 Hier wt des werelts stof,
 In zijn schoon Hemels hof,
 Hem sy gloria eer en lof.
 Want ghy hebt wel verdient,
 Door v deuchdelijck leuen,
 Van Godt v liefste vrient,
 Aldus te zijn verheuen,
 Met ziel en lichaem schoon,

By Jesum uwen soon,
 Regneert ghy in des hemels throon.
 Nae Jesus hemelvaert,
 Soo die Leraerts verclaeren,
 Hebt ghy Maghet vermaert,
 Gheleeft noch vyfthien Jaeren,
 V heylich leuen claer,
 Is een Spiegel voorwaer,
 Hier voor ons menschen allegaer.
 Door v deuchden perfectt,
 Ghy die werelt verlichten,
 V leuen onbevleckt,
 Cost alle menschen stichten,
 Als een Leli ghemeyn,
 Onder die bloemkens reyn,
 Waert ghy hier in des werelts pleyn.
 Seer vriendelijcken soet,
 Waert ghy tot allen menschen,
 Die droeuighe van moet,
 Troosten ghy naer haer wenschen,
 Ghy hebt haer deucht geleert,
 In als Godts lof vermeert,
 Daerom wordt ghy nu dus ghe-eert.
 Perfect waert ghy geheel,
 Een Maecht der Maechden fleure,
 Als balssem en caneel,
 Soo gaeft ghy soeten geure,
 Door u deuchden eersaem,
 Hebt ghy dees groote faem,
 Voor Gode zijt ghy aengenaem.
 Ghy hebt ghevisiteert,
 Met heylige gebeden,
 De plaetsen genoteert,
 Daer Jesus had geleden,
 Daer hy verresen was,
 En opgheclommen ras,
 Versocht ghy dickmael op dat pas.
 Alst Godt beliefdn wel,
 V zijn Moeder t'huys te haeln.
 Den Engel Gabriel,

Liet hy neder tot v dalen,
Die heeft tot v gheseyt,
Dat Jesus was bereyt,
V te halen met vrolijkheyt.
Hier in waert ghy verheucht,
Want ghy v seer verblijden,
Met grooten lof en vreucht
Ghy God ghebenedijden,
Dat hy v haelen sou,
Hier wt des werelts rou,
In die schoon Hemelsche landou,
Want ghy hadt seer verlanght,
By u uwen soon te wesen,
Dus hebt ghy Godt, gedanckt,
Met lofsanck v uytgelesen,
Dat nv gecomen was,
Die ure op dat pas,
By uwen soon te trecken ras.
Een saecke hoort mijn bedien,
Begeerden ghy van v soone,
Voor v doot eens te sien,
Sijn lieue Jongeren schoone,
Dit is alsoo gheschiet,
Na uwen wille siet,
V Soon en cost v weygeren niet.
Door Godts cracht zijn vergaert,
Die Apostelen te samen,
Die vrolijk onbeswaert,
In v slaepacamer quamen,
Ghy ontfingt hem met vreucht,
En waert geheel verheucht,
Ghy loofden Godt van dese deucht.
Doen quam v Sone daer,
Om v by hem te haelen,
Met die Hemelsche schaer,
Die doen met soeter talen,
Loofden en danckten hem,
Met een vrolijcke stem,
Den Heer van t'nieuw Jerusalem.
Met vreuchden onbevreest,

En met cloecken verstande,
 Soo gaeft ghy uwen Gheest,
 V siel in Jesus handen,
 Wie sou doen het gewach,
 Wat vreucht datmen daer sach,
 Op desen uwen sterfdach.
 Vrolijck was den vuytganck,
 Van v schoon Maget blijde,
 Die Engelen met lofsanck,
 Maeecten een Melodije,
 Sy loofden Godt den Heer,
 Die v zijn Moeder teer,
 Alsoo verhief met vreucht en eer.
 Ghy bloem van Nazaret,
 Hoe werdt ghy doen verheuen,
 Als een Leli geset,
 In dat schoon eeuwich leuen,
 Aen Jesus rechter handt,
 Is uwen stoel geplant,
 Van weelden vloeyt ghy abundant.
 Een croone was v bereet,
 Die hebt ghy doen ontfangen,
 Dat schoon vergulden cleet,
 Is v oock omgehangen,
 Soo Daud had voorseyt,
 Inden Gheest ouerleyt,
 Ontfinckt ghy doen mee vrolijcheyt.
 Ghy Coninginne fier,
 Deuotelijck wy v groeten,
 Int dal der tranen hier,
 Ons droefheydt wilt versoeten,
 Ghy die in Sion woont,
 En met sterren zijt gecroont,
 Ons Jesum uwen soone thoont
 Van weelden zijt ghy rijck,
 Princersse goedertieren,
 Bidt voor ons al gelijk,
 V Hemelvaert wy vieren,
 Ghy die in vreuchden leeft,
 V soone glory gheeft,

Die v aldus verheuen heeft.

Een nieu Liedeken van de glorieuse Maget Maria, op de wijze, Het was een Ridder een Coninckx kint.

Laet ons verblijden nv inden Heer,
 Den feestdach vieren met grooter eer,
 Dat Maria tot haerder vromen,
 Inden hemel is op ghenomen,
 Van haer opneminghe zijn verheucht,
 Alle die Engelen maeckten vreucht,
 Want sy lof den Sone Godts geuen,
 Die zijn Moeder soo heeft verheuen.
 Siet dese Moeder en suyuer Maecht,
 Heeft Godt den Vader soo seer behaecht,
 Dat hy haer heeft willen haelen,
 By hem in zijn Hemelsche salen.
 Sy was deuotelijck ingekeert,
 En heeft een iegelijck deucht geleert,
 Metter herten en meditaci,
 Was inde Hemelen haer conuersaci.
 Met groot verlangen heeft sy begeert,
 Te rusten by haren soon vermeeret,
 Hierom heeft sy dickmaels gebeden,
 Te aenschouwen de Hemelsche steden.
 Met alle deuchden was zy verciert,
 Ootmoedich, sedich, wel gemaniert,
 Seer voorsichtich en sober int spreken,
 Met Godts liefde geheel ontsteken.
 Men mocht aenschouwen in haer voorwaer,
 Seer ouervloedich Godts gratie claer,
 Want sy was eenen Spiegel van deuchden,
 Die de Engelen en menschen verheuchden.
 Van alle haer deuchden dit mel versint,
 Heeft Godt besonder in haer bemint,
 Haer ootmoedicheyt wtgelesen,
 En haer suyuerheyt hooch gepresen.
 Om dat sy minden de suyverheyt,
 Is sy geweest soo schriftuere seyt,
 Godts allerliefste vrindinne,

En een Hemelsche Coninginne.
 Dees Coninginne Maria reyn,
 Is opghenomen wt d'aertsche pleyn,
 Met ziel en lichaeme verheuen,
 By haer sone int eeuwich leuen.
 Sy was die Arcke vry onghefaelt,
 Die Godt den Coninck heeft ingehaelt,
 Met vreuchden in zijnen troone.
 Inden Hemelschen Tempel schoone.
 Die borghers vant nieu Jerusalem,
 Loofden den Heere met blyder stem,
 Met spel en soete lofsanghen,
 Hebben sy dese Arcke ontfanghen,
 Den wijlen Salomon Godt ons Heer,
 Die heeft zijn Moeder met grooter eer,
 Verheuen nae het behooren,
 Bouen alle der Engelen cooren.
 Neuens hem aen zijne rechter hant,
 Heeft hy haer ghegheuen sie croone,
 Alst betaemden haeren persoone.
 Princersse Maghet ghebenedijt,
 Die alsoo hooghe verheuen zijt,
 Bidt voor ons den Heer der Heeren.
 Die v Hemel-vaert hier nv eeren.

Een nieu Gheestelijck Liedeken: Op de wijse: *Pange Lingua gloriosi.*

V Wilt ontspringen,, lofsanck singen,
 Onsen Heer ghebenedijt,
 Want hy doet ons groote dinghen.
 Hier af looft hem met iolijt,
 En wilt v van quaet bedwinghen,
 Sijn weldaet ghedachtich zijt.
 Ghy ingheseen,, wildy weten,
 Wat den Heer ons heef ghedaen,
 Door zijn goetheyt onghemeten,
 Gheeft hy ons zijn lichaem saen,
 Voor een spijse om te eten,
 Wilt hem weerdelijck ontfanen,

Proeft v sinnen,, wel uan binnen,
 Eer dat ghy ontfanghen sult,
 Desen grooten schat der minnen,
 Die Hemel en aerd vervult,
 Eer dat ghy die sult beginnen,
 Spreeckt ootmoedelijck v schult.
 Groot en cleyne,, maect v reyne,
 En treckt aen het Bruylofts cleet,
 Comt ter tafelen Godts ghemeyne,
 Aensiet wat daer is bereyt,
 Gods lichaem en bloet certeyne,
 Ghelijck als hy ons selue seyt.
 Wat const hy ons meerder gheuen,
 Dan dit heylich Testament,
 Dit leuende broot verheuen,
 Vanden Hemel neer ghesent,
 Dat wy eewich souden leuen,
 Gheeft hy ons dees spijsse ient.
 Dese spijsse, groot van prijse,
 Liefde in ons siele straelt,
 Wt des Hemels-Paradijse,
 Is sy voor ons neer ghedaelt,
 Looft hem metter Enghelen wijse,
 Van dese spijsse ongefaelt.
 Gloria lof,, hoocheyt en eere,
 Sy die heyliche triniteyt,
 Die ons arme Kinderen teere,
 Dese spijsse heeft bereyt,
 V louen wy onsen Heer,
 Nv en inder eeuwicheyt.

**Een nieu Gheestelijck Liedeken, van de liefde Godts, op de wijze,
 Sy bloeyt ghelijck den Roose-marijne, swinters'somers euen groen.**

Myn siel wilt seer neerstelijck aenmercken,
 Godts onghemeten liefde groot,
 Sy ist cieraet van alle goede wercken,
 En oock seer crachtich als die doot,
 Sy was eewich met Godt sonder beginnen,
 Dus wilt haer weerdicheyt bevroen,

Sy is alleen der deuchden Coninginne,
Siet wat de liefde Godts can doen.
Al wat den Heer geschapen heeft seer crachtich,
Wt liefden heeft hy dat gedaen,
Om dat den mensch altoos sou zijn gedachtich,
Sijn ouergroote liefde saen,
Daerom schiep Godt veel schoone creatueren,
Die Engelen om ons te behoen,
Dus mach ick seggen wel tot allen uren,
Siet wat de liefde Godts can doen.
Wie sou de liefde Godts connen doorgronden,
Die in dat hert des Vaders was,
Als hy door groote liefde heeft ghesonden,
Sijnen soone die ons genas,
Liefde die heeft den Soone Godts gedronghen,
Al door den schoot zijns Vaders coen,
Hierom wordt dickmael in dit liet gesonghen,
Siet wat de liefde Godts can doen.
Liefde die heeft den sone Godts doen soecken,
Het schaepken dat daer was verdwaelt,
Om dat wy in deuchden souden vercloecken,
Heeft Godt ons met zijn liefde doorstraelt,
Wt liefden heeft ons God een spijs geschoncken,
Sijn lichaem om ons siele te voen,
Den Kelck des lijdens heeft hy wt ghedroncken,
Siet wat de liefde Godts can doen.
Aensiet wat Christus voor ons heeft gheleden,
Beneden in dit aertsche pleyn,
Hy heeft ghewaect, gevast, dickmael gebeden,
Voor onse salicheyt certeyn,
Wt liefden heeft hy voor ons willen steruen,
Hy gaf zijn bloet voor ons ransoen,
Om dat wy't Hemelrijck souden verweruen,
Siet wat die liefde Godts can doen.
Siet die Apostelen waren seer ontsteken,
Door liefde vanden heyligen Gheest,
Als sy het Euangely ghinghen preken,
Door die Coningen onbevreesst,
Met vreucht lieten sy haer in Kerckers leyden,
Want Paulus spreeckt als een baroen,

Wie sal ons van Godts liefde connen scheyden,
 Siet wat de liefde Godts can doen.
 Wie sal die liefde Godts te recht verclaren,
 Haer crachten en haer vruchten soet,
 Die menich duysent vrome Martelaren,
 Ghegeuen heeft couragie en moet,
 Dat sy v wreede tirannen niet ontsagen,
 Noch swaer tormenten auont oft noen,
 Godts liefde dede haer lijf en leuen wagen,
 Siet wat die liefde Godts can doen.
 Heylige Bisschoppen en Confessoren,
 Sijn hier gheweest ter werelt voorwaer,
 Die branden van Godts liefde wtvercoren,
 Sy lichten met haer wercken claer,
 Om dat sy ons exempel souden geuen,
 Soo sachmen haer tot deuchden spoen,
 Wonderlijck is om lesen haer goet leuen,
 Siet wat de liefde Godts can doen.
 Siet veel schoon Boecken hebben sy geschreuen,
 Wyse Doctoren hooch geleert,
 Hier toe heeft haer die liefde Godts gedreuen,
 Dat sy veel menschen hebben bekeert,
 Veel Monicken, Heylige Heremijten,
 Woonden in die woestijnen groen,
 Om Godtvruchtich haer leven te verslijten,
 Siet wat die liefde Godts can doen.
 Door Godts liefde hebben sy afgesneden,
 Dees werelt heel in boosheyt gestelt,
 Sware temptatie hebben sy gheleden,
 En werden vanden vyant gequelt,
 Groot ongemack dat hebben sy verdragen,
 In holen en speloncken coen,
 Alleen omdat sy Godt souden behagen,
 Siet wat die liefde Godts can doen.
 Veel edel ionghe Maechden haer verheuchden,
 Als sy Godts liefde hadden ghesmaeckt,
 Sy [...] Godt in suyuerheyt met vreuchden,
 En hebben die wellusten versaeckt,
 Seer na [...]luck soo sachmen haer verlaten,
 Die vreucht des [...] in haer saysoen,

Want sy beminden Jesum bouen maten,
 Siet wat die liefde Godts can doen.
 Die liefde Godts can doen seer groote dingen,
 Wonderlijck sy in Godt betrou,
 Sy en sal gheen quaet dencken oft volbrenghen,
 Maer veel schoon deuchden menich fout,
 Door haer groote soeticheyt can sy maken,
 Menighen vromen Campioen,
 Sy doet haer minnaers vierich na Godt haken,
 Siet wat die liefde Godts can doen.
 Prince blijft in die liefde Godts verheuen,
 Soo suldy bliuen vast in Godt,
 Godt is die liefde als daer staet gheschreuen,
 De liefde is het grootste ghebodt
 Sy is van alle deuchden een ciragie,
 Ghelijck het Goudt schoon van fatsoen,
 Om Godt te dienen gheeft sy ons coragie,
 Siet wat die liefde Godts can doen.

Malade.

*Mijn Gheestelijcke Vader, Eerweerdighe Heere,
 V groote begheerte tot Godts liefde en eere,
 Heeft my dit Gheestelijck liet doen maken.
 Godt wil v verlichten met zijn gratie seere,
 Dat ghy in zyn liefde meucht vierich blaken,
 En als een goet Herder ghetrouwelijck waken,
 Om v Schaepkens te brenghe in't Hemels hof,
 Soo hebby voor Godt ende menschen lof.*

Een nieu gheestelijck Liedeken, Op de wijze: *In dulce júbilo.*

AVe Moeder vruchtbaer,
 Wt v soo is voorwaer,
 Een suyuer vrucht ghecomen,
 Christus ons middelaer,
 Van v heeft hy ghenomen,
 Sijn heylich lichaem claer,
 Siet wy Christen schaer,
 Eeren v voorwaer,
 O schoone bloemder bloemen,
 Bidt voor ons allegaer.

Aue Maria fijn,
 Sonder droefheyt oft pijn,
 Soo is van v gheboren,
 Christus ons Medecijn,
 Ghy brengt den peys te voren,
 Door v cleyn Kindekijn,
 Van zijn claer aenschijn,
 Vloyt der vreuchden wijn,
 Schoon Roose sonder doren,
 Lof moet v altoos zijn.
 Aue schoon dagheraet,
 Die schoon en suyuer staet,
 Bouen die Son ghepresen,
 Claer in des Hemels graet,
 O Maghet wtgelesen,
 Hoe schoon is v cieraet,
 Door v heylich saet,
 Is den vyant quaet,
 Verplet zijn hoeft midts desen,
 Certeyn tot onser baet.
 Aue Maechdelijck greyn,
 Als een Lelie certeyn,
 Bloyden ghy schoon van deuchden,
 Hier in des werelts pleyn,
 Dickmaels ghy v verheuchden,
 In uwen Soon alleyn,
 Edel claer Fonteyn,
 Pure Maghet reyn,
 Wy groeten v met vreuchden,
 Bidt voor ons alle ghemeyn.
 Aue See-sterre net,
 Ghy zijt naer Jesus wet,
 Ons weerdighe Princersse,
 Inden Hemel gheset,
 En oock ons voorspraeckersse,
 Door v devoot ghebet,
 Schoone violet,
 Blom van Nasaret,
 Ghy zijt ons Patronersse,
 Wit Roosken sonder smet.

**Een nieu gheestelijck Liedeken op de wijze, Den mey, den mey,
coel is den mey, hy compt ons aengedrongen.**

EEn eenich soon heb ick certeyn,
 Hier voor mijn lief vercoren,
 Die van een pure Maghet reyn,
 In suyuerheyt is geboren.
 Lof is hy weerdich wel met recht,
 Oock danckbaerheyt en eere,
 Diemy een schamel dienstmaecht slecht
 Bemint heeft alsoo seere.
 In mijn ionckheyt was ick verblint,
 Tot ydelheyt ghenegen,
 Mijn lief heeft my altoos bemint,
 Sijn gratie quam my tegen.
 Soetelijck heeft hy my verweckt,
 Door zijn gratie van binnen,
 Dat ick met liefde onbevleckt,
 Hem hier oock sou beminnen.
 Als ick bedenck zijn schoonheyt fier,
 Sijn edelheyt ghepresen,
 Certeyn ick ben onweerdich hier,
 Dat ick zijn bruyt sou wesen.
 Besiet zijn liefde excelent,
 Sijn goetheyt wilt aenschouwen,
 Dat hy soo grooten Heere ient,
 My voor zijn bruyt wil trouwen.
 Edele bruydegom vermeert,
 Ghy vernedert v seere,
 Dat ghy my voor v bruyt begheert,
 Die zijt soo grooten Heere.
 Tot desen gheestelijcken staet,
 Hebt ghy my opgenomen,
 Door uwen soeten wijsen raet,
 Ben ick daer toe ghecomen.
 Hoe dicmaels hebt ghy heer ghetrou,
 My v gratie gegheuen,
 Dat ick v oock beminnen sou,
 En dienen in dit leuen.

Een vast verbont hoort mijn gewach,
 Maeckt ick met v o Heere,
 Om v te dienen nacht en dach,
 Altoos met grooter eere.
 Jesu lieue bruydegom schoon,
 O grooten Heer der Heeren,
 Ghy zijt mijn glori, vreucht, en croon,
 V lof sal ick vermeerren.
 Neemt my tot uwen dienst bequaem,
 O grooten Coninck rijcke,
 Dat ick met mijn siel en lichaem,
 V dienen mach eeuwelijcke.
 Roept my in uwen wijngaert goet,
 Wilt my o Heere ghenaken,
 Laet my van v schoon druyue soet,
 V groote soeticheyt smaken.
 In uwen boomgaert Bruydegom,
 Wilt my somtijts oock leyden,
 Op dat mijn ionghe herte dom,
 Hem daer in mach vermeyden.
 Soo sal ick v ghebruycken hier,
 Met reyn liefde aenhangen,
 Wilt ghy Bruydegom goedertier,
 My voor v bruyt ontfangen.
 Ick dancke v Heer tot aldertijt,
 Prince seer hooch gepresen,
 Mijn Bruydegom gebenedijt,
 Lof moet v eeuwich wesen.

Een nieu gheestelijck Liedeken, op de wijse. Gheeft my te drincken naer mijnen dorst.

Den Bruydegom spreeckt.
 Aenhoort mijn lief mijn vriendinne reyn,
 Ick ben v Bruydegom sonder falen,
 Wt mijn schoon rijcke dat Hemels pleyn,
 Quam ick van boven hier neder dalen,
 Om te genesen alle v qualen,
 Com ick v soecken mijn liefste graen,
 Om met mijn liefde v te doorstralen,
 Coem ick v vriendelijck spreken aen.

De Bruyt antwoordt.

Wie zijdt ghy Bruydegom delicaet.
 Die my begheert dus tot v te trecken,
 Ick ben een Dochter van cleynen staet,
 Seer onbequaem besmet met vlekken,
 V soete woorden my wel verwecken,
 Maer siedt ick schaem my voor v aenschijn,
 Woudt ghy vercierien mijn naecktheyt decken,
 Ick sou soo geern v dienstmaecht zijn.

Den Bruydegom spreeckt.

Ick ben een Coninck ghebenedyt,
 Een Heere van Hemel en van aerden,
 Hoe ghy cleynder in v seluen sijdt,
 Hoe ick veel lieuer v sal aenueerden,
 Daerom soo laet my met v gheweerden,
 Wilt met my maken een vast verbont,
 Ghy sijdt mijn liefste die ick begheerden,
 Blijft ghy ootmoedich in uwen gront,

De Bruydt antwoordt.

Sijt ghy een Coninck soo groot vermeert,
 Edel en machtich seer hooch ghepresen,
 Waerom ist dat ghy dan een begheert,
 Soo slechten Dochter als ick midts desen,
 Ick ben niet weerdich v Bruyt te wesen,
 O schoone Bruydegom groot van lof,
 Laet my een van v dienstmaechden wesen,
 De minste in ws Vaders hof.

De Bruydegom spreeckt.

Ick ben almachtich hoort my bedien,
 Ick woon int hoofte weet dit certeyne,
 Maer altijd heb ick seer aenghesien,
 Die in haer seluen zijn slecht en cleene,
 Dus weest ootmoedich van herten reene,
 Met groot betrouwen soo hoopdt in my,
 In mijn schoon Rijcke dat Hemels pleyne,
 Sult ghy groot wesen van herten bly.

De Bruydt antwoordt.

O Rijcken Coninck en gheuer mildt,
 Naer v hebbe ick alsoo grooten verlanghen,
 Ist dat ghy v gheweerdighen wilt,

My voor v dienstmaecht te ontfanghen,
 Ick sal v dienen, vierich aenhanghen,
 Alle mijn daghen beminnen seer,
 Ick sal v prijzen met soete sanghen,
 Mijn lieue Bruydegom Godt en Heer.

Den Bruydegom spreeckt.

Ben ick v lieue Bruydegom fijn,
 Soo moet ghy my dan alleen aenleuen,
 Ick sal v goedt en ghetrouwe zijn,
 Wilt my wt liefden v trouwe gheuen,
 Siet mijnen name sal zijn gheschreuen,
 In v voorhoofdt schoon en suyuerlijck,
 Met vreuchden sult ghy altoos leuen,
 Hier bouen in mijns Vaders rijck.

De Bruydt andtwoordt.

Hoort soete Bruydegom myn beduyt,
 Ist dat v hoocheyt hem wilt verneren,
 My te ontfanghen voor v Bruydt,
 Ick wil seer gheerne v accepteren,
 En uwen wille obedieren,
 Altoos te leuen naer uwen raedt,
 V goedtheyt mach ick seer wel lauderen,
 Dat ghy my brengt tot soo grooten staet.

De Bruydegom spreeckt.

Siet ick begheer te wonen gherust,
 In die reyn suyuere herten teere,
 Nae die oodmoedighe heb ick lust,
 Om haer te brenghen tot grooter eere,
 Dus wilt my dienen beminnen seere,
 Weest altoos danckbaer mijn liefste soet,
 Soo sal ick v noch beschencken meere,
 Met veel schoone giften en gauen goedt.

De Bruydt andtwoordt.

O Princelijcke Bruydegom fier,
 V sal ick dancken tot allen tijden,
 Voor alle menschen ter werelt hier,
 Sal ick v groote goetheyt belijden,
 Wilt my beschermen aen allen sijden,
 Gheeft my te leuen naer v gherief,
 V sal ick louen ghebenedijden,

Ghy zijt alleen mijn liefste lief.
 Den Bruydegom spreeckt.
 Comt mijn vriendinne wilt met my gaen,
 In mijnen boomgaert seer schoon van binnen,
 Eet van die vruchten die daer in staen,
 Soo sult ghy my noch meer beminnen,
 V siel en lichaem v hert en sinnen,
 Sullen verheughen van dese spijs,
 Een schoone croone sult ghy oock winnen,
 In mijn schoon hemels Paradijs.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, op de wijze: Mijn ooghskens weenen mijn hert moet suchten,

O Heer wanneer sal ick my bekeeren,
 En van v leeren wijsheyt bequaem,
 Wilt my dit gheuen o Heer der Heeren,
 Dat ick mach eeren hier uwen naem,
 O Heer wanneer sal ick hier mijn sonden,
 Tot allen stonden beschreyen fijn,
 Wilt my verlichten om te doorgronden,
 Die groote wonden der sielen mijn,
 O Heer wanneer sult ghy my ontladen,
 Van mijn misdaden en sonden boos,
 Wilt met v seluen mijn siel versaden,
 En in v paden leydt my altoos,
 O Heer wanner sal ick hier wel leuen,
 Nae v ingheuen en wille net,
 Naer u gheboden seer hooch verheuen,
 Van v gheschreven ons tot een wet.
 O Heer wanneer sal ick v behaghen,
 V soet iock draghen op mijnen hals,
 Wilt my cracht gheuen om te veriaghen,
 Des duyuels laghen en stricken vals.
 O Heer wanneer sult ghy my spreken,
 In my ontsteken v liefde fier,
 Om uyt te roepen mijn quade treken,
 En mijn ghebreken te steruen hier.
 O Heer wanneer sal ick v beminnen,
 Te recht van binnen met liefden puer,
 Wilt my cracht gheuen om te verwinnen,

Mijn quade sinnen en seden stuer,
 O Heere wanneer sult ghy my eens halen,
 In v schoon salen van s'hemels pleyn,
 V soete gratie laet in my dalen,
 Mijn hert doorstralen v liefde reyn.
 O Heer wanneer sal ick by v woonen,
 En my verthoonen voor v aenschijn,
 Laet my een wesen van die Persoonen,
 Die ghy sult croonen met vreuchden fijn.
 O Heer wanneer sal ick v aenschouwen,
 In die landbouwen van uwen troon,
 Daer sy v louen sonder ophouwen,
 Vreucht sonder flouwen dat is haer loon.
 O Heer wanneer sal ick v aenhanghen,
 En met lofsanghen v loouen seer,
 Siet naer v haeck ic met groot verlanghen,
 Wilt my ontfanghen o soete Heer.
 O Heer wanneer sult ghy my ghenaken,
 Mijn siele maken in v verheucht,
 Hoe lange sal ick hier noch moeten haecken,
 Eer ick sal smaken v soete vreucht.
 Van alle quaet wilt my Heer bevrijden,
 Wt alle lijden my tot v treckt,
 Dan sal mijn siele v lof belijden,
 In v verblijden met vreucht perfectt.

**Een nieu Gheestelijck Liedeken, of t'samensprekinghe tussen den
 Bruydegom ende de Bruyt, op de wijze, O liefste lief ghepresen,
 Schoon bloemken amereus.**

Den Bruydegom spreeckt.
 HOort mijn Dochter ghepresed,
 Mijn schoon vrindinne soet,
 Siet ick begheer te wesen,
 Uwen Bruydegom goet,
 Wilt v tot my bekeeren,
 Ick sal v wijsheyt leeren,
 Doet nae de woorden mijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

Ghy zijt mijn Godt en Heere,
 Ick ben v dienstmaeght cleijn,
 Mijn siele begheert v seere,
 Hier in dit aerdsche pleyn,
 Mijn gheest moet hem verblijden,
 In v tot allen tijden,
 Mijn Bruydegom propijs,
 V moet zijn lof en prijs.

Den Bruydegom.

Ick heb v wtvercoren,
 Met liefde excellent,
 Ick minden v te voren,
 Eer ghy my hebt ghekent,
 Ick laet mijn graci dalen,
 In v mijn liefde stralen,
 Mijn schoon vriendinne fijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

De Bruydt.

Waer me sal ick v prijzen,
 Mijn Bruydegom eersaem,
 Wat lof sal ick bewijzen,
 Uwen heylighen naem,
 Dat ghy my comt verwecken,
 Soetelijck tot v trecken,
 Ick seggh' voor mijn advijs,
 V moet zijn lof en prijs.

Den Bruydegom.

Ick heb v afghetoghen,
 Van dese werelt schoon,
 Dient my nae v vermoghen,
 Ick sal zijn uwen loon,
 Wilt my alleen beminnen,
 Met gans v hert en sinnen,
 Ick schenck v oli en wijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

De Bruydt.

Nae uwen wil verheuen,
 Mijn Bruydegom eerbaer,
 Begheer ick hier te leuen,
 En v te dienen claer,

Ghy zijt mijn lief alleene,
 Die ick met herten meene,
 Mijn soeticheyt en spijs,
 V moet zijn lof en prijs.

Den Bruydegom.

Wilt ghy my wel behaghen,
 Hier in dit aerdsche dal,
 Blijdelijck moet ghy draghen,
 Dat ick v senden sal,
 Het Cruijs aen allen zijden,
 Temtach moet ghy lijden,
 In droefheyt druck en pijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

De Bruydt.

Aent cruys hebt ghy ghehanghen,
 Voor my ghestort v bloedt,
 Laet my met vreucht ontfanghen,
 Lijden en teghenspoet,
 Gheeft my cracht om te strijden,
 Patienci in mijn lijden,
 Ick ben swack als een rijs,
 V moet zijn lof en prijs.

Den Bruydegom.

Siet dit is mijn maniere,
 Dat ick met lijden proef,
 Mijn liefste vrienden hierre,
 Die ick niet en bedroef:
 Want als haer comt te baten,
 Mijn liefde bouen maten,
 Die is haer Medecijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

De Bruydt.

Laet v liefde ontsteken,
 Mijn herte traech en cout,
 Want ick ben vol ghebreken,
 En sonden menichfout,
 Wilt my o Heer ghenaken,
 Laet my v soetheyt smaecken,
 Ghy zijt een Paradijs,
 V moet zijn lof en prijs.

Den Bruydegom.
 Wilt het cruys wel aenmercken,
 Sijn weerdicheyt aensiet,
 Het sal v seer verstercken,
 Troosten in v verdriet,
 Het is die rechte bane,
 Tot mijn rijck in te gane,
 Daermee siet mijn aenschijn,
 Wilt my ghetrouwe zijn.

De Bruyt.
 Op v Prince ick bouwe,
 Mijn lief ghebenedijt,
 Gheeft my dat ick ghetrouwe,
 V wesen mach altijd,
 Op dat ick mach louen,
 Int heylich lant hier bouen,
 O grooten Coninck wys,
 V moet zijn lof en prijs.

**Een nieu Liedeken inden Persoon van een gheestelijcke Maecht,
 die spreekt tot Jesum haren Bruydegom, ende gaet op de wijze,
 Cupido triumphant, Aenhoort mijn lamenteren.**

Myn Heer en Godt eerbaer,
 Ick sal v danckbaer wesen
 Want door v goetheyt claer,
 Soo hebt ghy my ghenesen,
 Van veel sonden verblint,
 Die ick langh heb bemint,
 Doen ick seer werelts was ghesint.
 Als ick in sonden was,
 In v gramschap en thoren
 Doen quam v graci ras,
 My wonderlijck te voren,
 Met menich soet vermaen,
 Soo quaempt ghy voor my staen,
 Om my te trecken alsoo saen.
 Rechtveerdich zijt ghy Heer,
 Oock soet en goedertieren,
 Tot v neem ick mijn eer,

Om dat ghy my soudt stieren,
 In uwe weggen smal,
 En v voetpaden al,
 Bewaert mijn voeten vanden val.
 Ghy zijt mijn schepper soet,
 En mijn bruydegom schoone,
 Die ick beminnen moet,
 Mijn glori vreucht en croon
 V liefde onbevleckt,
 Heeft my tot v verweckt.
 Maer ick ben cranck en onperfeckt.
 Reyne Bruydegom fier,
 Mijn cranckheyt wilt aenschouwen,
 Gheeft my v gracie hier,
 Dat ick mach onderhouden,
 Al u gheboden net,
 En die Heylighe wet,
 Van v Bruydegom sonder smet.
 Ick sou seer gheeren zijn,
 V dienstmaecht opder eerden,
 Wilt ghy Bruydegom sijn,
 My voor v bruyt aenveerden,
 Soo sal ick v altijd,
 Mijn lief ghebenedijt,
 Beminnen want ghyt weerdich zijt.
 Een verbont delicaet,
 Hoop ick met v te maken,
 Als dat ick metter daet,
 De werelt sal versaken,
 En v dienen alleyn,
 Mijn Bruydegom certeyn,
 Maeckt my voor v suyuer en reyn.
 Tot uwen dienst bequaem,
 Sal ick my gaen begeuen,
 Met mijn siel en lichaem,
 V dienen in dit leuen,
 Want ghy v dienaers loont,
 Met vreucht en glori croont,
 Als ghy v seluen haer verthoont.
 Als ghy ghetrouwe vrient,

V dienaers sult betalen,
 Die v hebben ghedient,
 Ghy sult haer tot v halen,
 In v schoon Hemels rijck,
 Daer men soeten musijck,
 Hoort singhen nu en eeuwelijck.
 Lofsanghen soet en schoon,
 Hoortmen hier bouen singhen,
 Voor die maeghden idoon,
 Die haer natuer bedwinghen,
 En haren quaden lust,
 Haer seden seer verwuft,
 Die sullen smaken dese rust.
 O lieue Bruydegom,
 Wilt my doch zijn ghenadich,
 Ick ben seer ionck en dom,
 Van herten onghestadich,
 Blijde en locht van sin,
 Wanckelbaer niet te min,
 V graci wilt my storten in-
 Eerweerdich lief playsant.
 Wilt doch in my ontsteken,
 V liefde abundant,
 Op dat ick mijn ghebreken,
 En s'vyants streken loos,
 Verwinnen mach altoos,
 Hier toe ben ick seer kranck en broos.
 Met eenen cloecken moet,
 Sal ick nochtans beghinnen,
 V mijn Bruydegom soet,
 Hertlijck te beminnen,
 En mijn ghebreken quaet,
 Te steruen metter daet,
 Hier toe gheeft my hulpe en raedt.
 Aensiet mijn kranckheyt groot,
 Lieue Bruydegom pure,
 Ick ben van deuchden bloot,
 V arme creature,
 Gheeft my graci snel,
 Om v te dienen wel,

Te leuen naer v soet bevel.
 Nae uwen lieuen wil,
 Bruydegom uytghelesen,
 Hope ick in deuchden stil,
 V dienstmaecht hier te wesen,
 Treckt ghy my een ionghe spruyt,
 Roept my door v gheluyt,
 Dat ick mach zijn v lieue Bruydt.
 Soete Bruydegom ient,
 Prince van grooter weerden,
 Gheeft my een salich endt,
 In deuchden te volheerden,
 Dat ick met bly ghewach,
 In mijnen sterfdach,
 Der maechden croon ontfangen mach.

Een Liedeken, Op de wijze: Bedroeuich herteken wat moet ghy lijden.

In alle tijden sal ick v prijsen,
 Mijn Godt en Schepper ghebenedijdt,
 V sal ick dienen en eer bewijzen,
 Want ghy mijn Heer en verlosser zijt.
 Aensiet het schepsel van uwer handen,
 My v dienersse en ionghe maeght,
 Wilt my bewaren in alle landen,
 Voor alle het ghene dat v mishaecht,
 Leert mijn ghedachten en mijn nature,
 Mijn hert en sinnen mijn wille fris,
 Om v te dienen wt liefden puere,
 In eenen staet die my salich is.
 Eerbaerheyt reyne sal ick beminnen,
 Suyerheyt als eenen grooten schat,
 Om die croone des leuens te winnen,
 Hier bouen in die Hemelsche stadt.
 Mijn lieue minnaer seer hooch verheuen,
 Jesum mijn Bruydegom triumphant,
 Gheefe my v graci om wel te leuen,
 Met v te woonen int heylich Landt.
 In die schoon Hemelsche stadt hier bouen,
 Syon dat nieuwe Jerusalem,

Gheeft Heere dat ick v daer mach louen,
 Met blijder herten en soete stem.
 Nae dese stadt haect mijn siele ghepresen,
 Nae v Fonteyne des leuens goet,
 O Heere wanneer sal ick by v wesen,
 Om te aenschouwen v aenschijn soet.
 Kinderen die inde woestijne d'walen,
 Die haecken seer naer haers vaders huys,
 Soo haect ick nae die Hemelsche salen.
 Want dese werelt is my een cruys.
 Een dinghen heb ick begheert soo seere,
 Dat sal ick soecken al ben ick cranck,
 Met v te wonen mijn Godt en Heere,
 In v huys alle mijn leven lanck.
 Niemant en can mijn ionck hert versaden,
 Mijn siel vervullen met soete vreucht,
 Dan ghy mijn Bruydegom vol ghenaden,
 V reyne liefde my seer verheucht.
 Laet my v dienen oprecht en stille,
 En voor die werelt zijn onbekendt,
 Leert my te leuen naer uwen wille,
 Dat ick mach hebben een salich endt.
 Om v te dienen alle mijn dagen,
 Is mijn begheerte vroech en laet,
 Dus wilt my trecken naer v behaghen,
 Tot eenen goeden bequamen staet.
 O Heer mijn Godt ghy siet mijn ghebreecken,
 Ghy kent mijn crancke natuere broos,
 Wilt mijn herte met v liefde ontsteecken,
 Dat ick versmade dees werelt boos.
 Door uwen Heylighen Gheest seer crachtich,
 Stort in my wijsheyt nacht en dach,
 Dat ick mach kiezen den staet waerachtich,
 Daer ick bequaem v in dienen mach.
 Tot desen staet wilt mijn herte trecken,
 Mijn siel verwecken Prince eerbaer.,
 Maeckt my reyn suyuer schoon sonder vlecken,
 En wilt bedecken mijn sonden swaer.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, Op de wijse. Het voer een Schipken ouer den rij.

MYn Bruydegom Jesu ghebenedijt.
 Die een minnaer en croone der maechden zyt.
 Beweecht doch mijn hert en sinnen,
 Dat ick v mach dienen met vreucht en iolijt,
 En oock ghetrouwelijck beminnen.
 Als ick in des werelts ghenuchten lach,
 En haer sotte Idelheyt wel aensach,
 Doen heeft my v graci gheraden,
 Dat ick v sou dienen sonder verdrach,
 En dese werelt gans versmaden.
 Ghy zyt mijnen Heer en Coninck reyn,
 V begheer ick te dienen int aertsche pleyn,
 Wilt my hier van sonden ghenesen,
 Op dat ick mach worden v bruyt certeyn,
 En ghy mijn Bruydegom ghepresen.
 Dit is mijn begheerte o Bruydegom soet,
 V te soecken te minnen voor het hoochste goet,
 Laet lijdsaemheyt in my woonen,
 Op dat ick in lijden en tegenspoet,
 Patienci mach betoonen.
 Als dat cruyt patienci in my is gheplant,
 En dat my v gracy doet onderstant,
 Soo sal ick seer gheeren verdraghen,
 Wat ghy my sult senden in swerelts candt,
 Om v Bruydegom te behaghen.
 Leert my uwen wille en Heylighe wet,
 En suyuert mijn herte van alle smet,
 Wilt my met v liefde ontsteecken,
 Op dat ick ootmoedich in mijn ghebedt
 Aendachtelijck met v mach spreecken.
 Een eenighe sone zyt ghy voorwaer,
 Gheboren van een suyuer maghet eerbaer,
 Die suyuerheyt mint ghy seere,
 Wilt my hier dan maken schoon suyuer en claer,
 Mijn lieue Bruydegom en Heere.
 Nae den suyueren Maechdelijcken staet,
 Die in weerdicheyt ander te bouen gaet,
 Daer nae haect mijn siel sonder flouwen,
 Wilt my geuen en leeren door uwen raet,
 Dat ick die wel mach onderhouwen.

Al ben ick de onsuyuer met sonden beveckt,
 Ghy conde my vercierien met deughden perfectt,
 V graci can wonder maken
 Waer door ghy soo menighen mensche treckt,
 Dat sy dese werelt versaken.
 Foy ghy vuyle werelt met uwen stanck,
 Ick hoop door Godts graci mijn leuen lanck
 Mijn vleesch en natuer te bedwinghen
 Dat ick met de maeghden den nieuwen sanck
 Voor mijnen Bruydegom mach singhen.
 Aensiet my v dienstmaeght o Bruydegom schoon
 Gheeft my te verdienen die gulden croon
 Die de maeghdekens sullen ontfanghen
 Met vreughden in uwen hemelschen troon
 Daer nae haeck ick met groot verlanghen.
 Bouen in Syon dat Hemels preeel
 Daer woont ghy mijn lief in vreughden gheheel
 In den schoonen Hof der wellusten
 Dit sal ick verkiesen voor het beste deel
 Om met v eeuwich daer te rusten.
 Renicht mijn siele en sondich lichaem
 Maeckt dat ick mach worden een mensche bequaem
 Naer u herte en wille te leuen
 O Bruydegom door uwen heylighen naem
 Wilt my hier toe v graci gheuen.
 Ick ben Magdalena een sonderse plat
 Gheeft my dat ick met suchten en tranen nat
 Mijn sonden hier mach beschreyen
 Op dat ghy my in v Hemelsche stadt
 Naemaels met grooter vreucht meught leyen.

Een nieu gheestelijck Leysliedeken, op de wijze: *Geniton, geniton mon coeur.*

GOdt Vader van den troon
 Schiep den Hof der wellusten
 En oock den Hemel schoon
 Daer wy in sullen rusten
 Daer claer voorwaer meer vreuchdt is in een ure,
 Dan hier in duysent iaer.
 Christus heeft ons bereyt,

Door sijn leuen en steruen Een plaetse toegheseyt Die wy sullen verweruen, Godt den Heylighen gheest, Verlicht ons hert en sinnen, Om dat wy aldermeest, Zijn Rijck souden beminnen. Christus int aertsche dal, Die leert tot ons vercloecken, Hoe datmen eerst voor al, Het rijcke Godts sal soecken. Christus heeft ons vertelt, Wilt dit te recht versinnen, Hoe datmen met gheweldt, Het rijcke Godts moet winnnen. Doet dan nae Christus woordt, Certejn het sal v vromen, Wilt door die enghe poort, Al in Godts rijcke comen. Den wegh des cruycen saen, Is Christus inghetreden, Dat is die rechte baen, Tot dese stadt vol vreden. Eenen verborghen schat, Een peerel costelijcke, Is dese schoone stadt, Syon Godts Hemelrijcke. Seer schoon is dit pallays, Salich zijn die Persoonen, Die daer met vreucht en peys Altoos in sullen woonen. Cort is dees vreught onreyn, Onseker zijn die uren, Maer in dat Hemels pleyn, Daer salse eeuwich dueren. Nae dese corte vreught, Comt dickmaels druck en rouwe, Anders sijn sy verheucht, In des Hemels landouwe. Een volle vreught perfectt,	<p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p> <p>Daer claer voorwaer.</p>
--	---

Hebben sy sonder stouwen,
 Dat lam Godts onbevleckt,
 Meugen sy claer aenschouwen.   Daer claer voorwaer.
 Een liefelijck accoort,
 Van sanck en soete louen,
 Wordt daer altoos ghehoort,
 Int Heylich lant hier bouen.   Daer claer voorwaer.
 Die int gheloof blijft staen,
 Godtvruchtich is van leuen,
 Die sal naemaels ontsaen,
 Godts rijck dat eeuwich leuen.   Daer claer voorwaer.
 Prince laet ons versmaen,
 Die vreucht van dese weerdelt,
 Altoos ons ooghen slaen,
 Op die stadt schoon ghepeerelt,
 Daer claer voorwaer, meer vreucht is in een ure,
 Dan hier in duysent Jaer.

**Een nieu Liedeken oft samensprekinghe van de Siele, Lichaem
 ende Doot, inden persooone van een rijck edel Joncman, die naer
 des werelts welluste left, op de wijze: Hoe luyde riep de siel tot
 Godt van binnen.**

De Siele.

ICK arme siele mach wel droeuich claghen
 Want al dat mijn lichaem heeft ghedaen,
 Dat sal ick moeten dragen,
 En groote straffe daer voor ontfaen,
 O Heere waer sal ick henen gaen,
 Al van v groote plaghen,, ho mey.

Het Lichaem.

O Siele wilt nu vrolijck met my leuen,
 Mijn vruchten seer schoon te velde staen,
 My is veel goets ghegeuen,
 Mijn schueren zijn met coren ghelaen,
 Mijn kelders zijn vol wijns ghedaen,
 Ick ben seer hooch verheuen, ho my.

De Siele.

Lichaem al zijt ghy rijcke bouen maten,
 En ghy hebt alle die schatten groot,

Wat salt v moghen baten,
 Als ghy moet steruen die bitter doot,
 En ghy ligt inder aerden bloot,
 Dan moet ghyt hier al laten, ho mey.

Het Lichaem.

O Siel ick ben noch vroom en ionck van iaren,
 Voor steruen en ben ick niet verveert,
 Godt sal my noch lanck sparen,
 Ick ben seer machtich en rijck vermeert,
 Ick heb al wat mijne herte begheert,
 Musieck en spel van snaren,, ho mey.

De Siele.

Lichaem al zijt ghy ionck en vroom van leden,
 V leuen is als een bloeme saen,
 Die daer wort afghesneden,
 Haer schoonicheyt is seer haest vergaen,
 Alsoo sal v oock comen aen,
 Die doot sal v vertreden, hoe mey.

Het Lichaem.

O Siele daer en wil ick niet op dencken,
 Hier zijn mijn siluere schalen fijn,
 Ick sal my laeten schencken,
 Van mijn dienaren den coelen wijn,
 Met schoone Vroukens ghenoechlijck zijn,
 Wie sal my moghen crencken,, ho mey.

De Siele.

Ghy maeckt nu vreucht met eten en met drincken,
 Van Goudt en costelijcke ghesteent,
 V schoone cleeren blincken,
 Die doot is v nader dan ghy meent,
 Houdt op van sonden, bidt, sucht, en weent,
 Eer v Godt laet versincken,, ho mey.

Het Lichaem.

O Siele dit is mijn soete melodije,
 Mijns herten wellust wordt nv gheblust,
 Van dese Vroukens blijje,
 Ick ben seer weeldich en wel gherust,
 Ick doe wat mijn natuere lust,
 Via melanckolye,, ho mey.

De Siele.

Lichaem hoe condt ghy sulcken vreught bedrijuen,
 Die doot staet voor v niet al haer cracht,
 Sy comt v nu ontlijuen,
 Daer ghy soo weynich hebt op gheacht,
 Wy moeten nu scheyden op desen nacht,
 O Heer waer sal ick blijuen,, ho mey.

De Doodt.

Lichaem ghy moet v nu terstont bereyden,
 Ick ben die afgrijselicke doot,
 Die Ziel en Lijf can scheyden,
 V Ziel moet compareren bloot,
 Voor den rechtveerdighen Rechter groot,
 Terstont sonder verbeyden,, ho mey.

Het Lichaem.

Wee my wat woordt hoor ick daer tot my spreken,
 Die doot ouervalt my met gheweldt,
 Haer priem heeft my doorsteken,
 Och hoe ellendich ben ick ghestelt,
 Van sieckte en pijn soo seer ghequelt,
 Mijn ionck hert moet my breken,, ho mey.

De Doodt.

Ick ben die doot die in v ben ghevloten,
 Met mijnen wreeden snellen pijn,
 Soo heb ick v doorschoten,
 Ghy meynden te leuen een langhen wijl,
 Ghebroken is uwen sterken stijl.
 V vyer wordt uytgheghoten,, ho mey.

Het Lichaem.

O doot ghy comt mijn ionck hert doorbooren,
 Doen ick noch was in mijn meeste vreught,
 Doen quaemt ghy my versmooren,
 Wat mach my nu baten mijn ionghe ieught,
 In my en vinde ick niet eene deught,
 Wee my ben ick verloren,, ho mey.

De Ziele.

Lichaem ick heb v dit wel laten weten,
 Maer ghy en hoorden mijn stemme niet,
 Doen ghy waert hooch gheseten,
 Vol weelden en rijckdom hoort mijn bediet,
 Nu zijt ghy vol sieckten en swaer verdriet,

Die doot heeft v verbeter,, ho mey.

Het Lichaem.

O Siel ben ick nu van Godt verdreuen,
Soo mach ick wel claghen op dit termijn,
Dat ick ontfinck het leuen,
Sal ick moeten smaken die helsche pijn,
Een stinckende spijsse der wormen zijn,
Ick mach wel suchten en beuen,, ho my.

De Siele.

Lichaem en wilt noch niet gheheel wanhoopen,
Al comt v die doot gheweldich aen,
Met haer wreede noopen,
Wilt voor v sondighe borste slaen,
Roept als den moordenaer heeft ghedaen
Godts gratie staet noch open,, ho mey.

Het Lichaem.

O Godt ick roep tot v met verlanghen,
Die om de sondige menschen voorwaer,
Aent Cruyce hebt gehanghen,
Mijn sonden zijn groot menichfuldich en swaer,
Ontfermt v ouer my arme sondaer,
Mijn siele wilt ontfanghen.

**Een nieu Gheestelijck Liedeken, van de boosheyte ende
bedriegelijckheyte deser Werelt, op de wijze: O Heer mijn Godt waer
sal ic henen gaen.**

O Ghy valsche Werelt vol van bedroch,
Ghy hebter veel van Godt ghetoghen,
En alle die v dienen noch,
Sy worden iammerlijck bedroghen,
Om dat ghy v soo schoon en lieflijck toont,
V dienaers met weelde en blijschap croont,
Maer in het eynde ghy bitter loont.
Want loon ist dat ghy v dienaren gheeft,
Die v soo hertelijck beminnen,
Die na v behagen hebben gheleeft,
Wat croon sullen sy naemaels winnen,
Voor v pompersie, armoede bloot,
Voor dit weeldich leuen, de eeuwige doot.
Hierom zijn sy dan wel sot en dwaes,

Die haer tot de werelt begheuen,
 Voor haer cleyn ghenuchte vreucht en solaes,
 Soo verliesen sy dat eeuwich leuen,
 Aensiet doch hoe dat sy haer dienaers bedriecht,
 Met schoone beloften seer valschelijck liecht,
 Haer eer en glorie als roock wech vliecht.
 Al dat daer is inde Werelt breet,
 Soo Joannes claerlijck heeft gheschreuen,
 Is hooerdy des leuens en giericheydt,
 Onsuuer na den vleesch te leuen,
 Die dit meest hanteren die worden gheacht,
 Fray weeldighe gheesten van Venus gheslacht,
 Die Werelt seer vriendelijck op haer lacht.
 Men heet haer gheluckich en salich hier,
 Die naer de Werelt triumpheren,
 In voorspoet in weelde in rijckdom fier,
 Hooeverdich sietmen haer braggeren,
 Van goude en siluer blinckt haer ghewaet,
 Wtwendich en costelijck bouen haer staet,
 Soo croont haer de werelt met haer ciraet.
 Hierom wort ghy werelt soo seer bemint,
 Van veel dienaers die v aenhangen,
 Om dat ghy met weelde haer ooghen verblint,
 Eer en glorie sy van u ontfangen,
 Maer kenden sy uwen valschen schijn,
 Hoe bitter dat ghy hier na sult zijn,
 Sy souden v haeten ghelijck fenijn.
 Ghy schijnt te wesen een schoon paleys,
 Verciert met costelijcke mueren,
 V dienaers zijn weeldich sy leuen in peys,
 Het schijnt haer vreucht sal eeuwich dueren,
 Sy worden subijt vande doot verrast,
 De wraecke des Heeren haer leuen doortast,
 Soo versmooren sy in haer sonden vast.
 Hoe bitter is haer dat scheyden voorwaer,
 Als sy van die Werelt moeten deruen,
 Met alle haer weelden en vreuchden claer,
 Die bitter doot moeten sy steruen,
 Dan laer haer de werelt alleen inden noot,
 Sy vinden waerachtich dat Paulus spreek bloot,

Hoe weeldiger leuen hoe bitterder doot.
 Princen en Princerssen hier wel op let,
 Wilt v doch vande werelt keeren,
 Leeft na Godts geboden volbrengt zijn wet,
 Hy is eenen goeden Heer der Heeren,
 Die voor zijn dienaren nu heeft bereyt,
 Een plaetse van weelden vol vrolijckheyt,
 Om daer te aenschouwen zijn Maiesteyt.

**Een ander nieu gheestelijck Liedeken, oft beclaginghe, Inden
 persoon van iemant die door het inspreken Godts oft andere goede
 vermaningen een afkeer ende mishagen van die Werelt ghecregen
 heeft, op de wijze: Ic clage v Venus dierken, Allen mijn lijden groot.**

U Wilt v met my bekeeren,
 Werelsche dienaers coen,
 Tot Godt den Heer der Heeren,
 Soo ick begeer te doen,
 Al ben ick ionck en groen,
 Met veel sonden beladen,
 Nochtans sal ick my spoen,
 De werelt te versmaden.
 Met den verloren Sone,
 Soo sal ick nu opstaen,
 Met vast betrouwen schoone,
 Tot Godt mijnen Vader gaen,
 Hy sal my wel ontfaen,
 Door zijn groote ghenaden,
 Want ick wil nu voortaan,
 De werelt gans versmaden.
 Ic socht des Werelts weelden,
 En haer genuchten cleyn,
 Ick dansten en ick speelden,
 In ydelheyt onreyn,
 Ick wandelden ghemeyn,
 In haere breede paden,
 Maer nu wil ick certeyn,
 Die werelt gans versmaden.
 Houeerdich ick vercierden,

Mijn lichaem delicaet,
 Daermen ydelheyt hanteerden,
 Daer was ick vroech en laet,
 Tot alle sonden quaet,
 Wert ick als doen gheraden,
 Nu wille ick metter daet,
 De Werelt gansch versmaden.
 Doen ick soo triumpheerden,
 In alle ydelheyt,
 Die Werelt my laudeerden,
 Mijn eere wert verbreyt,
 Alsoo wert ick verleyt,
 Door haer soete succaden,
 Maer nu ben ick bereyt,
 Die werelt te versmaden.
 Haer lof sal ick afsnijden,
 En versmaden haer eer,
 Haer vreucht aen alle zijden,
 En acht ick nu niet meer,
 Want ick soeck Godt den Heer,
 Die my verlost van quaden,
 Tis zijn begeerte seer,
 De Werelt te versmaden.
 Die werelt heeft my bedrogen,
 Door haer wellusten sacht,
 Mijn hert van Godt getogen,
 By daghe en by nacht,
 Een gheest wert ick gheacht,
 Seer groot tot mijnder schaden,
 Maer nu heb ick ghedacht,
 Die werelt te versmaden.
 Ick heb meest al mijn daghen,
 Ghedient de werelt soet,
 Dat sal ick nv beclaghen,
 Beschreyen met ootmoet,
 Die penitencie doet.
 Godt gheeft hem zijn weldaden,
 Dus wil ick metter spoet,
 Die werelt gansch versmaden.
 Ick wil my gaen begheuen,

Tot alle deuchden claer,
 Veranderen mijn leuen,
 Ghestichtich en eerbaer,
 Heer wilt my helpen daer,
 Al op der deuchden graden,
 Want ick wil nv voorwaer,
 De werelt gansch versmaden.
 Den Prins sal ick versaecken,
 Van dese werelt ront,
 Want hy moet eeuwich blaecken,
 Inder hellen afgront,
 Met Godt maeck ick verbont,
 Die mijn siel can versaden,
 Als dat ick nu terstont,
 Die werelt sal versmaden.

Een nieu gheestelijck Liedeken, oft schoon belijdenisse: in den persoone van een gheestelijcke dochter, die Jesum voor haren Bruydegom ghetrouwt heeft: Om te singhen op den dach als sy haer professie ghedaen heeft, als sy met haer vrienden ter tafelen present is, op de wijze: Jeucht en deucht mijn hert verheucht, daer in elck veersch comt, liefde te draghen en is gheen pijn.

GHy die hier altesamen zijt,
 Mijn vrienden hooch verheuen,
 Mijn Bruydegom gebenedijt,
 En wilt hem glorie geuen,
 Jesus van Nazarenen goet,
 Den Sone van Maria soet,
 Die heb ick voor mijn lief ghetrouwt,
 Lof moet hem wesen menichfout.
 Die wt den schoonen Hemel quam,
 Hier in dit aertsche pleyne,
 Die onse sonden op hem nam,
 Om ons te maken reyne,
 Hy die arm wert als eenen knecht,
 Ootmoedich simpel cleyn en slecht.
 Die zijn ouders was onderdaen,
 Ghehoorsaem en ootmoedich,,

Die heb ick etc.

Die ons den wech is voorgegaen,
 In deuchden ouervloedich,
 Die een exempel was certeyn,
 Van alle goede wercken reyn. Die heb ick etc.
 Hy die ons eenen spieghel was,
 Van alle goede seden,
 Die Heylich leefden op dat pas,
 In vasten waken en beden,
 Die van den vyant werdt becoort,
 En veel versmaetheyt heeft gehoort. Die heb ick etc.
 Die het verloren Schaepken socht,
 In dese werelts Woestijne,
 En op zijn schouderen heeft gebrocht,
 In zijn schaeps koy met pijn,
 Die op der aerden noyt en loech,
 Die alle schimpicheyt verdroech. Die heb ick etc.
 Die grooten arbeyt heeft ghedaen,
 Met prediken en met leeren,
 Die menighen voetstap heeft gegaen,
 Die sondaers te bekeeren,
 Die alle menschen heeft vertroost,
 Die tot hem quamen met goet propost. Die heb ick etc.
 Mijn lief is goet en liberael,
 Seer milde bouen maten,
 Die in zijn leste Auontmael,
 Hem seluen ons heeft ghelaten,
 Die zijn tresoor voor ons ontsluyt,
 En gheeft ons daer zijn schatten wt. Die heb ick etc.
 Die in het Hofken met ootmoet,
 Sijn Vader heeft gebeden,
 Die daer ghesweet heeft met water en bloet,
 En veel droefheyt gheleden,
 Die gebonden na Annas ginck,
 En veel slaghen voor ons ontfinck. Die heb ick etc.
 Die naeck aen een Colomme stont,
 Seer iammerlijck gebonden,
 Die gantsch zijn lichaem was doorwont.
 Met gheesselen voor ons sonden,
 Die van Pilatus wert verthoont,
 Als hy met doornen was ghecroont. Die heb ic etc.

Die met den boom des Cruycen swaer,
 Seer deerlijck ginck geladen,
 Na den berch Caluarian claer,
 Certeyn voor ons misdaden,
 Die daer sadt op den couden steen,
 Met zijn doorwonde lichaem reen. Die heb ick etc.
 Die op het Cruyce wert gereckt,
 Met nagelen aen gheslaghen,
 Die vanden Joden wert begeckt,
 En veel spijt heeft verdraghen,
 Die aen het Cruys hinck naeckt en bloot,
 Dry uren lanck in grooten noot. Die heb ick etc.
 Mijn lief is ongemeten goet,
 Sijn hert heeft hy ontsloten,
 Sijn heylich préciose bloet,
 Heeft hy geheel vergoten,
 Hy die voor ons wt liefden groot,
 Ghestoruen is die bitter doot. Die heb ick etc.
 Mijn lief die is Victorieus,
 Hy mach wel zijn ghepresen,
 Die door zijn crachte glorieus,
 Vanden doot is verresen,
 Die zijn lieue vrienden vermaert,
 Blijdelijck heeft gheopenbaert. Die heb ick etc.
 Mijn lief die is een Coninck schoon
 Een Heer der Heirscharen,
 Die bouen in des Hemels troon,
 Seer eerlijck is gheuaren,
 Die daer nu sit ter rechterhant,
 Van zijnen Vader triumphant. Die heb ick etc.
 Lof moet hem zijn hoocheyt en eer,
 Den Prince eenich gheboren,
 Die my een slechte dienstmaecht teer,
 Voor zijn Bruyt heeft vercoren,
 Al die daer zijn in Hemelrijck,
 Moeten hem louen al ghelijck,
 Die ick voor mijn lief heb ghetrouwt,
 Lof moet hem wesen menichfout.

**Een nieu gheestelijck Liedeken op de wijze Verblijt v nu ghy
Abrams zaet, oft *Puer natus in Bethleem.***

ALleluya den blijden thoon,
 Wort nu ghesonghen soet en schoon,
 Waer dat ick ben oft waer ick gae,
 Mijn siele singt Alleluya.
 Met grooter vreuchden inden gheest,
 In dese feest van Paesschen meest,
 Dan hoortmen singhen vroech en spa,
 Dat blijde liet alleluya.
 Dit is den grooten blijden dach,
 Die Daudid inden geest voorsach,
 Singt nv met vreucht soo ick v ra,
 Dat blijde liet Alleluya
 Hemel en aerde zijn verheucht,
 Die Heylige Kercke maeckt oock vreucht,
 Men hoort haer singhen voor en na,
 Dat blijde liet Alleluya.
 Want onsen Heer en Coninck reyn,
 Als nu verresen is certeyn,
 Sijn bitter doot comt ons te sta,
 Dus singhen wy Alleluya.
 Die doot heeft hy verwonnen siet,
 Des duyuels macht ghebracht tot niet,
 Die saten in der dooden scha,
 Die singhen nu Alleluya.
 Hier bouen in des Hemels troon.
 Daer singt men ongemeten schoon,
 Met soete stemmen Musica,
 Dat blijde liet Alleluya.
 Wy die hier opter aerden zijn,
 Leden van Christus lichaem fijn,
 Met vreuchden singhen wy haer na,
 Dat blyde liet Alleluya.
 Lof sy dat suyuer Lam Godts soet,
 Dat ons verlost heeft door zijn bloet,
 En opgherecht heeft onse scha,
 Dus singhen wy Alleluya.

Gloria singht den Heere fris,
 Die van der dootd verresen is,
 Hem dancken wy van zijn ghenen,
 Met desen sanck Alleluya.

**Noch een ander nieu Gheestelijck Liedeken van danckbaerheydt,
 op de selfde wijze: Jeucht en deucht: In den persoon van een
 gheestelicke Bruyt, die spreeckt in contemplatie tot Jesum haren
 Bruydegom.**

JEsu maecker der bloemen reyn,
 Schepper van alle dinghen,
 Ghy zijt mijn Bruydegom certeyn,
 V sal ick lofsanck singhen,
 Ghy zijt van grooter weerdicheyt,
 V eere moet worden verbreyt,
 Mijn lieue Bruydegom Heer,
 V sy glorie, lof en eer.
 Ghy zijt een Coninck excellent,
 Een Heer der Heeren crachtich,
 V rijck is eeuwich sonder eynt,
 Want ghy zijt Godt almachtich,
 Die alle dinck gheschapien heeft,
 Oock onderhoudt en voedsel gheeft.
 Alle dinghen schiept ghy seer snel,
 Door v goedtheyt verheuen,
 Dat wyt souden ghebruycken wel,
 En v danckbaerheydt gheuen,
 Lof moet v zijn tot alder tijdt,
 Die soo goetd van v seluen zijt.
 Het was tot ons profijjt voorwaer,
 Dat ghy den Hemel stichten,
 De Sonne en Maen en Sterren claer,
 Dat sy ons souden lichten,
 Den dauw en soeten reghen goetd,
 Die alle vruchten wassen doet,
 In der aerden hebt ghy gheplant,
 Veel kruyden en schoone bloemen,
 Boomen en vruchten menigher hant,
 Meer danmen can ghenomen,

Mijn lieue, etc.

Mijn lieue etc.

Mijn lieue etc.

Dese zijn al tot ons profijt, Ghy moet zijn wel ghebenedijt.	Mijn lieue etc.
Dieren en menigherhande vee, Hebt ghy voor ons gheschapen, Voghelen des lochts vischen der zeer, Daer wy voedtsel af rapen, Dees moghen wy ghebruycken hier, Door uwe mildtheydt goedertier.	Mijn lieue, etc.
Dees creaturen alghemeyn, Mijn siele niet en payen, Dan ghy mijn Bruydegom alleyn, Ghy doet mijn gheest verfraeyen, Van v comt alle soete vreucht, In v ben ick gheheel verheucht.	Mijn lieue etc.
Met vreuchden soo vervult ghy haer Die in den Hemel woonen, Door v schoon suyuer wesen claer, Sy groote vreught betoonen, Als sy v weerdicheyt aensien, Sy vallen voor v op haer knien.	Mijn lieue etc.
Hoe weerdich is v Maiesteyt, In den Hemel hier bouen, Hoe veel dienaers staen daer bereyt, Die v ghestadich lonen, Sy singhen v lofsanghen schoon, Ghy zijt haer vreucht glorie en croon.	Mijn lieue etc.
Als ick denck in mijn hert oprecht, Wie dat ghy zijt o Heere, En wie ben ick hoe cleyn hoe slecht, Soo verwondert my seere, Dat ghy v alsoo cleyn verneert, En my Heer voor v Bruydt begeert.	Mijn lieue etc.
O Princelicke Prince fier, Eeuwich lof moet v wesen, V heb ick wtvercoren hier, Mijn Bruydegom ghepresen, Want ghy zijt onghemeten goedt, Een weerde gast der sielen soet, Mijn lieue Bruydegom en Heer, V sy glori lof en eer.	

Noch een ander nieu gheestelijck Liedeken, in den persoon van een geestelijcke dochter, die ons lancx het H. Orden van den gheestelijcken staet aengenomen heeft, wat ghetuygenisse dat sy van haer seluen en vande werelt geeft. Op de wijze: de werelt is gheheel in roeren, dat volck is oueral bevreest.

MEt blijder herten sal ick nu singhen,
 Ter eeren Godts dit vrolijck liedt,
 Die vreucht des werelts en aerdsche dingen
 Heb ick vertreden gheacht tot niet,
 Sy brengt haer minnaers int verdriet, en in Godts haet,
 Ten is my gheensins berouwen niet,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaet.
 Die werelt was my seer schadelijcke,
 Een groot beletsel in de deught,
 Sy heeft veel stricken sy doet practijcke,
 Tot haer te trecken die ionghe ieught,
 Sy noyt sy smeect, met soete vreucht, en schoon gelaet,
 Maer in den Heer ben ick verheucht,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaet.
 In het beghinsel toont sy seer schoone,
 Sy lacht seer vriendelijck voorwaer,
 Maer in het scheyden gheeft sy een Croone,
 Van veel droefheden en lijden swaer,
 Dan vinden sy bedroghen haer,, seer desolaet,
 Ick danck den Heer mijn Godt eerbaer,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaet.
 Die werelt can haer dienaeren paepen,
 Met schoon belofte en vals bedroch,
 Met vreuchdt en blijdschap haer hert verfrayen,
 Wanneer sy smaken haer weeldich soch,
 Sy ligghen in der sonden troch,, seer obstinaet,
 Mijn gheest verheucht hem dat segh ick noch,
 Dat ick versmaet hebt dees werelt quaet.
 Haer weeldich leuen en melodije,
 Haer vreucht en glorie prijs en eer,
 Haer schoon ciragie en pomperije,
 Is een mishaghen voor onsen Heer,
 Daerom nam ick van haer een keer,, metter daet,

Hier in verbly ick my alsoo seer,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaedt.
 Nu ick die werelt heb afghesneden,
 En haer wellusten wtgheblust,
 Nu zijn mijn sinnen in eenicheden,
 Die van te vooren waren verwoest,
 Mijn ziele had soo grooten lust,, nae desen staet,
 Mijn hert is vrolijck en wel gherust,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaet.
 Ick mach my seluen vercreeren,
 In mijn Bruydegoms boongaert saen,
 Inwendich mach ick daer contempleren,
 In sijnen soeten wijn-kelder gaen,
 Daer sal ick hooren sijn vermaen,, en wijsen raedt,
 Hy sal my vriendelick spreken aen,
 Dat ick versmaet heb dees weerelt quaet.
 Den nieuwen most wordt my daer gheschoncken,
 Van mijnen lieuen Bruydegom soet,
 Sijn groote liefde doet my ontfoncken,
 Want hy is onghemeten goet,
 Met zijn heylich lichaem en bloet,, hy my versaet,
 Hem sal ick louen in mijn ghemoet,
 Dat ick versmaet heb dees werelt quaet.
 Hem sal ick prijsen alle mijn daghen,
 Want hy is mijn Bruydegom reyn,
 Ick hope te leuen nae sijn behaghen,
 En hem te dienen int aerdsche pleyn,
 Hy is mijn liefste lief alleyn,, mijn Aduocaet,
 Om sijnen twille weet dit certeyn,
 Heb ick versmaet dees werelt quaet,
 O Princelicke Prince verheuen,
 Die daer woondt in des Hemels troon,
 Wilt my v dienersse hier graci gheuen,
 Dat ick mach gaen in deughden schoon,
 Ghy zijt mijn glori vreught en croon, en mijn cieraet
 Om v te hebben voor mijnen loon,
 Heb ick versmaet dees werelt quaet.

**Een ander Gheestelijck nieuwe Liedeken, dat men mach singhen
 ouer tafel, tot leeringhe van een gheestelijcke Bruydt: op den dach
 als sy Jesum**

voor haren Bruydegom ghetrouwt heeft, op de wijze: Den winter is nu gheleden.

Bruydt Christi wilt te recht beminnen,
 Den Bruydegom die ghy nu hebt ghetrouwt,
 Wijsselijck wilt beghinnen en versinnen,
 Hoe dat ghy hem best behaghen soudt
 Siet dat ghy op gheen driftighen grondt en bouwt,
 Maer op een vast fundament,
 Soo en wordt ghy niet bedroghen, afghetoghen,
 Van v goedt voornemen excellent.
 Op oodtmoedicheydt wilt fonderen,
 Die daer is het beste fundament,
 Soo sult ghy perseuereren vol herderen,
 En alsoo krijghen een salich ent,
 Oodtmoedicheyt brengt voort alle deughden ient,
 Men van gheen ander deughdt en leest,
 Aen die moeder ons Heeren suldy leeren,
 Hoe dat sy oodtmoedich is gheweest.
 Weest onnoosel en simpel van seden,
 En bemint die deught van suyuerheyt,
 Waeckt neerstich in alle steden met ghebeden,
 Uwen lieven Bruydegom verbeyt,
 Die alle maeghden eenen spieghel voorleyt,
 Waer in dat ghy claerlijck mooght sien,
 Hoe dat ghy v sult draghen, en veriaghen,
 Al dat quaet is schouwen en vlien,
 Weest voorsichtich en schamel int spreken,
 Dat die maeghden sonderlingh betaemt,
 Let neerstich op v ghebreken, laet ons ontsteken,
 In v herte Godts liefde hooch ghenaeamt,
 Op dat ghy als die dwase niet en wordt beschaemt,
 Maer meucht hooren dat lieflijck gheluyt,
 Comt mijn schoon vriendinne, die ick beminne,
 Comt mijn duyue mijn uytvercoren Bruydt.
 Princersse wilt volherdich blijuen,
 In desen maeghdelijcken staet,
 Wilt hem te recht aenclijuen, en verdrijuen,
 Die v tot eenen anderen raedt,
 Want desen alle staten te bouen gaet,
 Die hem te recht wel onderhout,

Uwen loon uytghelesen die sal wesen,
By den Bruydegom hondertfout.

Een nieu Geestelijck Liedeken, op de voorgaende wijze, tot leeringhe van alle goede Godtvruchtighe Weduwen.

GHy Weeukens wildy Godt behaghen,
In uwen wewelijcken staet,
Wijsselijck wilt v draghen en veriaghen
Alle ydele manieren quaet,
Siet dat ghy neerstich doet nae Paulus raedt,
Die is als een Medecijn,
Wacht v van veel te praten op der straten,
Wildy oprechte weduwe zijn.
Als uwen man is ouerleden,
Doet als Judith die wijse vrouwe ient,
Gheeft v tot eenicheden met ghebeden,
Op v slaep-camer excellent,
Verwacht wat gratie v den Heere toesent,
Neemtse dan neerselijcken waer,
Van ydelheyt te spreken moet ghy breken,
Wilt ghy wesen als weduwen eerbaer.
Met vasten bidden ende waken,
Castijt v natuere is sy rebel,
Na soberheyt wilt haken en versaken,
Alle quade brasserije fel,
Waer af het vleesch lijdt somtijdts groot ghequel,
En sy doodt de ziele als fenijn,
Anna die Prophetersse, matronersse,
Dese sal v als een spieghel zijn.
Als Elizabeth weest oodtmoedich,
Ouerleght hoe dat sy heeft gheleeft,
Sy en was niet hoochmoedich, maer troostvloedich,
Siet wat exempel dat sy v gheeft,
Volght haer deughden naer die sy gheoeffent heeft,
Loon sult ghy ontfanghen t'sestich fout,
V wooningh' uytghelesen die sal wesen,
Daer die straten zijn van puer gout,
Die suyuerheyt wilt doch beminnen,
Recht of ghy waert een puere maeght,

Soeckt inwendich van binnen, ghy sult vinnen,
 Eenen man die de suyuerheyt behaecht,
 Maeckt dat ghy hem altoos in v herteken draeght,
 En dient hem ghestadelick met lust,
 V bedde moet zijn reyne en alleyne,
 Daer alsulcken Bruydegom op rust.
 Princerssen wilt wel onderhouwen,
 Desen staet hy is v lieden goedt,
 En wilt geen man meer trouwen, maer aenschouwen,
 Wat die schoone Tortelduyue doet,
 Als die verloren heeft haer gaeyken soet,
 Sy en kiest gheen ander nimmermeer,
 Alsoo wilt oock doch bliuen en aenclijuen,
 Den Bruydegom, Jesum onsen Heer.

**Een nieu gheestelijck Liedeken, van de alderheylichste Moeder
 ende glorieuse maghet Maria, op de wijze, Den mey den mey coel
 is den mey, hy comt ons aenghedronghen.**

GHy gheestelijcke maechden soet,
 Wilt met lofsanghen prijsen,
 Maria die reyne maghet goet,
 Wilt haer doch eer bewijsen,
 Wilt haer altoos naer mijn bedien,
 Voor v matroone eeren,
 Die vander eeuwicheyt was versien,
 Tot een moeder des Heeren.
 Den Vader had haer seer ghesint,
 En sonderlingh' vercoren
 Om dat sijn lieue Soon bemint,
 Van haer sou worden gheboren.
 Sy was int Paradijs voorseyt,
 Belooft tot onser vromen,
 Dat des duyuels macht en heerlickheit,
 Door haer saedt soud' worden benomen.
 Sy is die Maghet sonder smet,
 Die vrouw van grooter krachten
 Die het Serpents hoofdt heeft verplet,
 Dus eeren haer alle gheslachten,
 Esaias die heeft van haer,

Met deuchden ouervloedich,
 Maer sonderlingh' heeft sy Godt behaecht,
 Om dat sy was soo oodtmoedich.
 Gheen tonghe can uytspreken siet,
 Haer deuchden en heylich leuen,
 Gheen hert en cant bedencken niet,
 Hoe dat sy nu is verheuen.
 Ghy Princelijcke maechden fijn,
 Maer deuchden wilt aenmercken,
 Wilt ghy met haer in deuchden zijn,
 Doet oock haer goede wercken.

**Een nieu geestelijck Liedeken, van die Maghet Maria, op de wijze:
 Den tijdt is hier, datmen sal vrolijck wesen.**

GRoetse allegaer, die maget wt Jesse gesproken,
 Die bloeme eerbaer,, suyuerlijck van couleur,
 Met gracie claer,, menichfuldich ouergoten,
 Sy is voorwaer,, die maechden eenen fleur,
 Als Balsem en Caneel,, soo geeft sy soeten geur,
 Sy is een bloem der bloemen goet,
 Haren naem is om noemen soet,
 O clær fonteyn, bidt voor ons algemeyn.
 Schoon van cieraet,, zijt ghy schoo bloeme gepresen,
 Liefelijck ghy staet,, in des Koninckx prieel,
 Al v gewaet,, is Hemels wtgelesen,
 Seer delicaet,, is v schoonheyt geheel,
 Bouen Magdalena hebt ghy het beste deel,
 O reyne maecht der maechden fier,
 Die Godt sonderlinge behaechden hier,
 Maechdelijck greyn, bidt voor ons algemeyn.
 Hooch inden troon,, sijt ghy schoon bloeme verheuen,
 By uwen Soon,, regneert ghy triumphant,
 Dit is v loon,, eeuwich met hem te leuen,
 In vreuchden schoon,, aen zijn heylige rechter hant,
 Bouen die Engelen,, is uwen stoel geplant,
 Ghy zijt wonderlijck verciert,
 V feeste arm en rijcke viert,
 In dit aertsche pleyn, bidt voor ons al gemeyn.
 O Lelie net,, ghy sijt suyuer en puere,

Gheheel sonder smet, roose van Jericho,
 Schoone violet,, v leuen is een figure,
 Ons tot eenen Spiegel geset,, o Maria virgo,
 Tot v soo roepen wy,, kinderen van Eua,
 Weerdige Princersse fijn,
 Wilt toch ons voorsprakersse zijn,
 Want wy zijn cleyn, bidt voor ons al gemeyn.

**Noch een ander Gheestelijck Liedeken, van de selue gloriose
 Moeder ende Maget Maria, op de wijze: Het waren twee
 ghespeelkens goet.**

Ave Maria suyuer maecht,
 Ghy Hemelsche Coninginne,
 Die Godt den Vader altoos hebt behaecht,
 Eeuwich vanden beginne.
 Ghy sijt zijn lieue dochter schoon,
 Hy heeft v wtuercoren,
 Om dat ghy moeder zijt van zijnen Soon,
 Die van v is geboren.
 Van Godt den Heyligen gheest voorwaer,
 Sijt ghy een bruyt gepresen,
 Ghy sonderlinge suyuer maget claer,
 Hoe mocht ghy meerder wesen.
 Ghy waert een tabernakel bereyt,
 Vol Hemelsche contemplatie,
 Waer in die heylige drijvuldicheyt,
 Gherust heeft met zijn gratie.
 Ghy zijt oock een sacrarie soet,
 Een heylige Tempel des Heeren,
 Die vanden oppersten Bisschop goet,
 Ghewijt zijt tot zijnder eeren.
 Ghy zijt oock een stadt Godts certeyn.
 Daer den Coninck in heeft gelegen,
 Die aen zijn Keyserlijcke Vader reyn,
 Ons pardoen heeft vercregen.
 Ghy waert die gulden cruycke minioot,
 Die arck verciert met deuchden,
 Waer in dat leuende Hemels broot,
 Ruste met grooter vreuchden.
 Ghy zijt die Roy van Jesse vruchtbaer,

Daer die bloeme is wt-geresen,
 Christus die Sonne der rechtveerdicheyt claer,
 Dat eeuwich licht gepresen.
 Ghy zijt een Zee-sterre delicaet,
 Daer wy by moeten varen,
 Door dese troublente wateren quaet,
 En periculose baren,
 Ghy zijt een Spiegel onbevleekt,
 Daermen in mach aenschouwen,
 Alle deuchdelijcke wercken seer perfectt,
 Diemen can onderhouden.
 Ghy zijt een Lelie sonder smet,
 Een roose van Jericho puere,
 V soon heeft hem zijn hoofd verplet,
 Het Serpent quaet en sture.
 Ghelijck als Balsem en Caneel,
 Soo geeft ghy soeten guere,
 Hier bouen in dat Hemelsche preeel,
 Bloeyt ghy van schoon coleure.
 Om dat ghy waert soo deuchdelijck,
 Geheel perfectt van leuen,
 Daerom zijt ghy in Hemelrijck,
 Van Godt seer hoog verheuen.
 Ghy zijt verheuen inden troon,
 Bouen die Engelen Chooren,
 Dagelijckx bidt ghy uwen Soon,
 Dat hy ons sou verhooren.
 Daer sidt ghy aen zijn rechter hant,
 Vervult met melodije,
 Verciert met alle schoonheyt triumphant,
 Rust ghy in weelden blije.
 Van alle dat Hemelsche gesin,
 Die daer in Syon rusten,
 Sijt ghy een Vrouwe en een Coningin,
 Sy eeren v oock met lusten.
 Ghy zijt gecroont met sterren voorwaer,
 Die mane is onder v voeten,
 Bouen die Sonne blinckt ghy schoon en claer,
 Hierom ist dat wy v groeten,
 O weerdighe Princersse soet,

Wy groeten v met lofsangen,
 Bid Jesum uwen lieuen Sone goet,
 Dat hy ons wil ontfangen.

Een nieu Gheestelijck Liedeken, van die gloriose verrijsenisse ons Heeren Jesu Christi, op de Wijse: Den lustelijcken mey Christus plaisant.

Met Gheestelijcke vreuchden coragieus,
 Laet ons nu vrolijck wesen,
 Want Christus onsen Heere victorieus,
 Vander doot is verresen,
 Nu in die feeste van Paesschen certeyn,
 Soo wort in die Heylige Kercke ghemeyn,
 Met spel en geloouige tongen,
 Alleluya dickmael gesongen.
 Christus is onsen Paesschen weet dit voorwaer,
 Een reyn suyuer Lammeken crachtich,
 Die voor ons is geoffert op den Autaer,
 Des Heyligen Cruys waerachtich,
 Hy die hem voor ons aen het Cruyce liet slaen,
 Die is wt den graue nu opgestaen,
 Wt den slape des doots ontsprongen,
 Dus wort nu Alleluya gesongen.
 Christus is eens gestoruen na Paulus leer,
 Hy en sal nu niet meer steruen,
 Die doot en sal nu domineren niet meer,
 Wy sullen het leuen verweruen,
 Door Christum die nu inder eeuwicheyt leeft,
 Die voor ons zijn bloet vergoten heeft,
 Als een Pellicaen voor zijn ionghen,
 Dus wordt nu Alleluya gesongen.
 Victorieus is Christus ons Coninck groot,
 Veel claerder dan duysent Sonnen,
 Die poorten der hellen die eeuwige doot,
 Heeft hy geheel verwonnen,
 Hy heeft zijn gevangen daer wt gebracht,
 Den duyuel die heeft hy genomen zijn macht,
 Hy en can ons tot sonden niet dwinghen,
 Dus wilt nu Alleluya singen.
 Denckt hoe die Apostelen waren verblijt,

En die Vroukens hoort mijn gewagen,
 Als sy haren lieuen Meester ghebenedijt,
 Soo schoone verresen saghen,
 Met blinckende schoonheyt soo was hy ghecroont,
 Soo heeft hy hem seluen haer dickmael vertoont,
 En hy sprack haer van Hemelsche dingen,
 Dus wilt nu Alleluya singhen.
 Die Catholijcke Kercke looft nu met vreucht,
 Haren Heere en Bruydegom frisse,
 Den Hemel en aerde zijn oock verheucht,
 In zijn verrijsenisse,
 Hierom ghy geloouige Christenen fijn,
 Wilt nu inden Heere oock vrolijk zijn,
 Metter herten en gheest opdringen,
 Daer die Heylighen Alleluya singhen.
 Princen en Princerssen door dit vermaen,
 Wilt met Hemelsche vreucht Godt prijzen,
 Wt het graf uwer sonden wilt nu opstaen,
 En gheestelijck verrijsen,
 Ist dat ghy met Christo verresen zijt,
 Smaeckt Hemelsche dinghen soo Paulus belijt,
 Soo sal u die Heere dan bringhen,
 Daer die Heyligen Alleluya singhen.

Een nieu gheestelijck Meyliedeken, op die selfde wijze: Den lustelijcke mey Christus plaisant.

DEuote Catholijcken alle ghemeyn,
 Laet vreucht in v herte voncken,
 Want Christus onsen Heere en bruydegom reyn,
 Sijn lieue Bruyt heeft geschoncken,
 Eenen schoonen welriekenden meyboom fris,
 Die nu van Helena geuonden is,
 Op caluarien die contreye,
 Is gehaelt desen groenen Meye.
 Al was hy vanden Joden neder geslecht,
 En begrauen inder eerden,
 Die Catholijcke Kercke heeft hem opgerecht,
 Hooch verheuen met grooter weerden,
 Om dat ons soo grooten weldaet is geschiet,
 Aen den Heyligen meyboom des Cruycen siet,

Hier beneden in dese valleye,
 Eeren wy desen groenen Meye.
 Bouen alle boomen int aertsche dal,
 Die wter aerden groeyen,
 Is desen meyboom weerdich bouen al,
 Door die crachten die wt hem vloeyen,
 Om dat hy besprengt is met Jesus bloet
 Soo heeft hy wel rieckende bloemen soet,
 En schoon vruchten menichderleye,
 Ontfangen wy v in desen groenen Meye.
 Hierom deuote siele v ooghen opslaet,
 En wilt neerstelijck aenmercken,
 Maer desen groenen meyboom ghebloeyet staet,
 Inden boomgaert der heyligher Kercken,
 Daer is hy van Christo geplant en gebracht,
 Daer eetmen zijn vruchten, daer toont hy zijn cracht,
 In die schoone wellustige weye,
 Sult ghy vinden desen groenen Meye.
 O ghy beminde bruyt v met vreuchden vermaect,
 Onder desen mey te rusten,
 Pluckt *van* zijn schoone bloemen, sijn vruchten smaect,
 Sy zijn vol Hemelsche lusten,
 Waert dat v die weerdicheyt waer bekent,
 Van desen welrieckenden meyboom ient,
 Hier in dese wereltsche heye,
 Sout ghy minnen desen groenen Meye.
 Weerdich is desen meyboom des Cruycen fier,
 Die wy als nu ontfangen,
 Siet wy eeren hem met weerdicheyt hier,
 Om dat Christus daer aen heeft gehangen,
 En voor ons gestoruen die bitter doot,
 Soo is hy van deuchden en crachten groot,
 In alle droefheyt en geschreye,
 Is seer troostelijck desen groenen Meye.
 O Princelijcke Bruydegom triumphant,
 Lof moet v eewich wesen,
 Die v beminde Bruyt nu hebt geplant,
 Desen Heyligen mey gepresen,
 Die nv staet ontloken en schoon verciert,
 Wiens feestdach die Heylige Kercke nv viert,

Met spel en lofsangen beye,
Dancken wy v van desen groenen Meye,

**Een nieu Gheestelijck Liedeken, tot leeringe van alle goede
Maechdekens, die gheerne Jesum voor haren Bruydegom soudē
beminnen Op de wijze: Ick clage v Venus dierken.**

AEnhoort gy maechden reyne, Jesus heeft v gesint,
Hier in dit aertsche pleyne, wt liefden hē bemint,
Met strijden soo verwint, v cranckheyt en natuere,
Op dat ghy namaels vint, der maechden croone pure.
Bouen al wilt beminnen, Jesum den bruydegen reyn,
In v hert van binnen, hier in dit aertsche pleyn,
Want hy mint v certeyn, met liefde wtgelesen,-
Dus wilt hy oock alleyn, die alderliefste wesen.
Const ghy te recht bedencken, sijn groote liefde soet,
Gy sout hen weder schencken, danckaerheyt met ootmoet,
Sijn preciose bloet, heeft hy geheel vergoten,
Wt hem comt alle goet, en salicheyt gevloten.
Daerom sedt v gedachten, in hem tot alder tijt,
En wilt hem seer neerstich wachten, weest sterc inden strijt,
Als wijse maechden zijt, v lampen wilt bereyden,
V lief gebenedijt, sal v in vreuchden leyden.
Edel wilt v toch maecken, met deuchden excellent,
Dat bouen is wilt smaecken, daer woont v lief seer ient,
Tot hem v herte sent, daet hy nu is geseten,
Op dat hy in v prent, zijn liefde ongemeten.
Fier en reyn wilt v houden, bemint die suyverheyt,
Soo sult ghy Godt aenschouwen, gelijk hy selue seyt,
Voor v heeft hy bereyt, een plaetse om te rusten,
Sijn hooge maiesteyt, sult ghy daer sien met lusten.
Ghy maechden wilt toch wesen, eerbaer in uwen mont,
Int bidden en in lesen, deuotich inden gront,
Maeckt hier een vast verbont, v Bruydegom te eeren,
Inwendich wilt terstont, v herte tot hem keeren.
Hoe salich ist om minnen, alsulcken een Heere goet,
Die daer verlicht van binnen, den geest met graci soet,
In druck en tegenspoet, can hy pacientie geuen,
Hierom v beste doet, naer zijnen wil te leuen.
In als zijt niet houerdich, verheft v nimmermeer,

V Bruydegom is weerdich, lof, prijs, hoogheyt, en eer,
 Hy is v Godt en Heere, voor hem wilt v verneeren,
 Hy sal v namaels zeer, hooch-gelijck exalteeren.
 Keert v ooghen der sielen, tot die Hemelsche vreucht,
 Ootmoedelijc wilt knielen, voor hen diet al verheucht,
 V teere ionge ieucht, in suyuerheyt wilt bewaren,-
 Op dat ghy namaels meucht, v met de maechden paren.
 Laet dese blijchap varen, sy brengt droefheyt en pijn,
 Maer denckt toch op de scharen, dien inden Hemel zijn,
 Die vanden soeten wijn, der vrolijcheden drincken,
 Aen Jesus tafel fijn, sy puer en suyuer blincken.
 Maechden wilt toch aenleuen, desen Bruydegom schoon,
 Hy sal v certeyn geven, een excelente croon,
 In zijnen hoogen troon, sal hy v seer verciereren,
 Met nieuwen sanck idoon, sult ghy hem altijts viereren.
 Nieuwen lofsang verheuen, sult ghy hen singen daer,
 Synen naem sal staen geschreuen, in v voorhoofden claer,
 Dat suyuer lam eerbaer, Fonteyn van alle deuchden,
 Sult ghy volgen voorwaer, altijt met grooter vreuchden.
 Om desen sanc te singen die werelt gansch versmaet,
 En alle aertsche dingen, oft ander sonden quaet,
 Wilt altoos vroech en laet, v bruydegom aenhangen,
 Die croone delicaet, sult ghy van hem ontfangen.
 Princen en Princerssen, die na desen staet haect,
 Al wort hy van diuersche, menschen dicmael gelaect,
 Inwendich siet en smaect, die weerdicheyt van desen,
 Wat schimpicheyt v genaect, ghy sult te vreden wesen.

Een nieu Geestelijck Liedeken, op de wijze: Het voer een Schipken ouer den rij.

Ick heb in mijn herte een liefken geset,
 Die suyuerder is dan die Lelie net,
 Ick heb hem wtgelesen,
 In hem en is gheen rimpel oft smet,
 Hoe mocht hy puerder wesen.
 Hy is oock wtgenomen schoon,
 Der Heyligen glorie vreucht en croon,
 Hy mach wel zijn ghepresen,
 Want hy verciert des Hemels troon,
 Hoe mocht hy schoonder wesen.

Hy is almachtich t'sy v vertelt,
 Hemel en aerde heeft hy gestelt,
 Niemand soo groot als desen,
 Hy heeft alle dingen in zijn gewelt,
 Hoe mocht hy meerder wesen.
 Hy is oock ouervloedich rijck,
 Zijn machte die streckt in alle wijck,
 Wt hem ist al geresen,
 Men vint hier niemant zijns gelijk,
 Hoe mocht hy rijcker wesen.
 Hy is oock ongemeten goet,
 Hy spijst ons met zijn lichaem soet,
 Door hem zijn wy genesen,
 Hy heeft ons verlost al door zijn bloet,
 Hoe mocht hy beter wesen.
 Hy is om te aenschouwen seer suyverlijck,
 Om by te wesen seer vriendelijck,
 Niemand soo soet als desen,
 Hy is altemael ghenogelijck,
 Hoe mocht hy soeter wesen.
 O Jesu mijn alderliefste lief,
 Ick schenck v mijn herte tot eenen brief,
 V gratie wilt daer in schrijuen,
 Op dat ick mach leuen na v gerief,
 Goet en ghetrouwe blyuen.
 Wilt dit aenhooren ghy maechdekens fijn.
 Laet Jesum uwen Bruydegom zijn,
 En dient hem al v leuen,
 Hy sal v schencken den soeten wijn,
 In zijn bruyloft verheuen.

Een nieu gheestelijck Liedeken, op de wijze Mijn droefheyd moet ic clagen, fortuyn is my geschiet.

Ick heb een lief op aerden,
 Die mijn ionck hert aencleeft,
 Een lief van grooter waerden,
 Gheen schoonder daer en leeft,
 Die my vercoren heeft,
 Tot zijn Bruyt nv ter tijt,
 Hem lof en glorie gheeft,

Mijn lief gebenedijt.
 Mijn siele wilt hem prijsen,
 V Bruydegom vermeerdt,
 En wilt hem eer bewijsen,
 Certeyn hy ist wel weerd,
 Dus zijnen lof vercleert,
 En sijn goetheyt belijdt,
 Dit is wat hy begeert,
 Mijn lief gebenedijt.
 Mijn bruydegom vuytgelesen,
 Dat is mijn scheper soet,
 Mijn heer mijn Godt gepresen,
 Die ick beminnen moet,
 Want door zijn dierbaer bloet,
 Soo heeft hy my bevrijt,
 Hy is dat hoochste goet,
 Mijn lief gebenedijt.
 Ick sochte tot allen stonden,
 Een lief in swerelts pleyn,
 Nu heb ick een geuonden,
 Inden Hemel certeyn,
 Seer edel claer en reyn,
 Is hy tot mijn profijt,
 Hem beminne ick alleyn,
 Mijn lief gebenedijt.
 Siet bouen allen menschen,
 Ick hem beminnen sal,
 Want wat mijn hert can wenschen,
 Dat vind ick in hem al,
 Hier in dit aertsche dal,
 Maeckt hy mijn sonden quijt,
 Hy is zeer lief ghetal,
 Mijn lief gebenedijt.
 Sijn liefde maeckt my droncken,
 En sijn goetheyt propijs,
 Want hy heeft my gheschoncken,
 Hem seluen tot een spijs,
 Desen Bruydegom wijs,
 Sal ick sien met iolijt,
 In s'hemels Paradijs,

Mijn lief gebenedijt.
 Een Paradijs vol wellusten,
 Heeft mijn schoon lief bereyt,
 Daer sal ick by hem rusten,
 Ghelijck hy selue seyt,
 Sijn hooghe maiesteyt,
 Sal ick daer sien met vlijt,
 En alle die schoonheynt,
 Van mijn lief gebenedijt.
 Daer sal ick altoos leuen,
 Met hem in grooter vreucht,
 Want ick hem hem gegeuen,
 Mijn trou wt goeder deucht,
 Mijn maechdelijcke ieucht,
 Houd ick voor hem met strijdt,
 Hy is die my verheucht,
 Mijn lief ghebenedijt.
 Daerom sal ick bedwinghen,
 Mijn vlees seer broos en cranck,
 Om by mijn lief te singhen,
 Den nieuwen soeten sanck,
 Een suyuer wit cleet lanck,
 Sal daer zijn mijn habijt,
 Houdt my in v bedwanck,
 Mijn lief ghebenedijt.
 Prince der Seraphinnen,
 Verlicht doch mijn verstant,
 Dat ick v mach beminnen,
 Met liefde abundant,
 Brengt my int heylich lant,
 Daer ghy nu selue zijt,
 Mijn Bruydegom triumphant,
 Mijn lief gebenedijt.

Een nieu Geestelijck Liedeken, op de wijse: Mijn droefheynt moet ick claghen, Fortuyn is my gheschiet.

JEsu van Nazareene,
 Mijn Bruydegom idoon,
 Ghy zijt mijn lief alleene,

Maeckt doch in my v troon,
Met alle deuchden schoon,
Soo wilt verciereren mijn,
Ghy zijt v dienaers loon,
Lof moet v eewich zijn.
Salich zijnse geboren,
In dese werelt wijt,
Die v hebben vercoren,
Daer ghy die liefste zijt,
Al lijden sy om v strijt,
V liefde verlicht haer pijn,
Mijn lief ghebenedijt,
Lof moet v eewich zijn.
Ghy zijt mijn lief alleyne,
Die mijn ziele seer verheucht,
Maeckt doch mijn herte reyne,
Dat ghy in my woonen meucht,
Verciert in my v deucht,
Bouen gout, peerlen fijn,
Ghy zijt geheel mijn vreucht,
Lof moet v eeuwich zijn.
V soet liefelijck wesen,
Mijn ziel seer aencleeft,
Ghy mocht wel zijn gepresen,
Gheen schoonder daer en leeft,
Die sulcken schoonheyt heeft,
Als ghy mijn medecijn,
Ghy die alle schoonheyt geeft,
Lof moet v altijd zijn.
V liefde gaet bouen maten,
Die ick in v bemin,
Om v soo sal ick laten,
Die Werelt met haer gesin,
Want daer en is niet in,
Dan boosheyt en fenijn,
Ghy zijt die ick bemin,
Lof moet v eeuwich zijn,
V goetheyt ongemeten,
Die is seer delicaet,
Diet proeuen sy mogent weten,

Dat zijt al te bouen gaet,
 Sy is soeter dan een gernaet,
 Of dan eenigen wijn,
 Ghy zijt mijn toeueraet,
 Lof moet v altijt zijn.
 Waerom sou ick beminnen,
 Creatuere bouen ou,
 Ick sal in v bevinnen,
 Meer dan ick in haer sou,
 Haer liefde is namaels rou,
 Al heeft sy soeten schijn,
 Maer ghy zijt gansch getrou,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Prince van grooter weerden,
 Aenhoort toch mijn geclach,
 Laet my op deser eerden,
 V dienen nacht en dach,
 Dat ick aenschouwen mach,
 V liefelijck claer aenschijn,
 En roepen sonder verdrach,
 Lof moet v eeuwich zijn.

**Een nieu Leysliedeken, op de wijze: Ons is geboren een kindekijn,
 al van Maria die maget fijn. *In elck veers moetmen singhen,, Sus
 valesus sus sus, Lof sy v soete Iesus.***

JEsu soon Godts gebenedijt,
 Die van den Vader gesonden zijt,
 Beneden in dit aertsche dal,
 V louen wy met geschal,
 Sus valesus sus sus,
 Lof sy v soete Iesus.
 Jesus sone van Daudid fier,
 Van Maria geboren hier,
 Tot Bethlehem in Daudids stadt,
 Ghy zijt ons vreucht der sielen schadt.   Sus valesus.
 Jesu Minnaer der suyverheyt,
 Die in een cribbe sijt geleyt,
 Want ghy ootmoedicheyt bemint,
 Sijt nu geworden een cleyn kint.   Sus valesus.

Jesu die ons het voetsel geeft,
 En al dat opder aerden leeft,
 Een ionge Maecht heeft v gesoocht,
 Honger en dorst hebt ghy gedoocht. Sus valesus.
 Jesu eenighe Soon ons Heer,
 Ghy hebt v heylich licham teer,
 Laeten besnijden nae de wet,
 Nochtans soo waert ghy sonder smet. Sus valesus.
 Jesu voor uwen name groot,
 Soo moeten alle knien bloot,
 Haer buygen seer ootmoedelijck,
 In Hemel en op aertrijck. Sus valesus.
 Jesus v naem heeft groote cracht,
 Tegen die boose geesten macht,
 Hy is seer grouwelijck voor haer,
 Maer voor ons liefelijck voorwaer. Sus valesus.
 Jesu wat is v name soet,
 Dan eenen Salichmaker goet,
 Door uwen soeten namen reyn,
 Maeckt ons dan Salich alle gemeyn. Sus valesus.
 Jesu ghy zijt ons Broeder claer,
 Ons aduocaet en middelaer,
 Ons menscheyt hebt ghy aengedaen,
 Dus moet ghy lof en eer ontfaen. Sus valesus.
 Jesu ghy zijt ons salicheyt,
 Tot die sondaren seer bereyt,
 Die uwen naem aenroepen hier,
 Sult ghy wesen seer goedertier. Sus valesus.
 Jesu ghy zijt ons Medecijn,
 Hoe soet soo is den name dijn,
 Veel soeter dan een honinck graet,
 Waer deur vergeuen wort ons quaet. Sus valesus.
 Jesu goeden herder mijn,
 En Bisschop onser sielen fijn,
 Ghy hebt v schaepkens wel gevoet,
 En oock gewassen in v bloet. Sus valesus.
 Jesu heere vant hemels hof,
 Die de Engelen singen lof,
 Ghy sijt ons Coninck excellent,
 V rijck is eeuwich sonder ent. Sus valesus.

Jesu wijsheyt des vaders ient,
 V gratie in ons herte prent,
 Op dat wy eeren uwen naem,
 Met lof en glorie nv bequaem.   Sus valesus.
 Jesu toont ons v claer aenschijn,
 En laet ons van v vrienden zijn,
 Die hooren uwe soete stem,
 In die nieu stadt Jerusalem.   Sus valesus.
 Jesu Bruydegom triumphant,
 Ghy sijt die croon der maechden want,
 Sy volgen v waer dat ghy gaet,
 In haren maechdelijcken staet.   Sus valesus.
 Jesu ghy suyver Lam Godt fris,
 Wiens soeten naem gheschreuen is,
 Op die reyn maechden onbeuleckt,
 In haer voorhoofden claer perfecte.   Sus valesus.
 Jesu schoon licht des Hemels blij,
 Ghy zijt ons herten melody,
 Want ghy ons siele seer verheucht,
 Met ongemeten soete vreucht.   Sus valesus.
 Jesu ghy woort des vaders claer,
 Die vleesch geworden zijt voorwaer,
 V glorie hebt ghy ons verthoont,
 Als ghy met ons hier hebt gewoont.   Sus valesus.
 Jesu ghy soone van mari,
 Tot uwer eeren singen wi,
 Desen lofsanck soo dat betaemt,
 Want ghy nu Jesus zijt genaemt   Sus valesus.
 Jesu Prince der Princen schoon,
 Wilt ons brengen in uwen troon,
 In dat schoon Hemels Paradijs,
 Daermen v eert met lof en prijs.
 Sus valesus sus sus
 Lof sy v soete Jesus.

Een gheestelijck Liedeken, op de wijze: Ick hadt een gestadich minneken.

Die Jesum heeft wtgelesen,
 Voor eenen Bruydegom soet,
 Sijn meijninge die moet wesen,

Wt liefden oprecht en goet,
 Voor lijden en tegenspoet,
 En moet hy hem niet versagen,
 Maer verdragen sonder clagen,
 Al wat Godt met hem doet.
 Onsen Bruydegom hooch verheuen,
 Is door lijden ingegaen,
 In zijn rijck dat eeuwich leuen,
 Is dan lijden die rechte baen?
 Comt ons dan lijden aen,
 Dat moeten wy met verlangen,
 Met danckbaerheyt ontfangen,
 Ons daer niet in verslaen.
 Godts wtvercoren vrienden,
 Sijn met lijden hier gecastijt,
 Al die hem ghetrouwelijck dienden,
 Hebben haer in lijden verblijt,
 Want Christus seluer belijt,
 Die ick lief heb die sal ick castijden,
 Dus moeten Godts kinderen lijden,
 Hier eenen corten tijt.
 Door lijden soo wortmen puere,
 Ghelijck als het gout doort vier,
 Al is het contrarie de natuere,
 Wt liefden verdraget hier,
 Aensiet Christus manier,
 Als hy was int hofken met beuen,
 Hy heeft hem ouer gegeuen,
 In den wille zijns Vaders fier.
 Lieue broeders en Susters vercoren,
 In lijden patientie betoont,
 Doet ghy anders v deucht is verloren
 Grootelijck ghy v seluen hoont,
 Niemand en sal worden ghecroont,
 Dan die vromelijck heeft gestreden,
 En patientelijck heeft geleden,
 Die sal rijckelijck worden geloont.

**Een nieu gheestelijck Amoreus Liedeken, Op de wijze: Mijn
 oochkens weenen, mijn hert moet suchten.**

BEdroefde herten wilt vreughden rapen,
 Aensiet Godts schepsel int aerdsche pleyn,
 Hoe schoon en constich dat is gheschapien,
 Denckt hoe schoon moet dan den schepper zijn.
 Aensiet die cruyden seer groen uytspuyten,
 Die daer genesen sieckte en pijn,
 Aensiet haer schoonheyt en haer virtuyten,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Aensiet de Lelien vol soete roken,
 Tijmus, Lauender, Roosemarijn,
 Aensiet de Rooskens seer wijt ontloken,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Siet al die bloemkens met goet verstande,
 Vol soete reucken en medecijn,
 Siet haer couleur menigherhande,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Aensiet die boomen met al haer vruchten,
 En die wijngaerden met haren wijn,
 Aensiet die voghelkens in der luchten,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Siet die ghesteenten van grooter weerden,
 Die claerder blijncken dan kristelijn,
 Siet alle schoonheyt op deser eerden,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Aensiet die menschen schoon van lichame,
 Fraey van fatsoen en leden fijn,
 Suyuer van aensicht ooghen bequaeme,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Aensiet die Sonne en Mane schoone,
 Aensiet die Sterren van claren schijn,
 Siet hoe sy blijncken aen s'hemels troone,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Siet ghy die werelt hier vol couragie,
 Wiltse versmaden ghelijck fenijn,
 Siet ghy haer schoonheyt en haer cieragie,
 Denckt hoe schoon moet haren Schepper zijn.
 Hoort ghy hier constich op Orghelen spelen,
 Op instrumenten musijka deuijn,
 Hoort ghy oock singhen met soete kelen,
 Denckt hoe soet salt in den Hemel zijn.

Hoort alle vreucht diemen mach bedrijuen,
 Sy can maer dueren een cort termijn,
 Denckt op die vreucht die eeuwich sal blijuen,
 Voor haer die in den Hemel zijn.
 Laet ons die werelt gheheel versaken,
 Met al haer boosheynt naer Godts doctrijn,
 Soo sullen wy in den Hemel smaken,
 Hoe soet en schoone dat daer sal zijn.
 Lof sy den Schepper der creatueren,
 Die alle dinghen gheschapen heeft,
 Gloria sy hem tot allen uren,
 Diet onderhoudt en sijn voedtsel gheeft.

Een gheestelijck Liedeken, op de wijze Aue Maria Godts liefde idoone.

MEt die wijse Maeghden,
 Laet ons neerstich waken,
 Om te gheraken,
 Daer sy in vreuchden zijn.
 Christum sy behaechden,
 In deuchdelijcke saecken,
 Groote vreucht sy maecken,
 Met blijschap sonder pijn,
 Certeyn der vreuchden wijn,
 Vloeyt uyt Godts claer aenschijn,
 Waer in dat sy smaecken,
 Alle ghenoechte fijn.
 Haer wort daer gheschoncken
 Soeten most te drincken,
 Suyuetlijck sy blijncken,
 Schoon als die Sonne claer,
 Godts liefde maeckt haer droncken,
 Daer sy gheheel in sincken,
 Haer stemmen die clincken,
 Met lofsanghen eerbaer.,
 Diemen hoort singhen daer,
 In den Hemel voorwaer,
 Wilt dit wel ouerdencken,
 In v herte allegaer.
 Elck is daer te vreden,

Met sijnen loon verheuen,
 Die hen is ghegheuen,
 Van Godt den Heere goedt,
 Sy weten met sekerheden,
 Dat sy eeuwich sullen leuen,
 Want sy zijn gheschreven,
 Int boeck des leuens soet,
 Sy vallen met oodtmoet,
 Voor hem die door sijn bloedt,
 Haer sonden heeft uytghewreuen,
 Verlost van teghenspoet.
 Dit is haer melodije,
 Dat sy sonder ophouwen,
 Moghen aenschouwen,
 Godts suyuerlijck aenschijn schoon,
 En oock die schoone Marie,
 Die bouen alle vrouwen,
 Den prijs sal behouwen,
 By haren lieuen Soon,
 Die Enghelen met haer croon,
 Het cieraet van den troon,
 Dit is haer sonder flouwen,
 Een groote vreucht idoon.
 Prince uytghelesen,
 Verlicht ons hert en sinnen,
 Dat wy v beminnen,
 Hier in dit aerdsche pleyn,
 Met vromicheyt ghepresen,
 Laet ons hier beghinnen,
 Om die stadt te winnen,
 Daer ghy nu sijt certeyn,
 In grooter vreuchden reyn,
 Met v heylighen groot en cleyn,
 In uwen Hemel binnen.
 Soo brengt ons alleghemeyn.

Een nieuw gheestelijck Liedeken, van het nieuwe Jerusalem, Op de wijze: Maximilianus de Bossu.

GHeluckick en salich sijnse Heere,
 Die in v huys moghen woonen,
 V soete presentie verheucht haer seer,
 Reyn liefde sy v betoonen,
 Sy louen v inder eeuwicheyt,
 Dat ghy soo schoonen stadt hebt bereydt,
 Om v dienaers daer in te croonen,
 Dees stadt is uytghenomen schoon,
 Sy en sal oock niet verwoesten,
 Want het is uwen heylighen troon,
 Wie en sou daer niet naer lusten,
 Daer altijd ghenuchte is sonder verdrach,
 Daer duysent iaer is als eenen dach,
 Wel haer die daer in rusten.
 Soeckt dese stadt doch alle gaer,
 En wilt die werelt laten,
 Haer mueren sijn als Jaspis claer,
 Als fijn goudt sijn haer straten,
 Van ghesteente en van peerlen net,
 Soo zijn haer poorten fraey beset,
 Sy is schoon bouen maten,
 Die inwoonders van dese stadt Godts reyn,
 Sijn verciert met blijnckende cleeren,
 Sy hebben hier in dit aerdsche pleyn,
 Ghedient den Heer der Heeren,
 Haer lampen verciert met olie saen,
 Tot den Bruydegom zijn zy ingegaen,
 In die vreucht die niet en sal keeren.
 Dit is haer meeste vreucht ghewis,
 Die sy hebben waerachtich,
 Godt claer te aenschouwen ghelijck hy is,
 In sijn Goddelijck wesen crachtich,
 Van sijn claer blijnckende aenschijn goedt,
 Vloeyt alle ghenuchte en vreuchden soet,
 Dus louen sy hem aendachtich,
 Sy hebben oock vreucht en melodije
 Te aenschouwen die schoone vriendinne,
 Maria Godts moeder en maghet blijje,
 Die hemelsche Coninginne,
 Die neghen chooren der Enghelen ient,

Die schoonheyt der hemelen excellent,
 Dit verheucht haer hert en sinne.
 Haer vreucht die is onsprekelijk,
 Die haer nu is ghegeuen,
 Om dat sy weten sekerlijck,
 Dat haer namen zijn gheschreuen,
 In het boeck des leuens reyn onbevleckt,
 Dat maeckt haer vreuchden gheheel perfectt,
 Dat sy eeuwich daer sullen leuen.
 Daer en is gheen droefheyt oft verdriet,
 Gheen lijden en mach haer crencken,
 Maer wat daer is, dat en weetmen niet,
 Gheen hert en cant bedencken,
 Die schoonheyt van dese nieuwe stadt,
 Met al haer glorie vreucht en schat,
 Sal Godt sijn dienaren schencken.
 Ghy edele Christianen fier,
 Wilt dit doch wel versinnen,
 En wilt die werelt versmaden hier,
 Om dese stadt te winnen,
 Noyt menschen tonghe en heuet verbreyt,
 Wat glorie onsen Heere heeft bereyt,
 Die hem te recht beminnen.
 Ghy Princen en Princerssen fijn,
 Nae dese stadt wilt haken,
 Laet die dinghen die daer beneden zijn,
 En dat bouen is wilt smaken,
 Hier neerstelijck op v leuen let,
 Want soo wat met sonden is besmet,
 En sal dees stadt niet ghenaken.

Noch een gheestelijck Liedeken, van het nieu Jerusalem, op de wijze: Ghepeys ghepeys en ghy doet my versuchten.

Coninck triumphant, hoe lustich ist om wesen,
 Daer ghy wort ghepresen in v hemelsche stadt,
 Na dat heylich lant, haect mijn ziel mits desen,
 Heere wtgelesen, wilt my namaels gunnen dat,
 Dat ick mach singhen en louen,
 Int nieu Jerusalem bouen.

O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Bruydegom eerbaer, hoe lange salt noch dralen
 Eer ghy my sult halen, int nieu Jerusalem,
 In v stadt voorwaer, daer vreucht is sonder falen,
 Door v clare stralen, en lieffelijcke stem,
 Soo is haer groote vreucht waerachtich,
 Voor haer die daer singhen eendrachtich,
 O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Wie sou die vreucht, oft blijschap connen schrijuen
 Die sy daer bedrijuen, in Sion dat soete pleyn,
 Want zy zijn verheucht, om dat sy moghen blijuen,
 Eeuwelijc aenclijuen, het lam Godts suyver en reyn,
 Dat claerder is dan duysent sonnen,
 Wie sou zijn claerheyt spreken connen,
 O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Die borghers bequaem, van dese stadt vol vreden,
 Met alle vrolijckheden soo worden sy versaedt,
 Om Christus naem hebben sy veel gheleden,
 Die blijschap hier beneden, hebben zy geheel versmaet
 Van haren arbeyt zy nu rusten,
 En singhen soet met groote lusten,
 O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Daer sietmen certeyn die schoon Engelsche scharen,
 Die Godts lof verclaren, met grooter weerdicheyt,
 Alle die zielen reyn, Godts heyliche dienaren,
 Louen sonder beswaren, zijn hooghe Maiesteyt,
 Hoe soet en lieffelijck ist om hooren,
 Het singhen in die hemelsche Chooren,
 O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Siet den duysteren nacht, en sal daer niet floreren,
 Maer altijdt triumpheren, het licht blijnckende schoon
 Het licht groot van cracht, waer in sy glorieren,
 Sietmen descenderen, vloeyende uyt den throon,
 Sy en behoeuen son noch mane,
 Noch eenicht licht by haer te stane,
 O Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Wat vrucht men daer hantiert, wie salt hier mogen leeren,
 Hoe die dienaers eeren, hem die ons heeft ghesticht,
 Want zy zijn verciert, met puere witte cleeren,
 Van den Heer der Heeren, ontfanghen sy haer licht,

Sy zijn vervult met melodije,
 En singhen soet met herten blijde,
 O Bruydegom fijn, lof moet v' altijd zijn.
 Wilt die werelt hier, met haer boosheyt verwinnen,
 En v' quade sinnen, ghy sult wesen seer verheucht,
 En uyt liefden fier, wilt Godt den Heer beminnen,
 Inden Hemel binnen, sult ghy hebben dese vreucht,
 Bemint die deucht in alle dinghen,
 Soo sult ghy daer met vreuchden singhen,
 O Bruydegom fijn, lof moet v' altijdt zijn.
 Princen cleyn en groot, na dese stadt wilt haken,
 Bidden ende waken, op dese manieren let,
 Laet die werelt snoot, dat bouen is wilt smaken,
 Sult ghy daer gheraken, ghy moet wesen sonder smet
 Broeders en susters generale,
 Singht desen lofsangh' altemale,
 O Bruydegom fijn, lof moet v' altijdt zijn.

Een nieu Geestelijck Liedeken, van danckbaerheyt, Op de wijze: Allemande Amoureux.

Slet ic moet v' louen, mijn Bruydegom gepresen,
 Geloof moet gy wesen, mijn Heer en Godt almachtich
 Die daer woonde hier bouen, v' heb ick wtghelesen,
 In my is gheresen, v' zoete liefde crachtich,
 Om v' sal ick versmaen, die Werelt heel afgaen,
 O Heer wilt my bystaen, laet my grati ontfaen,
 Dat ick mach verwinnen,
 Hier mijn quade sinnen,
 V' alleen beminnen,
 Mijn Bruydegom fijn, lof moet v' altoos zijn.
 V' heb ick vercoren, voor mijn Bruydegom reyne,
 Doodt in my certeyne, alle quade wellusten,
 Wilt in my versmooren, die zonden groot en cleyne,
 Dat ghy moocht alleyne, hier in mijn herte rusten,
 Want ghy zijt mijn vreucht, die my geheel verheucht
 Mijn teere ionge ieucht, wilt trecken totter deucht
 Dat ick mach behaghen,
 V' tot allen daghen,
 In mijn herte draghen,
 Mijn Bruydegom fijn, lof moet v' altijdt zijn.

V mach ick wel prijsen, met lof en eer bequame,
 Bruydegom eersame, ghy zijt van grooter weerden,
 Lof zal ick bewijsen uwen heylighen name,
 Mijn ziel en lichame, louen v op der eerden,
 Hier toe ben ick verweckt, door v liefde perfeckt,
 Maeckt my reyn onbevleckt, mijn herte tot v treckt
 Dat ick mach belijden,
 V tot allen tijden,
 Hier ghebenedijden,
 Mijn Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Lof sal ick v singhen, met die Enghelsche scharen,
 Die v lof verclaren altijdt met grooter eeren,
 Alle aerdsche dinghen, die sal ick laten varen,
 Wilt my openbaren, die rechte deuchden leeren,
 Van alle ydel stof, keert doch mijn ooghen of,
 Dat ick mach singhen lof, in v schoon Hemels hof,
 Daer sy sonder flouwen,
 Mannen ende vrouwen,
 V schoonheyt aenschouwen,
 Mijn Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.
 Eeuwich zijt ghy Heer, Prince seer hooch verheuen
 Eeuwich sult ghy leuen, in uwen troon regneren,
 V sy lof end' eere, en hoocheydt toegheschreuen,
 Lof sal ick v geuen, altijdt sonder cessen,
 Ghy zijt der maechden *croon*, haer vreucht en ooc haer loon,
 Die nieuwen lofsang schoon, singen in s'hemels troon
 Daer sy sullen blijuen,
 Soete vreucht bedrijuen,
 V alleen aenclijuen,
 Mijn Bruydegom fijn, lof moet v altijdt zijn.

**Een nieu Gheestelijck Liedeken, Op de wijse: O edel ziel wilt
 aenmercken, oft: Ter eeren willen wy singhen, die heylighe
 Triniteyt.**

DOet op mijn lippen o Heere,
 Mijnen mondt vercondighen sal,
 V lof hoocheyt en eere,
 Hier beneden int aerdsche dal.
 Maeckt mijn tonghe bequame,
 Mijn herte van sonden reyn,

Ghy zijt mijn lief eersame,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 O Sone Godts eeuwich geboren,
 Vanden Vader ghebenedijt,
 V heb ick wtuercoren.
 Want ghy mijn Bruydegom zijt,
 Die ick begeer te minnen,
 Hier in dit aertsche pleyn,
 O soete gast van binnen,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Ghy hebt my edel geschapen,
 Na v eyghen figure ghemaect,
 Hierom en mach ick niet slapen,
 Als die vyf dwase Maechdekens naeckt,
 Mijn lampe wilt vercierren,
 Met Olie der liefden fijn,
 O Bruydegom goedertieren,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Lof moet v altoos wesen,
 Mijn Bruydegom excellent,
 Door v ben ick ghenesen,
 Van die eeuwighe helsche torment,
 Die my sochten te vernielen,
 Hebt ghy verwonnen fijn,
 O soeten gast der sielen,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Ghy zijt mijn vreucht inwendich,
 Een trooster in mijn verdriet,
 Want ick ben seer ellendich,
 Van my seluen en heb ick niet,
 Dan cranckheyt en misdaden,
 Vervult met der sonden fenijn,
 Maer ghy zijt vol ghenaden,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Ghy zijt wt uwen troone,
 Wt liefden neder gedaelt,
 Ghy quaemt seluer in persoone,
 Haer soecken die waren ghedwaelt,
 Het Schaepken dat was verloren
 Hier in des Werelt Woestijn,

Dat hebt ghy ghebracht te voren,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Wel drijendertich Jaren,
 Met pijn en grooten arbeyt,
 Soo socht ghy die sondaren,
 Te brenghen tot salicheyt,
 Ten lesten zijt ghy ghestoruen,
 Die doot voor ons alle ghemeyn,
 Pardoen hebt ghy ons verworuen,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Hierom zijt ghy verheuen,
 Van Godt uwen Vader eerbaer,
 Eenen naem is v gegheuen,
 Seer heylich en edel voorwaer,
 Groot bouen alle namen,
 Na Paulus clare doctrijn,
 Die eeren wy te samen,
 Lof moet v eewich zijn.
 V mogen wy hier wel eeren,
 En louen tot aller tijt,
 Ghy zijt een Heer der Heeren,
 Eewich ghebenedijt,
 Die altoos moeten louen,
 Die Hemelsche Gheesten ghemeyn,
 Ghy die daer woont hier bouen,
 Lof moet v eewich zijn.
 Bouen die Cherubinnen,
 Soo is v wooninge saen,
 En oock die Seraphinnen,
 In v tegenwoordicheyt staen,
 Als brandende kolen crachtich,
 Onsteken van v liefde certeyn,
 Sy louen v eendrachtich,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 Die Salige sielen blije,
 Sy hebben soo grooten vreucht,
 Met groter melodije,
 Sijn zy altoos verheucht,
 Om dat zy mogen aenschouwen,
 V schoon blinckende claer aenschijn,

Sy roepen sonder ophouwen,
 Lof moet v eeuwich zijn.
 O Prince van grooter weerden,
 Die daer woont in dat Hemelsche hof,
 Wilt my op deser eerden,
 Vervullen met uwen lof,
 Wilt my van quaet bedwingen,
 O Hemelsche medecijn,
 Dat ick altoos mach singen,
 Lof moet v eeuwich zijn.

Een nieu geestelijck Liedeken, van danckbaerheit, daermen alle creatueren mede roept, dat zy Godt souden ghebenedijden en louen den Heere, Op de wijze: Hoort toe ghy dochterkens gratieux.

GHebenedijt den Heere soet,
 Alle ghy wercker des Heeren,
 Voorwaer hy is ongemeten goet,
 Hierom so wilt hem altoos eeren,
 Wilt zijnen name met lof vermeereren,
 Die door zijn crachte gheschapen heeft,
 Hemel en aerde en al dat daer in leeft.
 Ghy Engelen des Heeren bly,
 Ghebenedijt den Heer gepresen,
 Allen Godts gheesten met melody,
 Looft uwen schepper wtgelesen,
 Alle ghy wateren die zijn mits desen,
 Bouen die Hemelen soo Daudid seyt,
 Looft Godt nu en tot inder eeuwicheyt.
 Ghy Hemelen, ghebenedijt
 Hem die ghy niet en cont omvangen,
 Ghy Son en Mane zijn lof belijt,
 Daer ghy Sterren singt hem lofsangen,
 Die v regeert door zijn Maiesteyt,
 Looft hem nu en tot inder eewicheyt.
 Ghy licht en duysternisse fijn,
 Ghebenedijt den Heer gestadich,
 Alle ghy wolcken van claren schijn,
 Looft Godt met lofsangen onuersadich,

Ghy nacht en dach prijst hem, hy is genadich,
 Die tusschen v setten groot onderscheyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt.
 Ghy vorst en conde ghy sneeu en, ys,
 Ghebenedijt den Heer almachtich,
 Ghy rijm en dauwe gheeft hem oock prijs,
 Die v geschapen heeft waerachtich,
 Ghy wint en regen looft hem eerdrachtich,
 Die v opder aerden seer groot verspreyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt.
 Ghebenedijt hem ghy hitte en vier,
 Die door zijn cracht v doet rijsen,
 Coude en wermte na v manier,
 Wilt uwen schepper eer bewijsen,
 Winter en Somer wilt hem altoos prijsen,
 Die velden en boomen met groene becleyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt.
 Ghy aerde en al dat daer in groeyt,
 Wilt oock den Heer gebenedijen,
 Cruyden en bloemen die schoone bloeyt,
 Looft Godt den Heer tot allen tijen,
 Vruchten der aerden wilt zijn eer belijen,
 Die v heeft geschapen tot ons profeyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt,
 Ghy Zee en alle dat daer in leeft,
 Ghebenedijt den Heer idoone,
 Alle Fonteynen en vloyen gheeft,
 Hem lof, die daer woont inden troone,
 Israel singt hem lofsangen schoone,
 Die v wt Egipten lant heeft geleyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt.
 Cruypende dieren en beesten ient,
 Ghebenedijt den Heer verheuen,
 Alle ghy vogelen onder t'firmament,
 Eert hem die onderhoud v leuen,
 Ghy kinderen der menschen wilt hem lof gheuen,
 Die het eeuwige leuen voor v heeft bereyt,
 Looft hem nu en tot inder eeuwicheyt.
 Alle ghy Priesters des Heeren soet,
 Ghebenedijt den Heer certeyne,

Alle Godts knechten en dienaers goet,
 Wilt hem oock louen alle ghemeyne,
 En ghy ootmoedighe van herten reyne,
 Die de hoochte plaetse v toe heeft gheseyt,
 Looft hem nu en tot inder eewicheyt.
 Ghebenedijt Anania snel,
 Den Heere die daer woont hier bouen,
 Azaria en oock Misael,
 Met lofsang wilt hem altoos louen,
 Die v bewaert heeft inden heeten ouen,
 Die ons sal vergelden alle arbeyt,
 Looft hem nu en tot inder eewicheyt.
 Wy ghebenedijen in dit foreest,
 V Heere onsen Godt en Vader,
 V Sone en den Heyligen Gheest,
 Die louen wy oock allegader,
 Want ghy ons Godt zijt en druckx ontlader,
 O eewige Heylige Triniteyt,
 V louen wy tot inder eewicheyt.

Een nieu vrolijk tafel-liedecken, op de wijze: Weest nu verheucht ghy ionge ieucht, Met vrolijkke maniere.

LAet ons den Heer met lof en eer,
 Van zijn weldaden prijsen,
 Hy sal ons meer tot elcken keer,
 Door zijn genade spijsen,
 Danckbaer laet ons dan wesen,
 En louen hem van desen,
 Die ons versaet niet en verlaet,
 Hy moet wel zijn gepresen.
 Hem louen wy met melody,
 Den Vader Godt almachtich,
 Hy maectt ons bly van sonden vry,
 Door zijn genade crachtich,
 Want hy is onsen Vader,
 Ons Godt en druckx ontlader,
 Sijn milde hant seer triumphant,
 Die voet ons allegader.
 Met lofsang fier soo laet ons hier,

Den Sone Godts oock louen,
 Seer goedertier is zijn manier,
 Hy quam voor ons van bouen,
 Hier in dit aertsche pleyne,
 Om ons te maken reyne,
 Van sonden al in dat aertsche dal,
 Louen wy hem ghemeyne,
 Minste en meest in dese feest,
 Laet ons oock glorie geuen,
 In dit foreest den heyiligen Gheest,
 Hy troost ons in dit leuen,
 Sijn vriendelijcke stralen,
 Die laet hy in ons dalen,
 Sijn liefde ient seer excellent,
 Vryt ons van alle qualen.
 Lof moet hem zijn den Coninck fijn,
 Die ons nu altesamen,
 Met cost en wijn op dit termijn,
 Gheuoet heeft naert betamen,
 Hem louen wy gestadich,
 Met lofsang onuersadich,
 Die voetsel geeft al dat daer leeft,
 Die wil ons zijn genadich.
 Hem sy oock prijs den weert seer wijs,
 Die dit heeft laten coken,
 Want dranc noch spijs nae mijn advijs,
 En heeft ons niet ontbroken,
 Bewaert heeft hy zijn eere,
 Daerom dancken wy seere,
 Den weert getrou en oock zijn vrouw,
 Gheuen wy prijs en eere.
 Princen ghemeyn die hier nu zijn,
 Laet ons by eene blijuen,
 Al is certeyn t'geselschap cleyn,
 Wy sullen noch vreucht bedrijuen,
 Met vrolijcke manieren,
 Den gheest met vreucht vercierien,
 Dus neemt het glas en drinckt eens ras,
 Wy sullen noch vreucht hantieren.

**Noch een ander nieuw tafel-liedeken, vanden edelen coelen wijn,
Op de wijze: Hoort toe ghy Venus dieren, wilt my helpen treuren.**

TOt vreuchden wilt ontspringhen,
 Weest bly ghy droeue naci,
 En wilt nu vrolijck singhen,
 Met soete Jubilaci,
 Want nu den tijt en spazi,
 Dunckt my bequame zijn,
 Wy krijgen recreaci,
 Door den edelen coelen wijn.
 Den wijn is goet en crachtich,
 Men moet hem dier betalen,
 Cooplieden rijck en machtich,
 Doen hem van verre halen,
 Men drinckt hem sonder falen,
 Wt gelas oft cristelij,
 Wt coppen oft wt schalen,
 O den edelen coelen wijn.
 Hierom soo wilt bemercken,
 Wat dat den wijn can maken,
 Miraculeus van wercken,
 Is hy in vele saken,
 Die hem te recht ghenaken,
 Sijn reuck is medecijn,
 Wel haer die mogen smaken,
 O den edelen coelen wijn.
 Di seer out sijn van daghen,
 Die maeckt hy ionck van iaren,
 Die altoos kermen en claghen,
 Doet hy vreucht openbaren,
 Die vreckich zijn in sparen,
 Die maeckt hy milt en fijn,
 Dit comt al door den claren,
 Edelen rinschen coelen wijn,
 Die stommen die hen drincken,
 Die doet hy praten en singhen,
 Die creupel en manck gaen hincken,
 Hy doet haer dansen en springen,

Die arme in alle dinghen,
 Sijn rijck op dat termijn,
 Van cleeren gelt en ringen,
 Door den edelen coelen wijn.
 Die sotste vanden lande,
 Die maectt hy wijs als Heeren,
 Die plomp zijn van verstande,
 Die can hy lichtelijck leeren,
 Haer sprake doet hy verkeeren,
 In Fransoys Spaens oft Latijn,
 Dus hout hem wel in eeren,
 O den edelen coelen wijn.
 Die wijse maectt hy dwasen,
 Soo groot is hy van crachten,
 Die altoos volle gelasen,
 En groote schalen wachten,
 Sy vallen in slooten en grachten,
 In modder soo dick als bryn,
 Dan hoortmen groote clachten,
 Vanden edelen coelen wijn.
 Nochtans wort hy ghepresen,
 Vanden mannen eersame,
 Die vroukens wtgelesen,
 Is hy oock aenghename,
 Wanneer sy liggen in crame,
 Al achter de gordijn,
 Dan is haer seer bequame,
 O den edelen coelen wijn.
 Dus vrienden altemale,
 Aensiet den coelen wijn blincken,
 Drinckt vry een volle schale,
 Hy sal wel nederwaert sincken,
 V keelken dat sal clincken,
 Om te singhen een Liedeken fijn,
 Met vreuchden moetmen drincken,
 O den edelen coelen Wijn.
 Laet ons den Prince louen,
 die Noe eerst openbaerden,
 Wt den Hemel van bouen,
 Hoe dat hy die wijngaerden,

Sou planten inder aerden,
 Tegen der sonnen schijn,
 Dus hout hem wel in waerden,
 O den edelen coelen wijn.

**Een nieu Liedeken, vande glorieuse Maghet Maria, op de wijze:
 Aenhoort ghy Venus dieren, Wil my helpen treuren.**

UVt Jesse is ghesproten,
 Een suyuer bloeme crachtich,
 Met gratie ouergoten,
 Van Godt den Heere almachtich,
 Sy was belooft waerachtich,
 Al voor de oude wet,
 Wy eeren haer eendrachtich,
 Dat wit roosken sonder smet.
 D'wit roosken dat ick meyne,
 Is sonder smet gheboren,
 Dat is die Maghet reyne,
 Maria wtvercoren,
 Aensiet der sonden doren,
 En heeft haer niet ghelet,
 Sy doet ons vreucht orboren,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Sy is een bloem der bloemen,
 Dees witte roos eersame,
 Seer lieffelijck om noemen,
 Is haren soeten name,
 Maria sonder blame,
 Een maecht der maechden net,
 Wy eeren haer bequame,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Dees schoone witte roose,
 Vervult met vrolijkheden,
 Met een Engelsche voose,
 Groet haer in dese steden,
 T'serpent heeft sy vertreden,
 Sijn hoofd geheel verplet,
 Wy eeren haer met reden,
 Dat wit roosken sonder smet.

Inden hof der wellusten,
 Daer staet sy schoon verheuen,
 Daer sal sy altoos rusten,
 Eeuwich in vreuchden leuen,
 Soeten geur can sy gheuen,
 Als mir en balsem vet,
 Dit is van haer gheschreuen,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Seer schoon is sy int bloeyen,
 Dees witte roos ontloken,
 Vreucht sietmen wt haer vloeyen,
 Die niemant en can croken,
 Als Nardus geeft zy roken,
 In des Conincx salet,
 Deucht wort van haer ghesproken,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Seer claer in s'hemels troone,
 Is sy tot ons versoecken,
 Claer als die sonne, schoone,
 De Maen onder haer voeten,
 Dat sy ons sou ontmoeten,
 Als wy zijn int percket,
 Hier om ist dat wy groeten,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Siet wy witte rosieren,
 Prijzen met soeter talen,
 Met saligher manieren,
 Dees witte roose loyale,
 Wy hebben principale,
 Voor ons aduys ghestelt,
 Al hier tot Roosendale,
 Dat wit roosken sonder smet.
 Want zy is ons Princersse,
 Dees witte roose ghepresen,
 En oock ons Matronersse,
 Suyuerlijck wtghelesen,
 Op dat dees bloem midts desen,
 In haer deuoot ghebet,
 Ons sou ghedachtich wesen,
 Dat wit Roosken sonder smet.

Noch een ander nieu Liedeken, op de wijze, Het waren neghen soldaten, sy waren vroeck opghestaen.

CHristus ons Heer en leuen,
 Sprack een parabole fijn,
 Van twee persoonen verheuen,
 By Lucas staghet gheschreuen,
 Hoe zy gevaren zijn.
 Den eenen was seer rijcke,
 Die daghelijcx lackerlijck adt,
 Ghecleet met purper en seyde,
 Hy leefden weeldich en rijcke,
 Van zijn rijckdom en schat.
 Den anderen nae d'woort des Heeren,
 Was een bedelaer wel befaemt,
 Hy was vol sweiren en seeren,
 Cranck arm en naect van cleeren,
 Lazarus was hy ghenaeamt.
 Desen die sat certeyne,
 Voor den Rijckemans dore, siet,
 Hy bat om die brockens cleyne,
 Van des Rijckemans tafel reyne,
 Maer niemant en gaf hem iet.
 Gheenen troost heeft hy gevonden,
 Van desen rijcken dwaes,
 Daerom soo quamen die honden,
 Sy lachten sijn sweiren en wonden,
 Dat was hier zijn solaes.
 Lazarus hoort mijn ghewagen,
 Is ellendich gestoruen de doot,
 Van dees droefheynt is hy ontslaghen,
 Sijn ziel is met vreuchden ghedragen,
 Van de Enghelen in Abrahams schoot.
 Den rijcken hoort mijn vertellen,
 Is oock ghestoruen de doot,
 Hy is van des Duyvels gesellen,
 Begraven inder hellen,
 In veel tormenten groot.
 Als hy was in tormenten,

Hy hief op zijn ooghen en sach,
 Van verde Lazarus rusten,
 In Abrahams schoot met lusten,
 Hy riep met groot gheclach.

Rijckeman.

Vader Abraham wilt my ontfermen,
 Ick ben in swaer torment,
 Nu roep ick als den armen,
 Ick bid met suchten en karmen,
 Dat ghy Lazarus tot my sent.
 Dat hy toch wil wtsteken,
 Int water zijn vingher teer,
 Mocht ick een dropken gevoelen,
 Mijn tonge daer me te coelen,
 Sy wort ghepijnicht seer.

Abraham.

Ghedenckt o soon v leuen,
 Ghy hadt goet en Lazarus quaet,
 Nu wort ghy ghepijnicht midts desen,
 En Lazarus wtghelesen,
 Heeft troost tot zijnder baet.
 Daer en bouen tusschen ons beyden,
 Is een groot sचेytsel fier,
 Die van hier en mogen daer niet comen,
 Noch die van daer haerder vromen,
 En moghen niet comen hier.

Den Rijckeman.

Sent dan Lazarus bid ick met clachten,
 In mijn Vaders huys eerbaer,
 Dat mijn broeders groot van geslachten,
 Haer wijselijck moghen wachten,
 Voor dees tormenten swaer,

Abraham.

V broeders seer hooch gheseten,
 Willen sy de waerheyt verstaen,
 Sy hebben Moyses en die Propheten,
 Die haer Godts wet laten weten,
 Laet haer die hooren aen.

Den Rijckeman.

Neen Vader Abraham vercoren,

Stont daer een vander doot op coen,
 Mijn Broeders zeer hooch gheboren,
 Sy souden hem waerlijck hooren,
 En Penitentie doen.

Abraham.

En willen zy niet ghelooouen,
 Propheten en Moyses saen,
 Al waert dat daer een opstonde,
 Vander doot soo ick vermonde,
 Sy souden hem oock versmaen.
 Den rijckdom rechtveerdich vercregen,
 En is in hem seluen niet quaet
 Maer int misbruycken en vreckich plegen,
 Daer in is de sonde gheleghen,
 Soo ghy hier wel verstaet.

Een nieu Geestelijck Liedeken, op de wijze: Jeucht en deucht mijn hert verheucht.

HOort toe ghy Adams kinderen fier,
 Weest Godts dienaeren en knapen,
 Wilt neerstelijck aenmercken hier,
 Waer toe ghy zijt gheschapien,
 In dese bedroefde werelt snoot,
 Sijt ghy ghecomen naeckt en bloot,
 O mensch bedenckt toch dit altijt,
 Waer toe dat ghy gheschapien zijt.
 Godt schiep den mensch onsterffelijck,
 Int Paradijs der vreuchden,
 Seer doorluchtich met wijsheyt rijck,
 Verciert met alle deuchden,
 Doen was den mensch geheel perfectt,
 Een spiegel Godts reyn onbeuleckt,
 O mensch bedenckt doch dit altijt,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zijt.
 V weerdicheyt te rechte smaectt,
 Ghy edel creature,
 Godt heeft v na zijn beelt ghemaectt,
 Nae zijn eygen figure,
 Daer toe een redelijck verstant,
 Heeft Godt den Heer in v geplant,

O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zyt.
 Siet waert toe dat ghy zijt ghebout.
 Van den Schepper hier bouen,
 Om dat ghy hem beminnen sout,
 Dienen dancken en louen,
 Om namaels met hem eeuwelijck,
 Te rusten in zijn Hemelrijck,
 O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zijt.
 V edel siel is eenen troon,
 Een stadt Godts vol wellusten,
 Daer den hemelschen Coninck schoon,
 Hier in begeirt te rusten,
 V lichaem is eenen Tempel reyn,
 Van den heylighen Gheest certeyn,
 O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zijt.
 Wat minder dan die Engelen soet,
 Zijt ghy nae Davids leere,
 Gheschapien vanden Heere goet,
 Ghecroont met glorie en eere,
 Van alle dinck int aertsche velt,
 Heeft Godt den mensch een heer gestelt
 O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zijt.
 O mensch v weerdicheyt bekennt,
 Wilt in sonden niet slapen,
 Den Hemel met het firmament,
 Heeft Godt voor v geschapien,
 Die sonne en die mane claer,
 Sijn lichters van den mensch eerbaer,
 O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapien zijt.
 Hoe veel vruchten voetsel ghetrou,
 Heeft Godt den mensch gegeuen,
 Om dat hy die gebruycken sou,
 Met danckbaerheyt verheuen,
 Wat Godt geschapien heeft certeyn,
 Is tot profijt der menschen reyn,

O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapen zijt.
 O mensch den Prince glori geeft,
 Die alle creatueren,
 Tot uwen dienst geschapen heeft,
 Looft hem tot allen uren,
 V Heer v Godt v schepper danckt,
 Daer ghy soo veel goets af ontfanckt,
 O mensch bedenckt toch dit altijd,
 Hoe weerdich ghy gheschapen zijt.

**Een nieu vrolijck Liedeken, Tot lof en prijs van alle deuchdelijcke,
 Godtvruchtighe, eerbare Vrouwen, op de wijze: Den tijt is hier,
 datmen sal vrolijck wesen.**

SAlomon die prijst, een goede Vrou eersame,
 Want wt haer soo rijst, alle solaes en vreucht,
 Daer sy mede spijst *den man* seer wel bequame,
 Als sy *hen* bewijst reyn liefde met haer deucht,
 Door haer soete sprake, maeckt sy *den man* verheucht,
 Haer vrolijcke manieren goet,
 Zijn bouen violieren soet,
 Den man sy vreucht hantieren doet,
 Door haer suyuer ieucht.
 Ghehoorsaem en goet, is een gheschickte vrouwe,
 Sy eert haren man soet, als Sara Abraham,
 Eerbaer wijs en vroet, als Rebecca getrouwe,
 Die Isaek metter spoet voor zijn huysvrouwe nam,
 Schamel en onnosel als Rachel van rijcken stam,
 Daer Jacob veertien iaren lanck,
 Om diende sonder beswaren cranck,
 Hy voerdense wech met haren danck,
 Van zijnen Oom Labam.
 Int boeck Esdras daer, wort hoochlijck gepresen,
 Een vrouwe eerbaer, dat sy te bouen gaet,
 In sterckheyte voorwaer, den Coninck wtgelesen,
 Oock den wijn seer claer, soo daer geschreuen staet,
 Want het is gebleken aen Judith metter daet,
 Die vromelijck afgeslaghen heeft,
 Helofernis hoeft vol plagen sneeft,

Dat sy me gedragen heeft,
 In Betulia delicaet.
 Siet Abigael, heeft oock pardoen vercregen,
 Voor haren man fel, daer Daudid op was verstoort,
 Want sy is hem snel, met spijsse gecomen tegen,
 Door haer spreken wel, maeckten sy goet accoort,
 Haer soete wijse woorden, heeft Daudid aengehoort,
 Daerom heeft hy ghebenedijt, Abigael dit seker zijt,
 Haer huysghesin heeft zy bevrijt,
 Van sulcken grooten moort.
 Asswerus seer quaet, meynden de Jootsche natie,
 Geheel Abrahams zaet, op eenen dach te verslaen,
 Door den boosen raet, van Amans informatie,
 Waren desperaet allen die Joden saen,
 Hester die Coninginne quam by Asswerus staen,
 Haer beden hem moveerden wel,
 Sijn gramschap die cesseerden snel,
 Daerom hy ordineerden wel,
 Die Joden vry te gaen.
 Hierom wel aensiet, wat een goey Vrou can maken,
 Droefheyt oft verdriet, wort *van* haer niet vermeert,
 Anders en soeckt zy niet, dan vrede in alle saken,
 Als daer twist geschiet, sy dien ten besten keert,
 Alle haer huysgesinne sy goede seden leert,
 Sy is een Spiegel schoon verciert,
 Door haer deuchden die sy hantiert,
 Door sulcken Vrouw wel ghemaniert,
 Wort eenen man ghe-eert.
 Een costelijck pant is daer een Vrou vol deuchden,
 Bouen een Diamant, Carbonckel oft Jasint,
 Metter liefden bant, hout sy haer man in vreuchden
 Door haer goet verstant, zy zijn gramschap verwint,
 Is hy qualijck te vreden sy maeckt hem wel ghesint,
 Door haer vriendelijck wesen bly,
 Haer goetheyt wtgelesen vry,
 Wort zy te recht gepresen bly,
 Van haren man bemint.
 Prince Idoon, hebt ghy een Vrou verheuen,
 Van deuchden schoon, wilt haer beminnen dan,
 Paulus in persoon, heeft haer oock prijs gegeuen,

Dat sy is een croon, en glorie van haren man,
 Salich is den minnaer die hier vercrijgen can,
 Een vreuchdelijcke Vrouwe fris,
 Die haren man getrouwe is,
 Certeyn gheen berouwenis,
 Sal hem daer comen van.

**Een nieu Liedeken op de wijze: Hansken is soo fraeyen ghesel,
 Hy salt soo wel verdienen.**

HOut al te samen hant aen hant,
 Ick sal v singhen en leeren,
 Een vrolijk liet seer triumphant,
 Een Ackerman ter eeren.
 Ick sal v leeren soo ick can,
 Met reden claer bewijsen,
 Hoe dat den edelen Ackerman,
 Weerdich is om te prijsen.
 Adam is zijnen pateroon,
 Die aldereerst met rouwen,
 Met spitten en met grauen schoon,
 Die eerde heeft moeten bouwen.
 Sijn ambacht is van grooten prijs,
 Voor Godt seer aengename,
 Gheordineert int Paradijs,
 Al om der sonden blame.
 Sijn neeringe is oprecht en puer,
 Weerdich om te beminnen,
 Want hy int sweet zijns aenschijns suer,
 Sijn broot moet eten en winnen.
 Den goeden Ackerman voorwaer,
 Heeft Godt altoos voor ooghen,
 Om zijn lant te maecken vruchtbaer,
 Sietmen hem altoos pooghen.
 Den Ackerman op Godt betrouwt,
 Als hy het saet gaet saeyen,
 Soo hoopt hy weder menichfout,
 Inden Oost dat te mayen.
 Als zijn vruchten dan schoone staen,
 En beginnen te aeren,
 Soo roept hy Godt den Heere aen,

Dat hijse wil bewaeren.
 Als zijne vruchten dan rijpe zijn,
 Soo danckt hy Godt met deuchden,
 Met groote neersticheyt en pijn,
 Doet hyse in met vreuchden.
 Den Ackerman geen quaet en meent,
 Als hy te merct comt loopen,
 Soot hem den Heere heeft verleent,
 Sal hy zijn graen vercoopen.
 Den Ackerman hoort mijn bediet,
 Hy mach wel zijn verheuen,
 En velden hy zijnen Acker niet,
 Waer souden wy af leuen,
 Den Ackerman seer moe en mat,
 Hy mach wel neerstich planten,
 Hy wort geschoren en gheschat,
 Ghepluckt aen alle canten.
 Hy lijdt soo grooten overlast,
 Meer danmen sou geloouen,
 Daer compt soo menigen vremden gast,
 Die hem dickmaels beroouen.
 Hy wort gheslagen en gequelt,
 Veriaecht van die Soldaten,
 Dickmaels moet hy slapen int velt,
 Sijn huys moet hy verlaeten.
 Oorlof ghy Princen vanden ploech,
 Ghedenckt tot allen tijden,
 Hoe den verduldigen Job hem droech,
 In alle zijn druck en lijden.

Een nieu Bruyloft Liedeken, op de wijze: Den nachtegael sancker met soeter stemmen, Al in een dorenen bosschelken.

HOort altesamen, ick sal v leeren,
 Een nieu reyn suyverlijck liedeken fijn
 Den Bruydegom en sijn Bruyt ter eeren,
 Met alle die gehoude die hier nu zijn,
 Heer Bruydegom en vrou Bruyt gepresen,
 Op v Bruylofts feeste zijn wy versaemt,
 Om dat wy genuchlijck souden wesen,

Met goede manieren soo dat betaemt.
 Wy vieren nu uwen dach met eeren,
 V Bruylofs-feeste met vreuchden delicaet,
 Siet dat ghy leeft na de wet des Heeren,
 In desen Heyligen echten staet.
 Ghy zijt nv in het groot oorden gecomen,
 Godt geue v geluck en salich accoort,
 Dat ghy desen staet nu aen hebt genomen,
 Daer alle staten wt comen voort.
 Het houwelijck is van grooter weerden,
 Een groot Sacrament soo Paulus vertelt,
 Dat Godt den Heer op deser eerden,
 Int Paradijs selue heeft ingestelt.
 In desen staet wilt Godt-vruchtich leuen,
 Met reyne liefde malcanderen bemint,
 Godt sal v zijn benedictie geuen,
 In al v hantering wat ghy begint.
 Vruchtbaer sult ghy wesen, na Dauids beschryven
 Den arbeyt uwer handen als planten van olyven,
 Ghedienstelijck rontom v tafel staen.
 Dan sal v herte van vreuchden bloeyen,
 Als ghy sult aensien v kinderen bequaem,
 Dit doet de liefde int houwelijck groeyen,
 Dat zy zijn twee sielen in een lichaem.
 Siet hoe ghy versaemt zijt onder v beyden,
 Van Godt den Heer by een gepaert,
 Gheen mensche ter werelt en mach v scheidten,
 Dan de bitter doot die niemant en spaert.
 Hierom wilt malcanderen getrou blijven,
 Vreetsamich en vriendelijck in de deucht,
 Twist en kyvagie van v verdriuen,
 Eendrachtige liefde brengt alle vreucht.
 Die haer aldus tot deuchden begeuen,
 Malcanderen beminnen met liefde wijs,
 Sy hebben hier namaels dat eewich leuen,
 Hier opder aerden een paradijs.
 Maer daer discordia wort gevonden,
 Sy doen malcanderen soo grooten gequel,
 Met kyuen en vechten tot allen stonden,

Sy hebben te samen een eeuwige hel.
 Orlof ghy ghehoude wilt hier op dencken,
 Leeft toch Godtvruchtich in deuchden fijn,
 Soo sal v Jesus zijn gratie schencken,
 V water verkeeren in soeten wijn.

Een nieu gheestelijck Amoreus Liedeken, en Refereyn, dat men mach singen en prononceren op een blijde maeltijt, daer geestelijke maechdekens en deuote persoonen present zijn: Het liedeken is op de wijze: Een venus dierken, Dat had ic wtvercoren.

MYn lief van grooter weerden,
 Die moet wel zijn ghepresen,
 Want hy heeft my genesen, van doots fenijn,
 In Hemel noch op eerden,
 En mach geen beter wesen,
 Hem heb ick wtgelesen, int herte mijn,
 Sijn claer aenschijn, zijn liefde fijn,
 Die maecken my soo vrolijck van sinne,
 Want hy is schoon en puere,
 Seer edel van natuere,
 Tis recht dat ic mijn lieueken beminne.

Refereyn.

IEsus Nazareus den maker der bloemen,
 Den Sone van Maria die Maget verheuen,
 Dat is mijn alderliefste die ick geiren hoor noemen,
 Bouen alle minnaers die ter werelt leuen,
 Hem heb ick wt liefden mijn trouwe gegeuen,
 Den Bruydegom mijnder sielen schoon suyuer en reyn,
 Die heb ick vercoren, in mijn herte geschreuen,
 Hem begeer ick te dienen int aertsche pleyn,
 Want hy is de Heere van Hemel en aerde gemeyn,
 Van eewicheyt tot inder eewicheyt zijn machte strect,
 Hy is die alderhoochste en rijkste certeyn,
 Alle creatueren moeten hem wesen subieckt,
 Desen heeft my door zijn goetheyt tot hem verweckt,
 Dat ick hem sou aenhangen met hert en sinne,
 Siet hoe goet dat mijn lief is, die ick beminne.

Liedeken.

Met Hemelsche lofsanghen.

Prijs ick mijn lief eersame, Sijnen heyligen name loof ick certeyn, Van hem heb ick ontfangen, Mijn siele en lichame, Al dat ick heb bequame int aertsche pleyn, Hy is alleyn mijn liefste greyn, Door hem ick alle deuchden beginne, Want hy moet my verstercken, In alle goede wercken, Tis recht dat ick mijn lieueken beminne.

Refereyn.

Tis recht dat ick dickmaels sal ouerdencken, Die liefde en goetheyt van mijn liefken puere, Daer door sal ic *hem* minnen en danckbaerheyt schencken, Dat hy my heeft geschapen na zijn figure, En gemaect soo edelen creatuere, Seer schoon verciert met een redelijck verstant, Mijn herte verheucht hem tot deser ure, Dat my mijn lief heeft gegeuen soo weerdigen pant, Siet hoe veel schoone vruchten heeft mijn lief geplant, Die ick al mach gebruycken tot zijnen prijse, Mijn lief die doet open zijn milde hant, En hy geeft alle beesten en dieren spijsse, Tis recht dat ick mijn lief oock liefde bewijse, Want hy bemint my al waer ick een Keyserinne, Siet hoe goet dat mijn lief is, die ick beminne.

Liedeken.

Edel is hy gheboren, Mijn liefste rijck en machtich, Een Heer der heren crachtich, is hy seer goet, Hy heeft my wtvercoren, Dat weet ick wel waerachtich, Door zijn liefde eendrachtich, die hy my doet, Mijn lief my voet met spijsse soet, Sijn verdiensten zijn tot mijn gewinne, Sijn schatten en tresoren, Gheeft hy voor my te vooren, Tis recht dat ick mijn lieueken beminne.

Refereyn.

Mijn lief is wt den troon des hemels gecomen,

In dit dal der tranen is hy neder ghedaelt, Menschelijcke natuere heeft hy aengenomen, Die groote schult van *Adam* heeft hy voor my betaelt, Als ick arm Schaepken vanden wech was gedwaelt, Mijn lief quam my soecken door doornen en hagen, Met zijn heylige liefde heeft hy my doorstraelt, Om dat ick oock reyn liefde tot hem sou dragen, En dat ick sou leuen na zijn behagen, Hy treckt my, hy leert my, met zijn inspiracie, Al heb ick verdient grote straffe en slaghen, Mijn lief is goertieren hy doet my gracie, Hy is een trooster in mijn tribulacie, Alle vreuch ten salicheyt ick in hem beuinne, Siet hoe goet dat mijn lief is die ick beminne.

Liedeken.

Mijn lief is te aenschouwen, Seer suyuerlijck en schoone, Minnelijck van persooene is hy voorwaer, In die soete Landouwen, Bouen in s'Hemels troone, Daer is mijn liefde croone der Heyligen claer, Mijn lief eerbaer die noot my daer, Tot die soete vreucht te comen inne, Met gheestelijke ciragie, Gheeft hy mijn siel coragie, Tis recht dat ick mijn lieueken beminne.

Refereyn.

Die goetheyt *van* mijn lief en *can* niemant wtspreken, Dat ick hem beminne is recht en reden, Sijn goetheyt en liefde heeft claer gebleken, Als hy die wijnpersse alleen heeft getreden, Och hoe groote smerten heeft mijn lief gheleden, Als hy wert geuangen, geslagen, gebonden, Om dat hy zynen Vader sou stellen te vreden, Soo heeft hy zijn heylich lichaem laten doorwonden, Om dat hy my sou reynigen van alle sonden, Heeft hy wt laten vloeyen zijn heylich bloet root, Wie sal die goetheyt van mijn lief doorgronden, Oft wie sal mogen begrijpen zijn liefde groot, Want hy is voor my ghestoruen de bitter doot,

Alle zijn verdiensten zijn tot mijn winne, Siet hoe goet dat mijn lief is die ick beminne.

Liedeken.

Mijn lief die woont hier bouen,
 In die Hemelsche salen,
 Daer sal hy my oock halen door zijn goey deucht,
 Daer sal ick hem dan louen,
 Beminnen sonder falen,
 En sien zijn clare stralen met groote vreucht,
 Mijn ionge ieucht is seer verheucht,
 Dat ick alle goet in mijn lief vinne,
 Dit doet mijn hert verblijden,
 Ick seg tot allen tijden,
 Tis recht dat ick mijn lieueken beminne.

HIER NAER VOLGHEN DE schoone Gheestelijcke Refereynen.

Refereyn vanden houwelijcken staet.

GHeluckich en Salich is die partuere,
 Wiens Houwelijck begint inde vreese Godts puere,
 Als Abraham en Sara by een zijn versaemt,
 Maer die daer versamen als beesten stuere,
 Alleen om te blusschen haer vleesch en natuere,
 Ouer dese heeft macht den duyuel genaemt,
 Die de seuen mans van Sara ter doot heeft gepraemt,
 Als int boeck Tobie ons staet gheschreuen,
 Heer bruydegom, vrou bruyt dit v niet en betaemt,
 Als Isaack en Rebecka wilt nae Godts wet leuen,
 Siet wat exempel v Tobias sal gheven,
 Dat den Enghel Raphael hem heeft gheleert,
 Eer dat ghy sult v bruyt wt liefden aenleuen,
 Tot waecken en ghebeden v eerstmaels keert,
 Dan sal Godt door v geslachte worden ghe-eert,
 Ghelijckmen van verscheyden inden Beybel beuint,
 Salich ist houwelijck dat met Godt begint.
 Aensiet hoe Tobias en Sara begonden,
 Den houwelijcken staet in Godts vreese bestonden,
 Sy hebben salige kinderen gheprocre-eert,
 Oock Jacob en Rachel na Schrifturens oorconden,

Helcana en Anna hebben gratie gheuonden,
 En Samuel den Prophete gegeneert,
 Dus Heer Bruydegom, vrou bruyt, ist dat ghy begeert,
 Dat Godts benedictie aen v sal beclijuen?
 Siet dat ghy in Godts vreesse perseuereert,
 Soo sult ghy vruchtbaer zijn na Dauds schryuen,
 V kinderen sullen staen als planten van Olijuen,
 Ghedienstich aen v tafel tot uwer baet,
 En ist niet liefelijck voor mannen en wijuen,
 Die alsoo leuen inden houwelijcken staet?
 Tis een eerts Paradijs vol weelden delicaet,
 Daermen hier namaels het eeuwich leuen me wint,
 Salich ist houwelijck dat met Godt begint.
 Ist dat v houwelijck in Godts vreesse geschiet,
 In al v hanteringe na des Heeren bediet,
 Sult ghy geluckich en voorspoedich wesen,
 Godts benedictie sal v vergeten niet,
 Ghelijckmen dagelijckx gebeuren siet,
 Al die wandelen in Godts wet gepresen,
 Heer Bruydegom, vrou bruyt, siet dat ghy desen,
 Houwelijcken staet onderhout, soo Paulus vermelt,
 Want hy is een groot Sacrament wtgelesen,
 Van Godt int aertsch Paradijs ingestelt,
 Ghy die met den bant der liefden by een zyt gewelt,
 Nu een geworden zyt onder v beyden,
 Ghelijck den Apostel Matheus vertelt,
 Gheen mensche ter Werelt en mach v scheyden,
 Begheerdy een vreesamich leuen te leyden,
 Blijft inde liefde die alle dinck verwint,
 Salich ist houwelijck dat met Godt begint.
 Men leest inden *eersten* brief tot *den* *Corinthen* claer,
 Oock totten Ephesien staet openbaer,
 Hoe datmen het houwelijck sal onderhouwen,
 Die Vrouwe sal lief hebben haren man voorwaer,
 Hem onderdanich zijn als Heere eerbaer,
 Om dat den man is het hoofd der vrouwen,
 Den man sal oock liefhebben sonder vercouwen,
 Sijn eygen huysvrouwe en anders gheene,
 Gelijck Christus bemint heeft soomen mach aenschouwen,
 Sijn Heylige Kercke haer makende reene,

Alsoo seyt Paulus sal den man certeene,
 Sijn Huysvrouwe beminnen wt caritaten,
 Want ghy twee nu gheworden zijt eene,
 Door dat Sacrament des Houwelijcx groot bouen maten,
 Daerom sal een mensche vader en moeder verlaten,
 Met een geduerige liefde malcanderen bemint,
 Salich ist houwelijck dat met Godt begint.

Prince.

Heer Bruydegom en Vrou bruyt hier aen sult ghy leeren,
 Op dat v versaminge sy tot Godts eeren,
 Gelijck als kinderen der heyligen na Tobias vermaen,
 Dan sal Jesus v gast zijn den Heer der Heeren,
 Hy sal v water in wijn verkeeren,
 Ghelijck hy in Cana Galileen heeft ghedaen,
 Alsmen vint Joannes int tweede geschreuen staen,
 Daer geschieden die Bruyloft na Godts behagen,
 Begeerdy oock blijschap voor druck te onstaen,
 Hebt Godt voor oogen alle v daghen,
 Twist en tweedrachticheyt wilt van v veriagen,
 Soo sal Godt in v blijuen, en ghy in Godt,
 Hy sal gestadich sorge voor v dragen,
 Ist dat ghy leeft nae zijn heylich ghebot,
 Somma ten lesten dit is het slot,
 Van desen sluyt-regel dit wel versint,
 Salich ist houwelijck dat met Godt begint.

Dit Refereyn machmen prononceren op een gheestelijcke Bruyloft, tot leeringe van een gheestelijcke Dochter.

GHelijck als een Lelie onder den doren,
 Alsoo is mijn vriendinne seyt *den* bruydegom net,
 Onder die dochteren *van* Jerusalem vercoren,
 Hierom ghy bruyt Christi wilt neerstich aenhooren,
 En op die condicie van een Lelie let,
 Aensiet hoe cierateljck datse is geset,
 En sy heeft gemeynlijck ses schoone blaeren,
 Sy beteekent suyuerheyte sonder smet.
 Diemen seer neerstelijck behoort te bewaren,
 Al ist dat die dorens ontrent haer vergaren,
 Men siet haer schoonheyte niet corumperen,
 Alsoo wildy v onder die maechden paren,
 Ghy moet dese suyverheyte obserueren,

Dan sult ghy den nieuwen sanck intoneren,
 Die niemant en mach singhen in s'hemels troone,
 Dan die in desen staet persevereren,
 Ghelijck als een Lelie weest suyuer en schoone.
 Een Lelie die is oock iechdich en groene,
 Eenen soeten reucke die wt haer vloeyt,
 Alsoo is die Suyuerheyt der maechden coene,
 Altoos iechdich fraey int faeysoene,
 Want sy wordt met den Hemelschen dauwe bespoeyt,
 Haren soeten reucke overvloedich groeyt,
 Dat hy daer vervult het Het huys des Heeren,
 Dat is haer deuchdelijcke fame die schoone bloeyt,
 En inder eewicheyt niet en sal keeren,
 Daerom ghy bruyt Christi hier aen moechdy leeren,
 Hoe dat ghy in suyverheyt behoort te leuen,
 En Jesum den Bruydegom gestadich eeren,
 Daer ghy in het getal te zijn geschreuen,
 Die het lam Gods eeren metten nieuwen toone?
 Soo moet al dat besmet van v zijn verdreuen,
 Ghelijck als een Lelie weest suyuer en schoone.
 Aensiet die Lelie dees schoon creatuere,
 Sy is wit en blinkende met schoonheyt verciert,
 Alsoo blinckt die suyverheyt der maechden puere
 Die hier haer vleesch en quade natuere,
 Hebben wyselijck na den Gheest bestiert,
 Haer feesten worden hier opder aerden geviert,
 Die nu inden Hemel zijn in vreuchden voorwaer,
 Sy waren in goede seden zeer wel gemanierd,
 Een Exempel en Spiegel van deuchden eerbaer,
 Och hoe salich is die suyuer onbevleekte schaer,
 Die het Lammeken mogen volgen waer dat het gaet,
 Door alle die Chooren der Engelen claer,
 Sijnen naem in haer voorhoofden geschreuen staet,
 Daerom ghy bruyt Christi bemint metter daet,
 Jesum uwen lieuen Bruydegom idoone,
 Hy sal v Croonen verciere met Hemels ciraet,
 Ghelijck alle een Lelie weest suyuer en schoone,

Prince.

Soo lange als een Lelie noch is gesloten,

Soo en sietmen daer gheen perfeckte schoonheyt aen,
 Maer als die Sonne in haer is gevloten,
 En met haer stralen en wermte doorschoten,
 Dan sietmen haer perfeckte schoonheyt ontfaen,
 Te weten die graenkens die binnen haer staen,
 Ontfangen colore als gout van virtuyten,
 Daermen die vierige liefde by mach verstaen,
 Daer alle deuchden wt moeten spruyten,
 Daerom ghy bruyt Christi wilt v herte ontsluyten,
 Die Sonne der rechtveerdicheyt sal in v dalen,
 V seluen moet ghy steruen en gaen te buyten,
 Dan sult ghy gevoelen haer werme stralen,
 En v bruydegoms liefde met liefde betalen,
 Die v sal gheuen der Maechden croone,
 Hier bouen in die Hemelsche salen,
 Ghelijck als een Lelie weest suyver en schoone.

Een ander Refereyn vande heylighe maghet Maria.

O Maria alderheylichste maecht,
 Vanden beginne, waert ghy *van* Godt vercoren,
 Eer dat ghy in dat lichaem *van* v moeder laecht,
 Heeft de Propheet Ezaïas van v gewaecht,
 Dat wt v Maghet sou worden gheboren,
 Hy die daer heeft ghestilt des Vaders toren,
 O weerdige vrouwe van die Engelsche schaer,
 Door die sonde waren wy eerst verloren,
 Maer nu zijn wy verlost door v vreucht eerbaer,
 Bidt doch voor ons arme sondaren swaer,
 Ghy Coninghinne der hemelen schoone,
 Want ghy zijt bouen die Sonne claer,
 Wie sou wtspreken v excelente Croone,
 Die v is ghegeuen van Godt inden troone,
 Daer ghy zijt regnerende met iubilacien,
 Hier eeren wy v met den Engelschen toone,
 Weest gegroet Maria vol van gracien,
 Weest gegroet gloriose Stadt Godts reyn,
 Ghy dochter van Godt den Vader gepresen,
 Ghy zijt een moeder van zijnen Soon certeyn,
 Een onbevleekte bruyt des heyligen geest alleyn,
 O Maria hoe mocht ghy weerdiger wesen,

Wie isser oyt alsoo van Godt wtgelesen,
 Ghelijck ghy moeder en Maget ghebenedijt,
 Die Sonne der rechveerdicheyt is wt v geresen,
 Christus onsen Heere die ons heeft beurijt,
 O Maria die daer als een Zee-sterre zijt,
 Voor ons die in dese geturbeerde Zee varen,
 Ghy wijst ons die rechte hauen tot ons profijt,
 Ghy bidt uwen Sone om zijn volck te spaeren,
 Om niet te verdrincken in dees groote baeren,
 Als wy dit ouerdencken met contemplacien,
 Soo groeten wy v na des Engels verclaeren,
 Weest gegroet Maria vol van gracien.
 Weest gegroet Sacrarium des heyligen Gheest,
 Ghy weerdige Tempel van Godt den Heere,
 Ghy zijt verheuen wt dit aertsche foreest,
 By uwen Sone in die Hemelsche feest,
 Daer ghy nu leeft en regneert in grooter eere,
 Bidt voor ons arme sondaren teere,
 Heylige Maria Moeder Godts eersaem,
 Want ghy zijt groot by den Coninck tot elcken keere,
 Om voor ons te bidden zijt ghy goet en bequaem,
 Die ghy hebt gedragen in v v heylich lichaem,
 Die en connen die Hemelen niet omvangen,
 Die aerde is vervult van v deuchdelijcke faem,
 Dus roepen wy tot v met groot verlangen,
 Wy suchten, wy schreyen met bedruckte wangen,
 Om dat ghy sout bidden voor ons Christen natien,
 Wy groeten v oock met soete lofsangen,
 Weest gegroet Maria vol van gratien.
 Weest gegroet moeder en maget der maechden ient,
 Onse weerdige gloriose Princersse,
 Ghy hebt hem gesoocht die alle dinck is bekent,
 Die v heeft geschapen en het firmament,
 Die voor ons heeft ghetreden die bitter persse,
 Wy eeren v voor ons Matronersse,
 Want ghy zijt geheel puer suyuer sonder smet,
 Wilt toch voor ons wesen een voorsprakersse,
 By Jesum uwen eenigen Sone net,
 Vercrijcht voor ons door v heylich gebet,
 Dat wy gratie van Godt verweruen,

Ghy die door v saet het Serpent hebt verplet,
 Comt ons te hulpe als wy moeten steruen,
 Op dat die boose geesten ons niet en bederuen,
 Helpt ons verwinnen alle tentatien,
 Soo sullen wy singen inde Hemelsche eruen,
 Weest gegroet Maria vol van gratien,

Refereyn.

IN Godt laet ons vrolijck van herten wesen,
 En singen Alleluya cleyn en groot,
 Om dat onsen Heere als nu is verresen,
 Het Lam heeft die Schapen verlost en genesen,
 Die den wolf hadt gebeten gequets totter doot,
 Hy die door zijn eygen bloet was geverft root,
 Heeft nv een lichaem claerder dan duysent Sonnen,
 Al hinck hy voor ons aen het Cruys naeckt en bloot,
 Hy is den Leeuw van Juda die daer heeft verwonnen,
 Hem door wiens nijdicheyt ons doot was begonnen,
 Is nu als den grooten Goliad verslegen,
 Wie sou die victorie wtspreken connen,
 Die dit suyver Lammeken ons heeft vercregen,
 Daerom en moet zijn eere niet zijn verswegen,
 Laet ons hem bewijsen hoocheyt en glorie,
 Want dit is den sanck die de Engelen plegen,
 Lof zy het Lam Godts van zijn victorie.
 Dit Lam mogen wy wel gebenedijen,
 Siet dit is den dach die Godt heeft gemaect,
 Laet ons in hem verheugen en oock verblijen,
 Met Daud die goetheyt ons Heeren belijen,
 Want ons nv die eeuwige salicheyt naeckt,
 Door dit onnoosel Lam dat die doot heeft gesmaect,
 Is die dore des Hemels nu open ghegaen,
 Godts toorne en gramschap die op ons heeft geblaect,
 Is door het bloet van dit Lam geheel wt gedwaen,
 Dit is het lam dat den boeck heeft open ghedaen,
 Met zijn seuen segels ontbonden,
 Dit is het warachtich Lam naer Joannes vermaen,
 Dat daer geheel wech neemt der werelt sonden,
 Wy zijn ghenesen door zijn smerten en wonden,
 Hierom moet zijnen lof zijn in ons memorie,

Laet ons hem louen en segghen tot allen stonden
 Lof sy het Lam Godts van zijn victorie.
 Victorieus is dit waerachtich Lam puere,
 Dat voor ons is geoffert op den goeden Vrijdach,
 Waer af het oude Paeschlam was een figuere,
 Die is nv verresen naer die schriftuere,
 Hy en sal niet meer steruen naer Paulus gewach,
 Hy heeft ons verlost van dat eeuwich geclach,
 Daer Adam en Eua ons toe hadden gebracht,
 Dus laet ons hem louen sonder verdrach,
 Van die groote victorie die hy heeft gewracht,
 Hy heeft verwonnen door zijn eygen cracht,
 Die poorten en grendels der hellen doen breken,
 Die hem lange in duysternis hadden verwacht,
 Heeft hy verlicht, met claerheyt ontsteken,
 Dat hy by een Lammeken sou worden gheleken,
 Was alsoo voorsien in Godts consistorie,
 Dus laet ons met vrolijcke herten wtspreken,
 Lof sy het Lam Godts, van zijn victorie.

Prince.

O Prins Lam Godts onsen Aduocaet,
 V moeten alle salighe gheesten louen,
 En waert ghy niet geoffert vande Joden quaet,
 Voor ons stinckende sonden en Adams misdaet,
 Wy waren inder eewicheyt inden brandenden Ouen,
 Daermen niet en hoort dan suchten en claghen,
 Maer ghy door v goetheyt zijt gecomen van bouen,
 En hebt alle ons cranckheyt op v ghedragen,
 Ghy zijt voor ons bespogen, gegeesselt, geslagen,
 Als een onnoosel Lam totter doot gheleyt,
 Ghy hebt alle versmaetheyt om ons verdragen,
 Ghy hebt ons die eeuwige glorie bereyt,
 Daer ghy nv leeft en regneert in v maiesteyt,
 In die eewige en beuleckte ciborie,
 V louen wy ende singhen inder eewicheyt,
 Lof sy het Lam Godts, van zijn victorie.

REFEREYN.

Die droefden des doots hebben my omvaen,
 Als ick ouerdencke mijn groote sonden,

Mijn boosheden zijn mijn hoofd te bouen gegaen,
 Ick en derf mijn oogen niet ten Hemel slaen,
 Vanden moortpriem des doots soo *ben* ic vol wonden,
 Den duyuel heeft my alsoo vast ghebonden,
 Hy wilt my met desperatie versmachten,
 Want ick ben schuldich tien duysent ponden,
 Om die te betalen en ben ick niet van machte,
 Nochtans en sal ick Caim oft Judas niet slachten,
 Door cleyngoedicheyt in mijn sonden versmooren,
 Maer ic sal my tot Godt keeren met *ganscher* crachten,
 Vast betrouwen op zijn genade vercoren,
 O Godt die daer gesocht hebt dat daer was verloren,
 Aensiet toch mijn sieckte, ick ben vol fenijs,
 Ick roepe ootmoedich met den blinden geboren,
 O Jesu dauids Soon ontfermt v mijns.
 Ontfermt v ouer my arm sondaer,
 Naer de menichfuldicheyt van uwer ghenaden,
 Want mijn sonden zijn groot menichvuldich en swaer,
 Ghelijck het sant aen den oever der Zee voorwaer,
 Als die Sterren des Hemels soo zijn mijn misdaden,
 En wilt my v hantwerck doch niet versmaden,
 Al ben ick weerdich inder hellen te blaecken,
 Ghy segt comt tot my al die zijt beladen,
 Met het pack der sonden, ick sal v vermaken,
 Men sach v noyt gheen sondaren laecken,
 Die tot v quamen met oprecht berou,
 Daerom sal ick mijn oude sonden versaecken,
 En bekeeren my met *ganscher* herten tot ou,
 O Godt die sonderlinck goet zijt en oock ghetrou,
 Een cureerder der sielen bouen alle medecijs,
 Ick roepe volherdich met die Cananeetsche vrou,
 O Jesu Dauids soon ontfermt v mijns.
 O Bermhertige Godt wilt my ontfermen,
 Want ick cranck ben nae der sielen wilt my genesen,
 Verhoort mijn suchten clagen, en kermen,
 Ontfanckt my in v vaderlijcke armen,
 Met den verloren Sone ghepresen
 Al en ben ick niet weedich v kint te wesen,
 Maeckt my een van v minste dienaeren,
 Al zijnder veel sonden wt my gheresen,

Ick salse voor uwen Stadthouder verklaren,
 Want ghy en begeert niet den doot der sondaren,
 Maer dat sy leuen en van sonden opstaen,
 Wilt my toch hier genadelijck sparen,
 Dat ick eerst volcomen remissie mach ontfaen,
 O heer Jesu getrouwe Samaritaen,
 Ghiet in mijn wonden wat olie en wijns,
 Ick slae voor mijn borst met den Publicaen,
 Jesu Davids Soone ontfermt v mijns.

Prince.

O Prince Jesu onsen aduocaet,
 Sone van Godt den uader almachtich,
 Sone van Maria die Maghet delicaet,
 Nae v menschelijcke natuere wt Dauits saet,
 Ontfanckt met v ooren mijn smeecken clachtich,
 Weest my met den moordenaer oock gedachtich,
 Die in zijn laetste ure niet en quam te laet,
 Want v genade is alsoo crachtich,
 Dat sy alle v wercken te bouen gaet,
 Waerom sal ick dan worden gheheel desperaet,
 Daer die aerde vol is van v genade certeyn,
 Ick sal my tot v keeren nae der Schriftueren raet,
 Want ghy cont my genesen o leuende fonteyn,
 Wascht my *van* mijn sonden maect my suyuer en reyn,
 En wilt my genesen bouen alle Surgijns,
 Dit roep ick met die thien melaetsche gemeyn,
 O Jesu Davids Sone ontfermt v mijns.

Een ander Refereyn om te prononceren ouer Tafel, daer een geselschap met eeren versaemt is.

Als gebroeders en susters wilt vrolijck wesen,
 In Godt onsen Heere na Paulus vermaen,
 Die ons voor zijn broeders heeft wtghelesen,
 Ghemaect erfgenaem van zijn rijck gepresen,
 Hy begeert dat wy blyuen in zijn liefde staen,
 Want eer hy wt die Werelt tot den Vader sou gaen,
 Soo heeft hy ons die nieu gebot eerst gegeuen,
 Als hy seyde in zijn leste Auontmael saen,
 Tot zijn lieue iongeren als daer staet geschreuen,
 Dit beuele ick v sprack den Heer verheuen,
 Dat ghy malcanderen bemint in dit aertsche dal,

Ghelijck ick v bemint heb hier in dit leuen,
 Alsoo bemint malcanderen en zijt lief ghetal,
 Daerom lieue broeders laet ons bouen al,
 Met dese eendrachtige liefde omvaent zijn,
 Salich is die vergaderinge men seggen sal,
 Daer die gebroeders in een liefde versaemt zijn.
 Wel geluckich en salich is die congregatie,
 Daer eendrachtige liefde is het fundament,
 By haer te wesen is een iubilatie,
 Want sy hebben vercoren die beste gratie,
 Diemen soude begeeren van den Hemel ient,
 Onder alsulcken geselschap is Godt present,
 Daer dese eendrachtige liefde verkeert,
 Aen dit teecken der liefden *men* Godts kinderen kent,
 Ghelijck ons den Engelschen doctoor heeft geleert,
 Door eendracht wort cleyn geselschap vermeeret,
 Soo Salustius en meer andere schrijuen,
 Maer door discoort wort groot gheselschap onteert,
 Dus laet ons leden van een lichaem blijuen,
 Niet sedicucus zijn, vechten, oft kijuen,
 Want wy schaepkens *van* eenen herder genaemt zijn,
 Hoe *can* twist oft nijdicheyt die *vrientschap* verdrijuen,
 Daer die gebroeders dus zijn eendrachtich,
 Wt broederlijcke liefde by een pareren,
 Daer sietmen perfeckte melodye waerachtich,
 Al is haer geselschap cleyn, haer vreucht is crachtich,
 Want sy in alle saken wel accorderen,
 Men hoort haer niet kijuen noch disputeeren,
 Naer verscheyde seckten sy niet en hercken,
 Een gelooue en doopsel sy accepteren,
 Eenen Godt die sy dienen met haer goede wercken,
 Ghelijck int beginsel der heyliger Kercken,
 Sy waren inder herten naer Lucas verclaren,
 Daerom lieue broeders laet ons dan aenmercken,
 Hoe geluckich dat zijn die eendrachtige scharen,
 Die aldus wt liefden by een vergaren,
 Om vrientschap te plegen soo dat betaemt fijn,
 Wie sou die groote vreucht te recht openbaren,
 Daer die ghebroeders in een liefde versaemt zijn.

Prince.

Princelijcke Broeders en Susters mede,
 Wy die van eenen Vader geschapen zijn,
 Laet ons hier leuen eendrachtich in vrede,
 Want wy zijn borgers vande Hemelsche stede,
 Daer die Inwoonders aenschouwen Godts claer aenschijn,
 Daer die straten blincken gelijc puer gout fijn,
 En ghelijck den steen Jaspis zijn die mueren claer,
 Daer sullen zy wonen sonder droefheyt oft pijn,
 Die hier vreetsamich leuen in liefde eerbaer,
 Ist dat wy dan willen versamen met haer,
 Die van alle droefheyt nu zijn genesen,
 Soo laet ons hier leuen in liefde voorwaer,
 Als kinderen van eenen Vader ghepresen,
 Dan sal ons bekent zijn het woort dat wy lesen,
 In Davids Psalm daer hy spreeckt onbeschaemt fijn,
 Siet hoe goet en genuchtlijck ist om te wesen,
 Daer die gebroeders in een liefde versaemt zijn.

Refereyn.

O Eeuwige wijsheyt opperste medecijne,
 Aensiet doch mijn sieckte, droefheyt en pijn,
 Daer mijn siele inwendich mede is doorwont,
 Daer en is niet verborgen voor v aenschijne,
 Ghy weet en kent dat dootelijck fenijne,
 Dat ick heb gedroncken ouervloedich terstont,
 Daerom reynicht mijn herte, purgeert mijnen gront,
 Op dat die sieckte der sielen mach van my vlien,
 Want ghy cont my helpen en maken gesont,
 Ist dat v belieft het sal haest geschien,
 Ghy en dorft wonden oft water besien,
 Want ghy siet die ghedachten in ons herte rijsen,
 Ghy en begeert niet datmen v gelt sal bien,
 Maer datmen v danckbaerheyt sal bewijsen,
 Och met wat grooter vreuchden sou ick v prijsen,
 Waer ick wt dese sieckte verresen sijn,
 Heer spreeckt een woort, en mijn siel sal genesen sijn.
 Hy die sieck had gelegen achtendertich-iaer,
 By de Piscine des Tempels voorwaer,
 Met een woort hebt ghy hem genesen en op doen staen,
 Oock den gichtigen mensche die sy brachten daer,

Door het dack vanden huysen voor v voeten eerbaer,
 Met een woort hebt ghy hem nae huys laten gaen,
 Het Conincxken van Cafernaum quam v bidden *aen*,
 Dat ghy met hem wout comen en neder dalen,
 Met een woort heeft zynen *Soon* gesontheit ontfaan,
 Hy is ter stont genesen van alle qualen,
 Heer tot v come ick oock om gesontheit te haelen,
 Want mijn siele inwendich wort seer ghequelt,
 Mijn hert is doorschoten metter sonden stralen,
 Mijn lichaem is in des doots perijckel gestelt,
 Maer v woort heeft ouer de sonde en doot geweld,
 Al zyn vol sieckten alle aderen en pesen mijn,
 Heer spreeckt een woort, en mijn siel sal genesen sijn.
 Centurio die vast int geloof was gehecht,
 Quam v ootmoedelijck bidden voor zynen knecht,
 Met een woort hebt ghy *hem* genesen die seer siec was,
 Oock het Cananeessche Vrouwen *van* herten oprecht,
 Vallende voor v voeten ootmoedich en slecht,
 Met een woort genaest ghy haer dochter op dat pas,
 Heer hierom come ick oock tot v geloopen ras,
 Om salicheit en gesontheit van v te verweruen,
 Mijn lichaem is crancker en broser dan een galas,
 Ick vreesse de doot sal my comen verderuen,
 O medecijn der sielen en laet my niet steruen,
 Van die dootelijcke sieckte mijn siele verslinden,
 Maer wilt my ghenesen met v conseruen,
 Laet my gratie en genade voor ooghen vinden,
 Wilt mijn sieckte genesen mijn wonden verbinden,
 Met v soete Olie en wt gelesen wijn,
 Heer spreeckt een woort, en mijn siel sal genesen sijn.

Prince.

O Princelijcke Prince Heer Godt almachtich,
 Die met *een* woort alle dinc hebt geschapen crachtich,
 Hemel en aerde die See en al wat daer in leeft,
 O ghy eewich woort des Vaders waerachtich,
 Ick bidde v ootmoedelijck met smeecken clachtich,
 Dat ghy my gesontheit *aen* siel en *aen* lichaem geeft,
 Door v woort dat alsulcken cracht in *hen* seluen heeft,
 Dat alle sieckten en qualen wel can veriaghen,
 Door *een* woort ghy die duyuelen wt die *mensen* verdreeft,

Door een wort ghy Lazarum verweeten dat zijt sagen,
 Den Soon die doot buyten Naim wert gedragen,
 Met een woort gaeft ghy hem het leuen perfect:
 Den Prince der Synagogen die v *quam* clagen:
 Met een woort hebt ghy zijn dochter *vander* doot verweect,
 Dus ist dat ghy een woort *van* gratie tot my ooc segt,
 Gheen sieckte oft droefheyt en sal my wesen pijn,
 Heer spreeckt een woort: en mijn siel sal genesen zijn.

***Een Refereyn oft lamentatie inden persoon van een rijck weeldich
 Ionckman.***

O Doot wie sal vechten teghen v victorie,
 Hoe droeulich en bitter is v memorie
 Voor haer die wel gesont zijn en ionc *van* dagen,
 O ghy boose werelt met v consistorie,
 Hoe valsch en bedriegelijck is v glorie,
 Want ghy loont v dienaers met sware plaghen,
 Dat mach ick wel segghen en droeulich claghen,
 Al was ick seer machtich naer de werelt verheuen,
 Met een groote swaer sieckte ben ick nu geslaghen,
 Die vreesse des doots doet mijn herte beuen,
 Ick meynden noch lange in wellusten te leuen,
 Maer die doot comt subijt mijn herte doorkeruen,
 Och const my nu iemant remedie gheuen,
 Dat ick de bitter doot noch niet en mocht steruen,
 Ick schonck hem alle mijn goet, gelt, en eruen,
 Maer niemant en can my dees sieckte quijt maken,
 O herde note des doots hoe sal ick v craken.
 Waer zijn nu mijn kameraden bly sonder flouwen,
 Die my eertijts wel geselschap plachten te houwen,
 Doen ick met haer bancketeerden inden coelen wijn,
 Waer zijn nu die schoone vriendelijcke vrouwen,
 Die ick voortijts soo geeren plach te aenschouwen,
 Sy verlaten my altesamen ick ben in pijn,
 O suptyle werelt hoe bitter is v fenijn,
 Dat ick oueruloedich in my heb gesogen,
 Ick meynde noch lange in wellusten te zijn,
 Maer v schoone beloften vinde ick nu gelogen,
 O ghy valsche werelt hoe hebt ghy my bedrogen,
 Met den doeck der wellusten mijn oogen verbonden,
 Mijn hert en sinne van Godt getogen,

Door houerdije des leuens en andere sonden,
 Nu comt die doot subijt mijn herte doorgronden,
 Haer groote bitterheyt begin ick te smaken,
 O herde note des doots hoe sal ick v craken.
 Och had ick nu tijt om te doen penitentie,
 Mijn sonden te bichten voor des Priesters presentie,
 Maer die groote sware sieckten my dat verbien,
 Hierom vind ick my beswaert in mijn conscientie,
 Want ick vrees die grouwelijcke sententie,
 Die my vanden rechtueerdigen Rechter sal geschien,
 Och waer sal ick my keeren tot wien sal ick vlien,
 Dat ick moecht ontloopen die bitter doot,
 Anders en heb ick niet dan mijn siele te bien,
 Die geheel van alle deuchden is naeckt en bloot,
 O Heer wilt my nu vertroosten en desen noot,
 Laet my met den moordenaer ontfangen gracie,
 Mijn hert is bevanghen met droefheden groot,
 Den vyant wilt my brenghen tot desperatie,
 Om penitentie te doen en heb ick gheen spacie,
 Want nu mijn leste stonde begint te genaecken,
 O herde note des doots, hoe sal ick v craken.

Prince.

O ghy Princelijcke gilden, hoouerdich geslacht,
 Aenhoort mijn lamenteren, mijn droeuich gheclach,
 Aensiet mijn persoone, wilt mijn sieckte *aen*mercken,
 Och hoe qualijck en onuersichtich was ick bedacht,
 Dat ick mijnen iongen tijt soo heb ouergebracht,
 In alle sotte boose lichtveerdige wercken,
 Nu sou ick wel nae een oogeblick leuens hercken,
 Maer die bitter doot en wil my niet langer sparen,
 Mijn lichaem mach rusten onder schoone sercken,
 Maer niet en weet ick waer mijn siel sal varen,
 Wie sal nu mijn schatten en cleeren bewaren,
 Daer ick soo hooveerdich mede plach te brageren,
 Een ander salse ghebruycken tot mijn beswaren,
 En ick moet naeckt en bloot wt de Werelt passeren,
 Gheen dingen en mach my nu solageren,
Den moortprim des doots begint mijn herte te raken,
 O herde note des doots, hoe sal ick v craken.

Hier eynden de Refereynen.

De Tafel van dit teghenvoordich Boeck.

Ave Maria reyn Maghet schoon	36.
Aue Maria suyuer maecht	98.
Aenhoort ghy maechden reyne	103.
Alleluya den blijden thoon	88.
Adam onsen eersten Vader plaijsant	22.
††Aue moeder ons Heeren	12.
††Aue moeder vruchtbaer	60.
††Aenhoort mijn lief mijn vrindinne reyn	63.
Broeders wilt v verblyden	19.
Bruyt Christi wilt te recht beminnen	93.
Bedroefde herten wilt vreuchden rapen	123.
Comt en laet ons gaen	47.
Christus ons Heer en leuen	131.
Coninck triumphant, hoe lustich ist om wesen	117.
Deuote Catholijcken alle ghemeyn	101.
Die Jesum heeft wtgelesen	111.
Doet op mijn lippen o Heer	120.
††Een eenich Soon heb ick certeyn	62.
Ghy die in droefheydt zijt	9.
Ghy dochter van Syon reyn	15.
Ghy kinderen van Syon wilt nu opstaen,	29.
Ghy die hier altesamen zijt	85.
†Gods lieue Moeder reyn	51.
††Godt Vader vanden troon	76.
Ghy weekens wildy Godt behagen	94.
Ghy gheestelijcke Maechden soet	95.
Groetse alle gaer die Maget wt Jesse gesproten	97.
Gheluckich en salich zijne Heer	116.
Ghebenedijt den Heere soet	123.
Heft op v stem Bruyt Syon teer	30.
Hoort Syon wat ick ons heb vernomen	24.
Hoort toe ghy Adams Kinderen fier	133.

†Hout altesamen han aen hant	137.
Hoort al te samen ick sal v leeren	138.
††Hoort mijn dochter ghepresen	67.
Jerusalem wilt opstaen	32.
Jerusalem wilt v bekeeren	37.
Israel Godts volck soet	40.
Ick arme siele mach wel droeulich clagen	78.
Jesus maker der bloemen reyn	89.
Ick heb in mijn herte een liefken gheset	104.
†Jesu Soon Godts ghebenedijt	109.
Jesus van Nazarene	107.
Ick heb een lief op aerden	105.
††In alle tijden sal ick v prijsen	73.
Laet ons in Godt vrolijck wesen	46.
†Laet ons verblijden nu inden Heer	55.
Laet ons den Heer met lof en eer	125.
Met blijder herten sal ick nu singhen,	91.
Met gheestelijcke vreuchden coragieus	100.
Met die wijse maechden	114.
Mijn lief van grooter weerden	140.
††Mijn Heer en Godt eerbaer	70.
††Mijn Bruydegom Jesus ghebenedijt	75.
††Mijn Siele wilt seer neerstelijck aenmercken	57.
Ons is een kint geboren fris	21.
O Syon mijn bruyt	25.
O Heer mijn Godt verheuen	42.
Op den feestdach van heden	49.
O ghy valsche werelt vol van bedroch	81.
††O Heer wanneer sal ick my bekeeren	66.
Sion wilt v verblijden	7.
Salomon die prijst	135.
Siet nu wt orienten lande	34.
Syon Godts wtvercoren bruyt	17.
Syon wilt v verblijden	27.
Siet ick moet v louen mijn Bruydegom	119.
Tot vreuchden wilt ontspringhen	127.

Verblijt v nu ghy Abrahams saet	18.
Weest gegroet Coninginne	10.
Wt Jesse is ghesproten	129.
Wilt ontspringen lofsanck singen	56.
Wilt v met my bekeeren	23.
Als ghebroeders en susters wilt vrolijck wesen	152.
Die droefheden des doots hebben my omvaen	151.
Gheluckich en Salich is die partuere	143.
Ghelijck als een Lelie onder den doren	145.
Jesus Nazarenius den maker der bloemen	140.
In Godt laet ons vrolijck van herten wesen	149.
O Maria alderheylichste maecht	147.
O eeuwige wijsheyt opperste medecijne	154.
O doot wie sal vechten tegen v victorie	156.

